

ASK YÜZYILLARIN



O UÇARI VE HAVAI 21.YUZYILIN SINIR ENGEL VE KURAL TANIMAZ KIZI...

DIGERİ KIBAR, CAPKIN VE ÇEKİCİ 18.YUZYILIN ASILZADESİ...

KADER ONLARI KARŞI KARŞIYA GETİRDİĞİNDE ASK ENGEL TANIMAYACAK AMA FARKLI YUZYILLARIN FARKLI İNSANLARI OLARAK BU ASKI YASAYABİLECEKLERMİ?

1.BÖLÜM

Ah Tanrım..Lanet olsun..Türbılanstan nefret ediyorum.Derin bir nefes alıp uçağın koridoruna yöneldim.Herkes oldukça sakin gözüküyordu.Yanımdaki kardeşime baktım.Hala elindeki Ipad'la bir şeylere bakıyordu.Ona doğru eğildim.Kendimi sıkmaktan tüm kaslarım ağrıyordu."Bana senin yanımda ne aradığımı tekrar söyle."

Yeşil gözleri kocaman açılmış bir halde bana baktı sonra bakışları ellerime odaklandı. Ardından gülümseyerek yüzüme döndü.

"Rahatla, Kathy. Benimlesin çünkü İngiltere tarihi ile ilgili araştırmamı tamamlamamda yardımcı olacaksın."Kimseyi umursamadan sinir bozucu bir kahkaha attım.

"Ben tarihten ne anlarım. Tanrı aşkına Mia. Bana bak. Bende tarihçi tipi var mı?"

Bu sözü ciddiye almışçasına beni incelemeye başladı. Gözlerimi devirdiğimi görünce dostça elimi tuttu.

"Tatlım, sende muhteşem bir görsel zevk var. Tarihten anlamıyor olabilirsin ama antika parçalar konusunda bire birsin."Homurdanarak konuştum.

"Birde bana sor. Bulduğum adamlar hep antika."

Mia o güzel sesi ile bir kahkaha attı. "Ayrıca ablam olarak bunu bana borçlusun. Annem asla buraya bir başıma gelmeme müsaade etmezdi."

Birden sesi durgunlaştı. Sıkıca elini tuttum ve koltukların müsaade ettiği kadar ona sarıldım. "Mia, seni asla bırakmayacağım. Ben buradayım bak yanında."

Zayıf bir şekilde zoraki de olsa gülümsedi.

"Uçak korkunu yendim."dedi gülümsemesi daha da artarken ve ben artık koltuk kenarlarına yapışmadığımı fark ettim.

Londra'ya inip otele yerleşeli neredeyse 4 saat olmuştu. İndiğimizde hava puslu ve kapalıydı. Nemli bir ortam. San Francisco'dan bunun için mi gelmiştik yani. Şimdiden Amerika'yı özlemiştim. Normal bir insansanız ve zengin bir ailenin üyesiyseniz, sınırsız paranız varsa, benim yaşımdaki kadınlar kardeşleri üzülmesin diye değil alışveriş için yurt dışına giderlerdi.

Ama dedim ya normal bir insansanız. Ben hiçbir zaman kendimi normal bulmamıştım. Otel odasındaki yatağımda uzanırken, uyku sonrası yaptığım banyonun rahatlamasını üzerimden atamamıştım henüz. Eğer Anne ve babam ölmeseydi asla zengin olduğumuzu öğrenemezdik. Ama daha mutlu olur muyduk? Kesinlikle. Ailemiz bir araba kazasında öleli 10 yıl oluyordu.

Yatakta yanımda hala uyuyan kardeşime baktım. Mia hala annem ya da babam hayatta olsa neler söyleyip nasıl davranacaklarına dair konuşmalar yapıyor ara sıra, ama en azından eskisine oranla daha az. O sırada çalan telefonumla Mia'nın uyanmaması için yataktan fırladım. Telefonun yanıp sönen ekranındaki resmi görünce derin bir nefes aldım.

Büyükanнем..Onu tamamen unutmuştuk.Ekrandaki ok işaretini kaydurdım ve büyükanнемin otoriter sesini duydum.

"Katharina Evangeline Dartmount."Adımı tam söylemişti ve bu hiç iyiye işaret değildi. Yatağa dönüp baktım. Büyük annemi yumuşatan ve onunla kırıtarak konuşup iltifatlar yağdıran Mia'ydı ve o hala uyuyordu. O nasıl konuşulacağını bilirdi. Derin bir nefes aldım ve Mia gibi olmaya çalıştım. Kibar, ince zarif ve nazik.

"Ah Büyükanנecığım, nasılsın?"bir an ses kesildi.

"Miranda?"Sesi sorgular gibiydi.

"Hayır, büyükanne, Mia şu an uyuyor ben Kathy." Ardından bir gülme sesi duyuldu.

"Kathy, hayatım. Kardeşin seni yontmaya başlamış bakıyorum. Zamanı da gelmişti. Ne kadar oluyor varalı." Sıkarken az daha telefonu kıracaktım. Büyük annem bir İngiliz soylusu olduğunu iddia eder ve zarafetinden asla ödün vermezdi.

"4 saat kadar oldu. Yolculuk yorucuydu. Otele gelince ölü gibi uyumuşum."

"Katharina, böyle cümleler kurmaman konusunda seni uyarmıştım. Tatlım, sen bir hanımefendisin. Ah tanrım, tıpkı baban gibi konuşuyorsun." Bu cümleye gülümsedim. Asla annem gibi olamayacağımı biliyordum. Mia annemin bir örneği olabilirdi. Sarı saçları, yeşil gözleri ve beyaz pürüzsüz teniyle tam bir İngiliz idi. Konuşurken odadaki aynaya yaklaştım.

Kömür siyahı saçlarım, mavi gözlerim ve buğday tenimle kesinlikle babama benziyordum ama buna üzülmedim. Hiç bir zaman içimde zarafet olmamıştı.

"Haklısın büyükanne üzgünüm. Bizi merak etme, bir otele yerleştik." Bir an önce telefonu kapatmak istiyordum. İstediginde büyükannemin fazla can sıkıcı olabileceğini biliyordum.

"Neden otelde kalıyorsunuz? Yılın bu zamanı Londra'da olmayabilirim. Ayrıca geleceğinizi haber verseydiniz sizi orada karşılardım ama..."

"Büyükanne sende biliyorsun ki Mia'nın o tarih zırvalığı için buradayız ve otele uyumadan uyumaya gireceğimize eminim. Mia zaten tüm Londra'yı yürüyerek beni gezdirip canıma okuyacak. Lütfen birde sen başlama." Karşıdan bir çığlık duydum ve konuşmam yüzünden büyük annemin bir sinir krizine daha girdiğini fark ettim.

"Ah Tanrı aşkına Katherina, bir oğlandan farkın yok. Lütfen söyle Mia'ya uyanınca beni arasın." Telefonu suratıma kapattı. Omuz silktilim. Kibarlık

umurumda bile değildi. Aristokratlıkta. Bu yüzden bu ülkeyi sevmiyordum. Soğuk mesafeli insanları ile asil İngilizler...

2.BÖLÜM

"Tanrı aşkına Mia. Sabahtan beri dolanıp fotoğraf çekmekten pestilim çıktı. Bir yerlerde oturup bir şeyler yesek." Mia elindeki makineyle hiç bıkmadan deklanşöre basmaya devam ediyordu. Hızla gidip omzuna dokundum. İrkildi.

Anlaşılan beni hiç duymamıştı. Kulağındaki kulaklıkları hızla çektim.

"Mia,2 gündür aralıksız gezip, fotoğraf çekiyoruz ve senin şu vejetaryen sandviçleri yemekten de bıktım."Gözlerini kısarak beni dinliyordu. Sabırsızlığını fark ettim.

"Tamam, konuş".dedim.

"Sürekli şikâyet ediyorsun, hep mızızlanıyorsun ama ben iyi bir kardeş olarak sesimi çıkarmayacağım. Şimdi..."Kolundaki saatine baktı.

"Git karnını doyur. Seninle 3 saat sonra burada buluşalım. Bu arada bende Londra Kulesini rahat rahat gezmiş olurum."

Bu fikirle yüzüm aydınlandı. "Harika hemen gidip, mükemmel bir ziyafet çekeceğim."

Arkama bile bakmadan hızla Mia'nın yanından uzaklaştım. Evet, İngilizler soğuk olabilirlerdi ama Londra kesinlikle güzel bir şehirdi. İlk bulduğum yere girip, tıka basa karnımı doyurdum. Daha sonra özgürce gezdim. Doyasıya.

Artık hava iyice kararmaya başlamıştı. Daha önce yaşadığım yerden hiç ayrılmamıştım. Bu genelde Mia'nın işiydi ve büyükannemle yurtdışına çok sık çıkardı. Saatile baktım. Artık dönme vakti gelmişti.

Etrafa bakındım. Bir dakika ben nereden gelmişim. Bir aralığa girdim ama karanlık ve kasvetliydi. Arkama baktım. Birden iliklerime kadar korku işledi bedenime, koşar adımlarla dar sokakta ilerlemeye başladım. Aniden esen rüzgâr yaz gününde iliklerime kadar titrememe neden oldu. İçimi bir ürperti sardı.

Sanırım, hayal gücüm bu gün fazla mesai yapıyordu. Derin bir nefes aldım. İlerlemeye devam ettim. Müzik sesleri duymaya başlayınca bir nebze rahatladım. Çok şükür. Aralığın sonunda ışık gelmeye başladı. Saati me baktım. Geç kalacaktım. Mia meraklanmaya başlardı. Ama beni araması gerekiyordu. Durdum ve elimi çantama attım. Lanet olsun cep telefonumu otelde bırakmış olmalıyım. Zaten hiçbir zaman bana göre bir şey olmamıştı.

Playstation belki ama cep telefonu hayır...Şimdi ne yapacaktım.Aynı rüzgarı tekrar hissettim ve bir an önce kalabalığa karışmaya karar verdim.Adımlarımı hızlandırdım ve birine çarptım.Bir an afalladım ama korku tüm bedenimi ele geçirmek üzereydi.Kafamı kaldırıp kim olduğ a yada neye benzediğine bile bakmadım.Hızla yanından geçtim.

"Hey sende nesin böyle..." Arkamdan çatallaşmış sesi ile bağı rıyordu. Durmadım, adımlarımı hızlandırdım. Sokağın sonunda yer alan barı gördüm. Oraya yaklaştım ve kapıdaki acayip kılıklı adamı fark ettim.

Tuhaf bakışlarla beni süzüyordu. Kendimden emin adımlarla ona yaklaştım. Elimle gömleğinin boyun fırfırına dokundum.

" Ne o maskeli balomu?"Adam ses tonumun ardından afallamışçasına bana baktı.

İçeri girmek için adım attım ama adam beni durdurdu.

"Madam, ne yapıyorsunuz? Buraya giremezsiniz?"Bir yandan da loş ışıkta kıyafetimi incelemeye çalışıyordu.

"Yalnızca telefon edeceğim. Kardeşime ulaşmam lazım." Adam hayretle kaşlarını kaldırdı.

"Ne yapacaksınız?"

İyice sıkılmaya başlamıştım.

"Lanet olası İngilizler bu kadar soğuk olmak zorunda mısınız? Merak etme paranı ödeyeceğim." Adam deliymişim gibi beni süzmeye devam ediyordu. İçeri girmek için seri bir hareket yaptım ama adam aniden beni belimden kavradı.

Bende aynı anda onu itip suratının ortasına yumruğu patlattım. Bir an için sersemledi ve yere düştü. Ardından hızla ayaklandı. Birden adamın omzuna dokunan bir elle adam olduğu yerde kaldı. Arkasından o tok sesi duydum.

"Neler oluyor Simon?" İri adam ellerini önünde birleştirdi ve başını eğerek geleni selamladı. Gelen kişini yalnızca yapılı olduğu gözüküyordu. Arkadan vuran ışık yüzünü görmemi engelliyordu.

"Lordum." dedi Simon ve ben bir kahkaha attım. Gelen kişinin yüzünün gözükmesi ile gülümsemem dudaklarımda dondu.

Daha önce bu kadar yakışıklı bir yüz gördüğümü hatırlamıyordum. Adam adeta bir Herkül gibi önümde tüm heybeti ile duruyordu ve aynı garip kıyafet onun üzerinde de vardı. Ama Simon denen adama göre çok daha kendinden emindi. Gözlerini kısarak beni süzdü.

"Sende kimsin?" dedi otoriter sesi ile. Nedense ses tonu yutkunmama sebep oldu.

"Ben... Ben... Telefonunuzu kullanabilir miyim?" Kaşlarını çatarak bir müddet daha beni süzdü. Sonra Simon'a döndü.

"Neden bahsediyor?" Simon hafifçe başını salladı.

"Hiçbir fikrim yok Lordum. Sanırım bir bayan ama..."Tekrar beni süzdü. Genç adam yavaş adımlarla bana yaklaştı. Her zaman için uzun olduğumu düşünürdüm.1.80 boyumla birçok erkeğin yanında sırık bile sayılırım ama bu adam neredeyse benden en az 10 santim uzundu ve bu kendimi küçük hissetmeme neden oldu.

Bir iki adım geriledim elimde olmadan. Tam önümde durdu. Gözleri ile vücudumu süzdü ve Dar bluzumun altından belirgin olan göğüslerimde odaklandı.

"Hanımefendi."dedi sanki cinsiyetimi belirlemişçesine. Bakışlarını yüzüme çevirdi.

"Ne yaptığınızı ya da yapmaya çalıştığınızı bilmiyorum ama bu saatte burada olmanız ..."Beni tekrar süzdü.

"Özellikle de bu ne olduğu belli olmayan kılıkta uygun değil. Sanırım sizi evinize kadar bırakmalıyım."İyice sinirlenmeye başlıyordum. Saçma sapan kılıklar, kibar sözler ve tavırlar birde emir veren tonda konuşmalar. Ellerimi göğsümün altında birleştirdim ve başımı dik tutarak gözlerinin içine baktım. Ela, elaya benziyordu. Yoksa yeşil mi?

"Burada ne gibi saçmalık yaptığınız umurumda değil, ayrıca istediğim saatte istediğim yerde olabilirim. Burası özgür bir ülke..."Derin bir nefes aldım.

"Neyse, gidiyorum zaten."Hızla topuklarımın üzerinden arkamı döndüm. Birden bileğimden biri yakaladı ve ben korkuyla boşta kalan elimle bir yumruk savurdum. Güçlü bir el o bileğimi de kavradı. Bu sefer bir tekme attım ve karşıdan bir homurdanma sesi duydum.

"Lanet olsun sakın olun."Başımı kaldırdığımda yine aynı adamı gördüm.

"Bırak beni. Seni domuz, bırak yoksa ağzını burnunu dağıtırım."Kollarımı daha sıkı tuttu ve beni hızla kendine çekti. O anda kokusu genzimi doldurdu. Tütün ve değişik bir koku. Başımı döndürdü. Ardından hızla bir at

arabasının yanımdan geçtiğini gördüm. Eğer beni çekmemiş olsa muhtemelen arabanın altında kalacaktım. Beni korumak için çekiyordu.

Arabanın geçmesinden sonra hızla kollarından kurtuldum.

"Hayatını kurtardım. Sense..."Ne demesi gerektiğini bilemiyormuşçasına garip bir ifadeyle beni süzdü. " Ne biçim bir kadınsın?"Omuzlarımı dikleştirdim.

"Senin baş edemeyeceğin bir kadın."dedim. Başımı çevirdim. Sokağın sonundaydık ve cadde gözükiyordu ama ben gördüklerim karşısında adeta donup kaldım. Geniş meydana At arabaları hareket ediyor, gece lambalarını mumla yakmaya çalışan bir adam vardı. Hemen hemen tüm erkekler aynı tarz giyinmişlerdi.

Hemen yanımda duran adama döndüm.

"Lanet olsun. Neredeyim ben?"Genç adam gülümsedi ve bana döndü.

"1817 Londra'ya hoş geldiniz."

3.BÖLÜM

Geniş salon tamamen klasik tarzda döşenmişti. Ama ben oturamayacak kadar gergindim. Genç adam aynı sakinlikle karşımda duruyordu.

"Viski?"diye sordu. Hızla başımı salladım.

"Bira var mı?"Hayretle kaşlarını kaldırdı ve elindeki viski bardağını sıkıca kavrayarak bana yaklaştı.

"Oldukça ilginç zevkleriniz var leydim."Gülmemek için dudaklarımı ısırdım. Leydi ve ben. Bu tamamen Mia'nın tarzıydı. Mia... Tanrım meraktan çıldırmış olmalıydı. O anda adamın elindeki viskiyi gördüm ve hızla elinden çekip tek dikişte bitirdim.

Boğazımdaki yanmasına aldırmadan boş bardağı onun eline tutuşturup tek kaşımı kaldırdım. Gülümseyerek yanan şöminenin üzerine yöneldi ve bardağı tekrar doldurdu.

"Hanımefendi, size evinizi sorduğumda buralı olmadığınızı söylediniz. Diğer anlattıklarınız ise dikkate bile almıyorum. Şimdi... Nerelisiniz ve lütfen merakımı mazur görün ama bu üzerinizdeki şeylerde nedir?" bir iki adımda yanına gittim ve elinden kadehi alıp gözlerine bakarak tek dikişte içtim.

Elaydı, gözleri yeşilimsi ama kesinlikle ela. Saçları kulak altına kadar iniyordu. Kumraldı. Çekik gözleri, sivri çenesi, düz burnu ve çekici hafif kıvrık dudakları ile olağanüstü yakışıklıydı. İnleyerek kendimi koltuğa attım.

Harika... Hayatımda ilk kez bir erkeği ilk görüşte beğenmiştim. Oda benden 200 yıl önce doğmuştu. Gözlerimi yumdum ve beni deli sanmaması için dua ederek cesaretimi topladım. Koltukta doğruldum ve öne doğru eğildim.

Bacaklarımı iki yana açmış dirseklerimi üzerine koymuş ona bakıyordum. Karşımdaki koltuğa zarif bir hareketle oturdu ve bacak bacak üstüne attı. Bu hareket beni tekrar gülümsetti.

"Bakın bayım."

"Samuel Edward Black. Adım bu?" gülümsemem daha arttı. Dünyada iki ismi aynı anda düzgün telaffuz edebilen tek kişi olarak büyükannemi görürdüm. Kendimi tanıtma sırasının bende olduğunu biliyordum.

"Katharina Evangeline Dartmount". Genç adam oturduğu yerden hafifçe doğruldu.

"İngiliz kanınız da var. Ama Katharina..." Arkama yaslandım tekrar ve tek ayağımı diğer ayağımın üzerine yanlamasına attım.

"Babam Bulgar kökenli bir Amerikalı, annemde İngiliz. Tatmin oldunuz mu?" Dudakları çekici bir şekilde kıvrıldı.

"Tam olarak değil."

Yaptığı imayı görmezden geldim.

"2011 yılından geliyorum. Yani en son ordaydım.1982 Oklohama doğumluyum. Nasıl burada olduğumu bilemiyorum. Tanrı aşkına geri dönmem gerek. Kız kardeşimle buluşacaktım."Kuşkulu gözlerle bana baktı.

"Diyelim ki tüm bu zırvalıklara inandım. Senin hırsız olmadığını ya da birinden kaçmadığını nereden bileceğim."Gözlerimi yumdu. Tüm yol boyunca bu adama anlatmaya çalışmıştım, halada uğraşıyordum ama bana inanmadığı belliydi.

"Lanet olsun, sana muhtaç değilim."O kadar sinirliydim ki, yorgun uykusuz ve açtım. Ayrıca bu adam bir keçi kadar inatçıydı ve bir melek kadar çekici. Hızla ayaklanıp arkamı döndüm ama aniden beni bileğimden yakaladı.

Bu kez kim olduğunu bildiğim için durdum. Ama ona dönmedim.

"Sonuç olarak gidecek bir yerin yok ve ben oldukça cömert bir adamım."İngiliz aksanı ve kulağıma arkasına vuran nefesi nedense kalbimin daha hızlı atmasına sebep oluyordu. Yavaşça başımı döndürdüm ve burun buruna geldik. Yine o egzotik kokusunu duydum.

"Eğer aklında benimle ilgili uygunsuz planların varsa, bunları hemen silmeni öneririm."Gözlerinin içine bakarak konuşmaya devam ettim bir yandan da boşta kalan elimin parmağını onun sert, kaslı göğsüne tehditle bastırdım.

"Yoksa..."gözlerimi yavaşça aşağı kaydırdım. Sonra da tekrar gözlerine odaklandım. Elimle pantolonunu gösterdim. "Erkekliğine veda etmen gerekir, emin ol çok iyi bıçak kullanırım."Bir iki adım geriledi ama hiçbir şekilde korku yansımadı yüzüne bunun yerine başını arkaya atarak kakhaha atmaya başladı.

"Küçükhanım, daha önce beni hiç kimse, özellikle bir bayan bu şekilde tehdit etmemişti."Ellerimi belime dayadım.

"Uyarmadı deme."Başını gülerek salladı.

"Aç olduğunuzu düşünüyorum. Benimle yemek yemek lütfünde bulunur musunuz?"Gülerek yanına geldim. Nedense bu adamın yanında kendimi güvende hissediyordum, tedirgin ama güvende. Elimle omzuna vurdum.

"Sammy çok komik konuşuyorsun?"Önce omzuna sonrada başını hafif eğerek bana baktı. "Bu evet olarak alabilir miyim?"

"Kesinlikle, açlıktan ölüyorum."Etrafa baktım. "Ee nerede yiyoruz?"Zarif bir hareketle kolunu uzattı. Bende iki elimle birlikte sıkıca kolunu tuttum. Koluna baktı sonrada yüzüme döndü.

"Bahsettiğiniz yıllarda sanırım, herkes ilginç."Başımı eğdim. "Sammy, bence siz İngilizler kendinizi fazla kasıyorsunuz. Alt tarafı bir yemek yiyeceğiz."

Saçmaladığımın farkındayım,100 küsur yıl öncesindeyim ve bir lordla yemek yiyorum. Bu nasıl mümkün olabilirdi ki. Aslında işime geleni seçtim. Bunun bir rüya olduğunu düşünüyordum. Evet, kesinlikle bu bir rüyaydı ve ben birazdan uyanacaktım.

O zaman bu lezzetli yemeklerin ve bu yakışıklı yüzün neden keyfini çıkarmamalıydım ki. Bunun nesi yanlıştı. Genelde umursamaz ve sağduyudan eksik bir kız olabilirim ya da büyükannemin dediği gibi olmayan Amerikan kanım ağır basmış olabilir.

Ama evet bu kesinlikle bir rüya. Yâda bir fantezi, bilemiyorum ama emin olduğum şeyse bu adamın kesinlikle sıkıcı bir İngiliz olmadığı. Masada sayısız çatal ve bıçak var. Onlara odaklandım. Hangisi ile yiyecektim.

Çorba kolaydı. Büyük olan kaşık. Ama şimdi önümde kızarmış bir but vardı ve ben hangi çatalı kullanmam gerektiğini bilmiyorum. Heyyy... Bir dakika bu benim rüyam değil mi?

O zaman kafama göre takılabiliyim. Elime budu aldım ve ısırmaya başladım. Servis yapan hizmetçinin hayret ifadesi içeren sesi ile başımı kaldırdım ve ona gülümsedim. Sanki bir yaratıkmışım gibi bana bakıyordu.

Sinirlerim bozuldu birden, elimdeki budu istifimi bozmadan ona salladım.

"Sen neye bakıyorsun?"sonra onun tok ama kendinden emin sesini duydum.

"Martha, bu kadar kâfi teşekkürler."Kız bir referansla eğilip odadan çıktı. Sonra Sam'la göz göze geldim. Budu tabağıma bıraktım ve parmaklarımı yalamaya başladım. Nedense gülümsedi.

"İlginç bir giyim tarzınız, konuşma üslubunuz ve yemek yeme stiliniz olduğunu söylemeliyim Leydim."Parmağımla dudağımın kenarında duran sosu alıp parmağımı tekrar yaladım ve gülümsedim. "Kathy..."Kaşlarını kaldırarak bana baktı.

"Size ilk adınızla hitap etmeme izin mi veriyorsunuz?"Omuzlarımı silktim hafifçe

"Herkes beni böyle çağırır."dedim.

"Pekâlâ, Kathy, şimdi bana gerçekleri anlatmaya hazır mısınız?"Gözlerimi yumdum, bundan gerçekten sıkılmıştım. Bu nasıl bir rüyaydı böyle, belki de bir kâbustu.

"Bu bir rüya öyle değil mi?"Kumaş peçete ile ağzını sildi ve gözlerini kısarak bana baktı.

"Beni hayal ettiğini mi düşünüyorsun?" Elimle etrafı gösterdim.

"Her şeyi hayal ettiğimi düşünüyorum. En son kardeşimle Londra'da İngiliz tarihi hakkında araştırma yapıyordum. Pat sonra buradayım. Sence bu normal mi?"

Başımı salladım. "Bu kesinlikle bir rüya ve ben sıkıldım. Artık uyanmak istiyorum." Ayağa kalktım. Büyük pencerenin yanına gittim ve dışarıya baktım.

"Evime gitmek istiyorum."Bunu gerçekten istiyordum. Gözlerim sulanmaya başladı. Daha sonra onu arkamda hissettim. O güçlü cüssesini. Ellerimi kendimi korumak istercesine bedenime sardım.

"Kathy" Adımı buğulu bir sesle söyledi. Camdaki aksine baktım. Oda oradan bana bakıyordu. Beni omuzlarımdan tutup yavaşça döndürdü. Başımı eğdim, ağlamak üzereydim ve bunu onun görmesini istemiyordum. İri parmakları ile çenemi kavradı ve başımı kaldırdı. Bir müddet gözlerime baktı.

"Gerçekten, gelecekte geldiğine mi inanıyorsun?"dedi. Sanki teşhis koyarcasına. Yavaşça başımı salladım. Çarpık bir şekilde gülümsedi ve kalbim daha hızlı atmaya başladı.

"O zaman ben senden bayağı büyüğüm."Hıçkırarak gülümsedim ama gözlerimden akan yaşlara engel olamadım. Aniden beni başımdan tuttu ve göğsüne yasladı. Bense bunun bir rüya olmadığını o zaman anladım. Bu koku, bu dokunuş rüya olamayacak kadar gerçektir.

Ona sarıldım ve hıçkırarak ağlamaya başladım. Yavaşça saçımı okşadı sonra beni avutmak istercesine sırtımı sıvazladı ve ben yalnızca kendimi güvende hissettim. Bir kaç dakika sonra daha iyi bir halde başımı kaldırdım ve ıslanan gömleğine baktım.

"Şuna bak üstünü başını mahvettim."dedim sıkıntıyla. Eliyle yanağımı okşadı. "Daha iyisin ya."Yavaşça başımı salladım. Ellerini omuzlarıma koydu. Kaşlarını çattı.

"Üşümüştün, gel şöminenin yanına oturalım."Beni elimden tutup şöminenin yanındaki tekli koltuğa oturttu. Kendide karşıma geçti. Bir müddet bana baktı, sonra bakışları ateşe döndü.

"Madem, söylediklerine bu kadar inanıyorsun sana itimat edeceğim ve Kathy, gerçekten yardım etmek istiyorum ama..."Ona baktım, güzel profiline.

"Seni tanımıyorum, ben bu dünyayı tanımıyorum ve gerçekten eve dönmek istiyorum."Hafifçe gülümsedim.

"Sanırım, burada olmaktan büyükannem, gurur duyardı."Kaşlarını çatıp bana baktı.

"O bir asil mi?"Omuzlarımı silktim.

"Öyle olduğunu iddia eder ve öyle davranır. Ona göre ben yüz karasıyım ve bir erkekten farkım yok."gülümsedi ve hafifçe öne eğildi.

"Emin ol ki, kadın olduğunu kavrayabilecek tecrübedeyim ve bir erkekle alakan olmayacak kadar güzelsin."Yanaklarımın kızardığını hissettim. Oturduğum yerde hafifçe eğildim.

"Lordum, kibarlık ediyorsunuz."dedim aksanını taklit etmeye çalışarak ve o yine kahkaha attı.

Ardından yavaşça ayağa kalktı ve yanıma gelip elini uzattı. Bir müddet güçlü eline baktım, sonrada yüzüne. Elimi onun iri avucuna koydum.

"Şimdi, Kathy yatma vakti. Emin ol yarın çok daha güzel bir gün olacak ve ben sana yardım edeceğim."Ona baktım, aristokrat yüzüne ve o an aslında nedense sadece birkaç saattir tanıdığım bu erkeğe güvenebileceğimi hissettim ve ona sıkıca sarıldım.

"Teşekkür ederim Sammy, çok teşekkür ederim."

4.BÖLÜM

"Dostum ne yaptığının farkında mısın?" Samuel ayağa kalkıp çalışma odasının kapısını kapattı.

"Daha sessiz olabilir misin acaba?" En yakın arkadaşım, sabah ona gönderdiğim mektupla erkenden buraya gelmişti. Şimdi ihtiyatlı gözlerle bana bakıyordu. Gidip sakince çalışma masama oturdum.

"Hadi ama Samuel, buna inanıyor olamazsın. Gelecekten gelen güzel bir kız. Bu saçmalık." Ona baktım, en yakın dostuma evet bu kesinlikle bana da saçmalık olarak geliyordu. O zaman neden bu oyunu sürdürüyordum. Neden onu kapı dışarı etmiyordum. Yaşlarla kaplı mavi derin gözleri geldi aklıma, beyaz teni ve kömür karası saçları.

Derin bir nefes aldım. Kırmızı dolgun dudakları aklıma düştü, İnce ve yeterli dolgunluktaki vücudu. Tanrım, lanet olsun. Bunları düşünmek kasıklarımdeki sızlamanın artmasından başka bir işe yaramıyordu.

"Saçmalık olduğunun bende farkındayım ama kız bunların gerçek olduğuna inanıyor. Buna gerçekten inanıyor, bilmiyorum belki de akıyla ilgili bir sorunu vardır." Edmount sert omuzlarını silktilti.

"Belki de bu baban Yourk Dükünün yeni bir planıdır. Biliyorsun, seni evlendirmek onda bir takıntı halini aldı." Gülümsedim. Bu doğrudu babam beni evlendirmek ve bir torun görebilmek için her şeyi yapardı.

"Kathy'i görünce bana hak vereceksin, kıyafeti, konuşma tarzı ve hareketleri kesinlikle buralara ait değil." bir kahkaha yükseldi Edmount'un dudaklarından.

"Tanrı aşkına, bana ondan hoşlandığını söyleme sakın." Yavaşça ayağa kalktım. Bu doğrumuydu ondan hoşlanıyor muydum? Yok, canım, hayır bu olamazdı. Evet, onu arzuluyordum. Çünkü çekici bir kadındı ama hepsi bu, bu işte duygular yoktu. Özellikle aklından zoru olan bir kadınla.

"Saçmalama,o yalnızca bu zamana kadar gördüğüm en güzel şey...Hepsi bu."Akıllı,asi,atılgan ve vahşi...bunları kendime saklamam gerektiğine karar verdim.Birden odanın dışından gelen gürültülerle konuşmamız kesildi.Edmount soran bakışlarla bana döndü.

"Burada neler oluyor tanrı aşkına!"Ona baktım ve hızlı adımlarla kapıya yöneldim.

"Hiçbir fikrim yok."Kapıyı açtığım gibi Kathy'nin uşağının suratına okkalı bir yumruk atışına şahit oldum. Genç uşak bir anda kendini yerde buldu. Kathy, siyah dalgalı saçlarını açmıştı ve saçları beline kadar uzanıyordu. İki elini ince beline koymuş yerdeki uşağa bakıyordu.

"Bir daha bana elini sürersen dostum. İnan bana tüm dişlerini sökerim."Bu sahnenin arkasından yanımdan gürültülü bir kahkaha geldi. Edmount, bu durumdan keyif almışçasına katılarak gülüyordu. Kathy, siyah saçlarını savurarak bize döndü.

İşte o an 34 yıllık hayatımda bundan daha güzel bir görüntü görmediğime karar verdim. Kasıklarımıdaki sızı yerini zonklamaya bırakmıştı. Lanet olsun...

Salona geçtiğimizde onun hakkında çalışanlarıma bilgi vermediğimi fark ettim ve bu olaya hemen müdahale ettim. Onun yanına gittim ve kibar bir şekilde Edmonut'u tanıştırdım.

"Kathy, bu bey benim en yakın dostum Edmount Ryaners, kendisi bir kont'tur."Kız umursamazca kaşlarını kaldırdı ve elini Edmount'a uzattı. Çapkınlığı ile Londra'ya nam salmış arkadaşım, hayranlık dolu bakışlarını Kathy'den alıp eline uzattı ama bu eli öpmesine ramak kala Kahty, sanki erkekmişçesine elini sıktı ve onunla tokalaştı.

Bu durum Edmount'u kesinlikle afallatmıştı. Beni ise keyiflendirdi.

"İlginç özellikleriniz olduğunu duydum Bayan Kathy..." Kathy mavi gözlerini kısarak bir müddet onu süzdü.

"Dartmount, Bayan Katharina Evangeline Dartmount. Size ilk adımla hitap edebilmeniz için izin verdiğimi hatırlamıyorum."

Bu Edmount'u daha da afallattı.

"Şey elbette leydim, affedin." Birden bir kahkaha döküldü dudaklarından Kahty'nin.

"Nasıldım Sammy, sence İngiliz kanım işe yarar mı? Ah lütfen Bay Kont bana öyle bakmayı kes, bu bakışlar yirmi birinci yüzyılda bile hala ayıp olarak sayılabiliyor." Edmount ağzı bir karış açık Kahty'e bakıyordu. Onu hafifçe kolundan dürttüm ve o an açık olan ağzını hızla kapattı.

"Edmount'tu değil mi? Pekâlâ, Edi, şimdi sanırım Sammy sana neler olduğunu anlatmıştır. Bana yardım edebilecek misin?" Yanlış anlamıştı, Edmount'un ona yardıma geldiğini sanıyordu. Edmount bir an için bana baktı ve ben durumu bozmamasını belirten bir hareket yaptım.

"Evet, bayan... Şey Kathy, size yardım için buradayım." Kız sevinçle gülümsedi.

"Harika, Sammy sanırım dünkü şaşkınlığımdan olmalı, sana da göstermeyi unutmuşum." Boynundan gelip belinin yanında sarkan garip şeyi boynundan çıkardı ve açtı. İçinden küçük çantamsı bir şey çıkardı.

"Bu benim cüzdanım, işte bu da ehliyetim." Bana uzattı. Parlak kaygan küçük bir kâğıt ve üzerinde ona ait bir resim.

"Bu nedir?" soruyu benim yerime Edmount sordu.

"Ehliyet," dedi tekrar.

"Ehliyet de nedir Kahty?" dedim. Derin bir nefes aldı ve elini alnına vurdu. Hızla ona yaklaştım.

"Bir Şey mi oldu başın mı ağrıyor?"Şaşkın gözlerle bana baktı sonra gülümsedi.

"Ah, hayır bu ne kadarda aptalım demenin farklı bir yoluydu sadece, neyse boş ver. Ehliyet araba kullanımı için verilen bir belgedir." Onu kolundan tutup oturttum, Edmount'la bende karşısına oturduk. Edmount halakızı inceliyordu.

"Atlar için belgemi?"dedi Edmount, gülmemek için kendini zor tuttuğu belliydi. "Atlar değil, motorlu araçlar?" Aynı anda seslendik.

"Ne?"

"Tamam, boş verin."Eliyle evraka dokundu ve uzattı. "Bakin, doğum tarihim yazıyor."Edmount'la aynı anda baktık.1982...Doğrumuydu. Bu olabilir miydi? Edmount şaşkınlıkla bir bana birde Kathy'e baktı.

"Sen Şimdi 1982 yılında doğduğunu mu söylüyorsun."Kız tüm güzelliğiyle gülümseyerek onaylamak için başını salladı.

Gülme...içimdeki bir ses g lmemesini söylüyordu. Lanet olsun bana neler oluyordu böyle. Bu kızın acayip kılığından da mı etkilenmiyordum.

Söylenenleri duymuyordum, tamamen ona odaklanmıştım. Simsiyah kaşlarını hayretle kaldırdı. Başını hafifçe yana eğdi. Gözleri ışık vurduğuunda daha safirimsi bir renk mi alıyordu, yoksa...

Aman Tanrım, ondan etkileniyordum, hem de fazlasıyla. Bu olmamalıydı, doğru değil. Aniden ayağa kalktı ve koşarcasına yanıma geldi. Koluma girdi ve bana gülümsedi. Tanrı bana acısın, bu kızın gülümsemesiyle her Şeyi yapabilirdim.

Gözlerini içindeki hareleri fark ettim o an. Gülümseyen yüzü soldu aniden ve yine o gerilim. Bir müddet bakıŐtık. Koluma dokunan tenini hissediyordum. D n onun omuzlarına dokunduğuunda hissettiğim yumuŐaklıđı

hatırladım ve titreyişini. Benden korkuyor olabilir miydi? Omzumda hissettiğim elle kendime geldim.

"Gitmeliyim Samuel."İstemeyerekte olsa bakışlarımı güçlükle Kathy'den Edmount'a çevirdim. Konuşmamız için beni beklediğini anladım. Hafifçe başımı eğdim. Sonra Kathy elini uzattı Edmount'a ve oda aynı Kathy'nin yaptığı gibi elini sıktı.

"Tanıştığımıza memnun oldum Kathy."gülümsedi tekrar ve bu kez Edmount'a, gerildim.

"Bende çok memnun oldum Edi ve bana yardım ettiğinde daha da memnun olacağım."Ona göz kırptı. Tanrı aşkına bu kız Edmount'la flörtleştığinin farkında değil miydi? Edmunt almış olduğu cevaptan oldukça memnun odadan çıktı. Yavaşça Kathy'e döndüm. Edmount'u baştan çıkararak ne yapmaya çalıştığını anlayamadım. Ayağa kalktı ve beni inceledi.

"Neden bu kadar sinirlisin?"

"Sinirli değilim, düşünüyorum."dedim homurdanarak. Gülümsedi yine

"Fazla düşünüyorsun?"Tam arkasını dönecekken kalkıp onu kendime çektim ve çilek kokan saçları yüzüme çarptı. Tahrik oldum.

"Edmount'la ne yaptığının farkında mısın?"Kaşlarını hafifçe kaldırdı.

"Ne yapıyormuşum?"Dişlerimi sıktım.

"Senin geldiğin yerde buna ne denir bilmiyorum ama bizim zamanımızda buna flört etme denir."Şimdi kaşları daha da kalktı ve dudakları aralandı. Derin bir nefes aldım. Gözlerine bakmaya zorladım kendimi. Dudaklarını unutmaya çalışarak.

"Sen tam bir geri kafalısın."dedi ve beni tekrar şaşırttı.

"O da ne demek?" Bana biraz daha sokuldu.

"Lordum, tamamen baĖnaz olduĖunuzu dűşűnűyorum."tek istediĖim onu űpmek, hayır daha fazlası. Kendimi zorlayarak geri çekildim.

"Benim misafirimsiniz bayan, bende sizi elimden geldiĖince korumaya çalıřıyorum. řimdi izninizle, sizi geri gűndermenin bir yolunu bulana kadar dikkat ekmemeniz için bir řeyler ayarlamalıym."Birden bana bakan gűzleri kısıldı.

"Ne gibi? Beni odaya mı kilitlemeyi dűşűnűyorsun?"Tek kařını bana meydan okurcasına kaldırdı.

"Hayır, size bu dűneme uygun kıyafetler almayı, bir oda hizmetçisi ve bir refakatçi bulmayı planlıyorum."

AĞzı açık kaldı. Bir iki adımda ona yaklaştım ve elimle çenesini tutup ağzını kapattım.

"şuna bakın, sizde susabiliyormuşsunuz?"Birden sinirlendi.

"Domuz."řařırdım. Ama yinede ona eĖilip referans verip gűlűkle odadan ıktım.

5.Bölüm

Elimi göğsüme koydum. Aman tanrım buda neydi böyle, bir an için yalnızca bir an için beni öpeceğini sandım. İyide neden kalbim bu kadar hızlı atıyor. Ah, harika burada sıkışıp kalmam yetmiyor birde bu adamla uğraşacağım.

Lordum, Lordum... Tek bildikleri bu. Birden olduğum yere çöktüm. Keşke Mia'da benimle olsaydı. O tüm bu saçmalıkları çözebilirdi. Onu özlemiştim, kahretsin büyükannemi bile özlemiştim. Bu adam beni neden korkutuyordu evet korku hissettiğim buydu.

Daha önce hayatımda hiçbir şeyden ya da hiç kimseden böylesine korkmamıştım. Ama bu adamın bana hissettirdiklerinden ölesiye korkuyordum.

Ayağa kalktım ve gözyaşlarımı sildim. Cama yaklaştım, bahçe oldukça güzel gözüküyordu. Başımı çevirince, onun ceketini gördüm. Koltukta bırakmıştı. Hiç düşünmeden ceketini omuzlarıma attım ve dışarı çıktım.

Kütüphanenin penceresinden benim ceketimle bahçede yürüyüşünü izledim. Rüzgâr dalgalı saçlarını uçuruyordu.

"İtiraf etmeliyim ki dostum.Gerçektende ilginç bir kadın ama fazla,çok fazla güzel.."

Bakışlarını bana çevirdi Edmount.

"Sence babamın işimi."dedim ona bakmadan.

"Bilmiyorum, ama sana tavsiyem, onu yanından ayırma bende bu arada araştırayım. Bakalım babanla bağlantısı var mı?"

Gözlerimi Kathy'den ayırmadan başımı salladım.

"Onunla ilgili planların yoksa eğer, istersen ben..."

Bu cümle hızla başımı ona çevirmeme neden oldu. Ellerini teslim olduğunu gösterircesine açtı.

"Tahmin etmiştim." Gelip omzuma vurdu.

"Hadi ama dostum. İtiraf et seni fazla etkilemiş." Derin bir nefes alıp cama döndüm.

"Hayır, böyle bir şey yok."

Edmount aynı şeytan gibi kulağımın arkasında fısıldıyordu.

"Bunu öğrenmenin tek yolu var. Öp onu." Birden ona döndüm.

"Ne?"

Edmount kaşlarını kaldırdı ve kütüphanenin kapısına yaklaştı.

"Dostum, ya devamını istersin ya da bu seni tatmin eder." Omuzlarını silkti.

"Yolu biliyorum. İzninle." Tekrar bahçeye baktım. Bir öpücük, sadece tek bir öpücük...

Sammy'i görmeyeli 3 saat olmuştu. Çalışma odasına kapanmış dışarı çıkmıyordu. Evi iki kez baştan aşağı gezmişim, kahvaltımı yapmışım. Ama o bana eşlik etmedi. Tam sıkıntıdan ölmek üzereydim ki. Odamın kapısı çalındı. Bana garip bakan hizmetli Martha kapıdan gözüktü.

"Şey hanım efendi." Elimi umursamazca savurdum.

"Bana Kathy de lütfen." Kız şaşkınlıktan adeta dona kaldı.

"Pekâlâ, nasıl istiyorsan öyle seslen. Bir şey mi diyecektin." Kız hafifçe eğildi.

"Şey leydim, sayın dükün gönderdiği terzi geldi. Ölçülerinizi almak istiyor."

Yataktan kalktım ve kapıya doğru gittim. Kapıdaki tombul orta boylu kadını gördüm ve üzerindeki kıyafetleri.

"Aman Tanrım, sakın bana bunları giydireceğini söyleme... Ne sandın sen beni Kaniş köpeğimi..." Tek hareketle Martha'yı da dışarı çıkarıp kapıyı suratlarına kapattım. Bu olanlara inanamıyordum. Tek istediğim, kendi zamanıma dönmek. Buralara ait değilim.

"Girin." Kapının arkasında ürkekçe duran Martha'yı gördüm. Elimle tekrar içeri girmesi için işaret verdim.

"Lordum, şey bir sorun vardı." Başımı çalışma masasından kaldırıp ona baktım.

"Sorun nedir ?" Kız ürkekti.

"Devam et Martha, eminim ki senin herhangi bir suçun yoktur."

"Lordum, Bayan Dartmount, terziyi ve beni kovdu." Kaşlarımı hayretle kaldırdım. Hafifçe gülümsedim. Bu kızın asla normal davranmayacağını öğrenmem gerekiyordu artık.

"Peki, Gerekçesi nedir?"

Hizmetli tekrar duraladı. " Şey, kendisini bir kaniş köpeğine benzetemeye çalıştığımızı söyledi."

Gülmek için kendimi zor tutuyordum. Kaniş mi? Yüce Tanrım, bu kadının aklına böyle şeyler nerden geliyordu.

"Pekâlâ, Martha umarım terziyi göndermemişsindir." Kız hayır anlamında başını salladı. Yavaşça ayaklandım.

"Tamam, beni salonda beklemesini söyler misin?" Kız eğilerek odadan çıktı.

Camdan dışarıya baktım. Neden burada durmak zorundaydım ki. Tamam, pekâlâ bu sıkıcı bir rüya olmaya başlamıştı. Buradan ayrılmalıydım. Evet, neden bu evde kalmak zorundayım ki. Saçlarıma dokundum. Yıkanmam gerekiyordu. Hızla odamın kapısı açtım ve merdivenlere yöneldim. Terzinin o anda dış kapıdan çıkışını gördüm. Kadın beni fark edince hayalet görmüşçesine rengi attı.

"Hey, senin o kabarık eteklerini giymektense ölmeyi tercih ederim bayan." diye seslendim ve kadın korkuyla koşar adımlarla evden çıktı. Kapıda uşak bile ağzı bir karış açık bir ifadeyle bana bakıyordu.

"Merhaba Nick ne haber." Adını bilmemden ötürü önce şaşırdı, sonra Saygıyla eğildi. Hafifçe gülümseyerek bana baktı. Evi gezerken Martha'ya yumruk attığım uşağın adını sormuştum neyse ki.

"Size de iyi günler hanım efendi." Ona baktım. En fazla 30 yaşında olmalıydı ama seyrekleşen sarı saçları ile daha yaşlı duruyordu.

"Burnun için üzgünüm. Hala acıyor mu?" Söylediklerim yüzünden utanmışa benziyordu.

"Hayır, hanımefendi. İlginiz için teşekkürler." Sevgiyle omzuna vurdum.

"Patronunun nerde olduğunu biliyor musun?" Kaşlarını hayretle kaldırdı.

"Dük hazretlerimi?" İlgisizce başımı salladım.

"Evet, evet..." eliyle ileriye gösterdi.

"Kendisi salonda hanımefendi."

"Nick, tekrar özür dilerim. Hımm... İçecek bir şeyler var mı?"

"Çay içer miydiniz?" Sanırım kahve istemem saçma olurdu.

"Sana zahmet olmazsa." Onu şaşkın suratla kapının orda bırakıp salona yöneldim.

Salonun kapısı vurmadan açtım. Bu tarz nezaket kurallarını elbette biliyordum ama uygulamayacak kadar can sıkıcı bir ruh halindeydim. Onu salonda cam kenarında ayakta buldum. Ellerini arkasından birbirine kenetlemişti. Ceketini mi omuzlarını bu kadar iri gösteriyordu yoksa gerçekten bu kadar irimiydi. Yavaş adımlarla ona doğru ilerledim. Bana dönmeden konuştu.

"Sizinle ne yapacağım Kathy." O an durup kaldım.

"Ne gibi?" Yavaşça bana döndü.

"Biraz önce hakaret ettiğiniz kadın, Londra'nın en ünlü terzisi ve balo zamanı yaklaştığı için yaklaşık 3 ay dolu. Sırf beni kırmamak için buraya geldi. Bilmem anlatabiliyor muyum." Ellerimi göğüslerimin altında birleştirdim, başımı dikleştirip gözlerimi gözlerine sabitledim.

"Yani?" dedim umursamazca. Cam kenarından birkaç adımla yanıma yaklaştı.

"Oldukça şımarık olduğunuzu düşünüyorum." Şaşırmıştım.

"Şımarık mı?" Kendinden emin bir şekilde başıyla sözünü onayladı. Oldukça sinirlenmiştim.

"Seni ukala, seni... Konum düşkününü domuz... Bana nasıl şımarık dersin." Birden bileğimi kavradı.

"Artık hakaretlerinizi daha fazla dinlemeyeceğim." Elimi hızla çektim ama elinden kurtaramadım. Dokunduğu yer adeta yanıyordu.

"Harika bende burada daha fazla kalmayacağım."

6.BÖLÜM

Bir den elimi bıraktı ve üzerime doğru yürümeye başladı. "Nereye gitmeyi planladığını sorabilir miyim acaba? Kalacak bir yerin var mı? Yâda paran." Yanımda olan tek şey kartlardı. Asla nakit para taşımazdım. Lazım olursa banka kartım vardı. Doğru söylüyordu, ne yapabilirdim ki. Ama guruluydum.

"Sokaklarda yatarım daha iyi." Omuzlarımda hırsla beni tuttu ve sarstı.

"Benim yanımda olmaktansa sokaklarda olmayı mı tercih ediyorsun. Seni küçük budala." Sinirden yanağında atan damarı gördüm. Bunu neden yaptığımı bilmiyordum ama onu kışkırtmaktan müthiş bir zevk alıyordum.

"Şu anda senin yerinde olmak isteyen binlerce kız var." dedi hırsla. Bir kahkaha attım.

"Çok şey kaybettiklerini söyleyemem, o kadarda ilgi çekici değilsiniz sayın düğ." Gözleri sinirle kısıldı ve ellerinin yeri değişti. Bir eli ile sıkıca enseme kavradı. Diğer eliyle de beni belimden çekti. Ellerimi göğsüne koydum. Kendimi geri çekmek için ama o an bu vücudunun gerçekten oldukça kaslı olduğunu fark ettim. Nefesim sıklaşmaya başladı. Gözleri gözlerime kitlendi ve ben donup kaldım.

"Aslında ne kadar heyecan verici olduğuma inanamazsın." dedi buğulu bir sesle. Sonra gözlerim yaklaşan dudaklarına kaydı. Kalbimin yerinden çıkmak için bu kadar çabaladığını hatırlamıyorum. Bir an nefes almayı unuttum. Dudaklarımızın arasında birkaç santim kalmıştı.

"Ama üzgünüm bunu asla öğrenemeyeceksin." diyerek gülümser edayla dudak büktü. Eğer beni 18.yüzyılın korkak kadınlarından sanıyorsa fena halde yanıliyordu. Gözlerine dikkatlice baktım ve tam beni bırakacakken gömleğinin yakalarından onu sıkıca tuttum ve dudaklarına kapandım. Önce

şaşkınlıkla donup kaldı ama ben dudaklarımı oynatmaya başlayınca, hazla beni kendine çekti ve büyük bir açlıkla öpüşmeye başladık.

Huzur, her şeyden önce bu adamın kollarının arasında hissettiğim kesinlikle buydu. Tutku, arzu ve büyük bir istekle öpüşüne cevap verdim. Bakire olabilirim ama bu daha önce hiç öpüşmediğim anlamına gelmiyordu. Şunu söyleyebilirim ki bu adam kesinlikle bu işi biliyor. Ona daha çok sokuldum ve oda hazla beni tutup duvara yasladi. Bir bacağımı kaldırım onu belinden sardım ve kendime çektim. Dudaklarından bir inleme sesi duyuldu.

Daha önce hiç bu kadar cinsel istekle dolu olduğumu hatırlamıyorum. Niyetim bu adama bir ceza vermektir ama böyle giderse koşarak koynuna girecektim. Hızla onu göğsünden ittim. İlk başta ne olduğu anlamadı ama ben aramızdaki eli sabitleyince göz göze geldik. İkimizde arzudan hızla nefes alıyorduk.

Sonunda konuşabilecek duruma geldiğimi anladığımda dudaklarımdan çıkan sözlerle duygularımın alakası olmadığını fark ettim.

"Öğrenmem çokta fazla bir şey değıştirmedir. Tahmin ettiğim gibi o kadarda heyecan verici değilsiniz sayın dük."Duruşumu dikleştirdim ve ayaklarımdan beni taşımasından korkarak hızlı adımlarla odadan çıktım.

Kahkahalarla gülen arkadaşım Edmount'un suratına hala sinirle bakıyordum. "Lanet olsun Edmount, ben ortada komik her hangi bir şey göremiyorum."Gülerek yanıma geldi ve dostça omzumu sıktı.

"Dostum, başın kesinlikle büyük belada. Senin şu baştan çıkaran taktiklerin görüyorum ki bu kızın kesinlikle üzerinde sökmüyor."Sinirle bir küfür savurdum. Beni büyük bir arzuyla öpmüş, tahrik etmiş ve baştan çıkarmıştı. Tanrım, bir an için göğüs kemiğimin ağrısından öleceğimi sandım.

Ama sonra bu öpüşmenin hiçbir anlamı olmadığını ve benim tamamen berbat olduğumu söyleme gafletinde bulunup hiçbir şey olmamış gibi odadan çıkmıştı. Hayatımda hiç bu kadar aşağılandığımı ve şaşırdığımı hatırlamıyorum. Sinirliydim ama dudaklarının çilek tadını asla unutamazdım.

Kesinlikle tecrübeliydim ama bir tek öpüşmeyle bana bu kadar yoğun duygular hissettiren başka bir kadın olmamıştı. Buradan çıkışta Emily'e uğramalıydim. Cinsel perhiz... Her şeyin sorunu buydu. Emily,1 aydır Avrupa seyahatindeydi 2 gün önce dönmüştü ve ben onu görmeye henüz gitmemiştim. Evet, sorun kesinlikle buydu.

"Emily'i görmem lazım."dedim homurdanarak. "Dostum, Emily'nin seni bu öpücüğün etkisinden kurtarabileceğini sanmıyorum. Ha, bu arada araştırmamı yaptım. Şu ana kadar babanla bu kızın arasında her hangi bir bağlantı bulamadım. Ama önümüzdeki cumartesi yapılan açılış sezonu balosuna onu getirirsen, babanla aynı ortamda hareketlerini daha iyi gözlemleyebiliriz."

"Asla olmaz, eğer aralarında herhangi bir bağlantı yoksa babam aramızı yapmak için uğraşır."Edmount düşünceli bir ifade ile kaşlarını çatı. "Belki de onu benim nişanlım olarak tanıtırsak."Ona baktım, en yakın arkadaşım. Ona her konuda güvenebilirdim ama bu Kathy'i emanet etme konusunda... Hayır...

"Ne diyeceksin, senin nişanlın benim evimde mi kalıyor."Arkadaşım gülümseyerek bana baktı.

"Onu da ayarlayabiliriz, bir refakatçi eşliğinde bende kalır. Sende bu dertle uğraşmaktan kurtulursun." Elimi havada savurarak onu durdurdum.

" Bu konu hakkında tek bir kelime daha duymak istemiyorum. Onun baloya katılması mı gerekiyor, güzel katılacak."Edmount kaşlarını çatarak bana baktı.

"Ancak benim nişanlım olarak."

Edmount kaşlarını daha da çatı.

"Hadi ama dostum, sadece şaka yapıyordum. Merak etme... Babanı buraya getiririz..."Elimi havaya kaldırarak onu susturdum.

"Hayır, bu fikir harika anlamıyor musun? Onu baloda babama bile nişanlım olarak tanıtacağım, babam da evlenmeye kararı verdiği için beni rahat bırakacak. Sende bu arada onu geri göndermeyi araştırmalısın. Bende evlenmeden bu nişanlılıktan kurtulacağım, ardından o kadar üzüleceğim ki. Babam beni sonsuza dek rahat bırakacak. "Edmount dikkatle beni inceliyordu. Sanırım ne kadar aklıma kaçırmış olacağımı teyit ediyordu. Berbat bir fikir olduğunun farkındayım ama o kızın güzel dudaklarını ve alaycı umursamaz halini altındaki ateşi gördükten sonra asla çapkın arkadaşım ile bir başına bırakamam.

"Benim adıma Clara halayı Kathy'e refakatçi olması için çağırır mısın? Bende bu gece babamı görmeye gideceğim. Eğer bu haberi baloda öğrenirse bir kalp krizi daha geçirebilir. Bu arada 1 hafta sonra balo ve lütfen halama söyle, yarın erkenden bende olsun."

Edmount homurdanarak konuştu. "Ben senin sekreterin değilim Samuel ve başına daha beter bir bela açıldığında da yanında olup yardım edeceğimi sanıyorsan aldanıyorsun."

7.BÖLÜM

Bu aptal kıyafetleri giydiğime inanamıyordum. En azından iç çamaşırlarımı yıkayıp, onları giymiştim. Ama bu korse beni o kadar çok sıkıyordu ki. Saçlarımı tepemde bukleler halinde topuz yapan Martha'ya aynadan baktım. En azından yıkanmışım. Ama tam bir haftadır süren oturup, kalkma diksiyon derslerinin ya da adap kurallarının pek işe yarayacağını söyleyemem.

Sıkıntıyla aynadan Martha'nın aksine baktım.

"Sence bu kadar süse ne gerek var Martha." Genç kadın hafifçe gülümsedi.

"Lütfen yorumunu yap bunu kaldıracabdim. Bir kanişe benzedim değil mi. Hani şu tüyleri şekilli kesilenlerden." Genç kadın gülmek için kendini zor tutuyordu.

"Leydim, şimdi tam anlamıyla çekici bir kadına benzediniz." Aynadaki aksime tekrar baktım. "

Ne kadarda iyimsersin Martha." Kapının çalınması ile sustum.

"Giriniz."

Kapı yavaşça açıldı ve 1 haftadır bana ders veren Sammy'nin halası içeri girdi.

"Kathy, tatlım. Ayağa kalk ta sana bir bakayım." Bu kadını nedense büyükanneme benzetiyordum. Aynı onun gibi aristokratlığı ile gurur duyan, tam bir İngiliz. Yalnızca daha kısa ve daha tombul. Sammy'nin dediğine göre Clara hala dedikoduları önlemek için bu evde kalıyordu.

"Tanrım, daha önce senin kadar güzel bir kadın gördüğümü hatırlamıyorum. Baloyu kasıp kavuracaksın. Kaç yaşındayım demiştin tatlım." Aslında teorik olarak daha doğmamıştım bile. Ama bu bilgiyi kendime saklamayı uygun gördüm.

"29 Clara hala." Elini düşünceli bir şekilde çenesine koydu.

"Anlayamıyorum, bu kadar güzelken nasıl oldu da bu yaşa kadar evlenmedin?" Ona gerçeği söylemek isterdim ama Sammy'e bir söz vermiştim. Eğer onun oyununu oynarsam, bana eve dönmenin yolunu bulacağına söz vermişti.

"Clara hala biliyorsun ki ben tam bir romantiğim ve hayatımın aşkını bekledim. Ta ki.." Beni susturmak istercesine tombik elini savurdu.

"Evet, evet. Biliyorum. Samuel'e umutsuzca âşıksın. Oda sana... Bunu bakınca görebiliyorum çocuğum." Neyse en azından bir köstebek kadar kör olmalıydı. Çünkü şu dünyada gerçekleşmesi imkansız olan bir şey varsa oda sayın dükün âşık olabileceği idi, özellikle bana.

Ellerini savurarak ve tombul bedenini odada gezdirerek konuşmaya devam etti.

"Her şey güzellik değildir tatlım, sen geleceğin düşesi olacaksın. Bu yüzden, bu Amerikalı aksanın ve garip tavırların burada bir düşes olabilmen için hoş karşılanmaz. Senin eğitimin tamamlanana kadar mümkün olduğunca az konuş, bırak ta soruları ben cevaplayayım." Tamam anlamında başımı salladım. Bir an önce bu maskaralığın sona ermesini istiyordum. Kadın yine cıvıldayarak ve İngiliz aksanını vurarak konuşmaya başladı.

"Yelpazeni alda gidelim hayatım." Hızlı adımlarla odadan çıktı. Ben bir süre arkasından baktım, sonrada Martha'ya döndüm.

"Sence de beni deli etmek için mi uğraşıyor?" Genç kadın önümde hafifçe reverans yapıp odadan çıkmadan önce sorumu cevapladı.

"Sanırım sizden hoşlanıyor leydim."

Nerde kalmıştı bu lanet olası kız. Geç kalacaktık. Neden bu kadar panik olduğumu bilmiyorum ama belki de bu oynadığım oyun çok ta iyi bir fikir

değildi. Babama gidip bu nişan olayını anlattığımda gözlerindeki parıldamayı unutamayacağım.

Tek oğlu benim ve elbette neslinin devam etmesini istemesini anlıyorum ama beni neredeyse metresimle bile evlendirmeye kalkması... Yeleğimin cebinden saatimi çıkartıp tekrar baktım. Kesinlikle geç kalacaktık.

Neyse en azından Kathy'i ikna edebilmişim. Hala buradan gitmek için çok hevesliydi. Bense ona her bakışında öpüşmemizi hatırlıyordum. Gerçektende bu kadar iyi rol yapıyor olabilir miydi?

Merdivenden gelen sese döndüm ve Clara halanın cüssesinden beklenmeyecek kadar zarif ve çevik hareketlerle merdivenlerden inişini gördüm. Adeta koşar adımlarla yanıma geldi.

"Samuel tatlım, çok güzel bir kız ama nasıl desem, biraz..."Hala odadan çıkmamıştı.

"Amerikalımı?"Clara hala gülümsedi ve yine o sevimli haline büründü.

"Bu oldukça kibar bir anlatım."Ardından Clara hala'nın bakışlarını takip ettim ve merdivenlerin başında onu gördüm. Yüce tanrım acı bana...

Aklımdan ilk geçen cümle bu oldu. Acı bana... Oldukça popüler bir beyefendi olabilirim ve aşk hayatımda yeterince tecrübeli. Ama merdivenlerin başındaki bu kadının güzelliğın daha önce hiçbir kadında gördüğümü hatırlamıyorum.

Çekik mavi gözleri daha koyu, buğday teni daha parlak ve saçları gece kadar siyah, Kendinden emin ve yavaş adımlarla merdivenden inmeye başladı. Bense bir tiyatro sahnesinden harika bir bölüm seyrediyormuşçasına ağızım açık ona kilitlendim. Clara hala tombik ellerinle ağızımı kapatmam için çeneme hafifçe vurduğunda kendime geldim.

Karşımdaki melek yolunu tamamlamış tam önümde durdu ve kibar bir referansla bana selam verdi. Gülümsedim ve eğilip, eldivenli elini tuttum. Bedenime yayılan sıcaklıkla irkildim ve nazikçe o eli öptüm.

"Leydim, lütfen izin verinde ne kadar güzel olduğunuzu söyleyebileyim."Yanaklarının kızarışını izledim.

"Sayın düğ, sizde oldukça şıksınız."Kolalı gömleğimin boyun bağına kibarca dokundu. Kimse ama hiç kimse şu anda onun farklı bir yerden geldiğini söyleyemezdi. Ardından dudaklarından bir inleme döküldü.

"Ah tanrım, bu korse beni öldürecek. Nefessiz kalmam için mi uğraşıyorsunuz?"diye söylendi ve ben kahkahayı bastım. Clara hala ağzı açık kaşları çatık bir halde bir beni birde Kathy'i süzdü.

"Sevgili yavrum, kesinlikle konuşmaları ben yapacağım. "Tekrar kızarışını izledim. Ardından etli dudağını dişledi utançla ve bakışlarım o dudaklara kaydı. Bu haliydi hoşuma giden, pervasız ve düşüncesizce aklından geçeni söyleme tarzıydı... Kolumu nazikçe ona uzattım.

"Leydim, hazırsanız gidelim mi?"Gözleri önce bana sonra Clara halaya kaydı ve onun onayı ile kibar bir şekilde koluma girdi. Clara hala önde merdivenlerden indi ve yardım sayesinde arabaya bindi. Bizde Kathy ile arabaya ilerliyorduk.

"Hiç beklenmeyecek kadar uyumlusunuz."Gülümsedi.

"Sayın düğ size daha fazla cevap verirdim ama..."Bir an duraksadı.

"Yarım nefesle az konuşabiliyorum."Elini tekrar göğsüne attı ve ben inip kalkan göğüslerine odaklandım bir müddet.

"Size yardımcı olmamı ister misiniz?"Arabanın yanında durduk. Önce göz göze geldik, ne demek istediğimi anlaması biraz zaman aldı. Ardından öfkeyle kızardı.

"Rüyanda görürsün."dedi ve arkasını dönüp kimsenin yardımı olmadan tek hamlede arabaya bindi bende gülümseyerek arabadaki yerimi alınca araba hareket etmeye başladı.

Balo kapısından içeri girdiğimizde adeta tüm gözler bize odaklandı. Cemiyet haberlerinde yarın ilk baskıda çıkacağımızı biliyordum. Herkes merakla yanımdaki güzel kadını süzüyordu. Yıllardır evlenmemek için direten ben ilk kez bir baloya yanımda bir bayanla, özellikle nişanlımla geliyordum. Merdivenlerden ağır ve yavaş yavaş inerken herkesin kendi arasında bize bakıp konuştuğunu görüyordum. Sosyete böyleydi.

Bir yerde takdim bekleyen genç kızlar, diğer yanda onlara kur yapan erkekler ve birbirini çekiştiren şaperonler. Dans için müzik başlamıştı normalde Kathy'nin şaperonu olan Clara hala'nın elinde bir dans kartı vardı ve ona elimle ilk sıraya beni yazması belirtti.

Ardından Kathy'i adeta sürükleyerek dans pistine götürdüm. Onu kollarımın arasına almak için daha fazla bekleyemezdim. Dansa başladığımızda bana kolaylıkla uyum sağladı.

"Oldukça iyi dans ediyorsunuz leydim." Gülümsedi ve benim kalbim yine tekledi.

"Dediğim gibi sayın düğ, aristokratlığa meraklı bir büyükannem vardı. Buda her türlü eğitimi aldığımı gösterir."Ona baktım, gerçekten soylu olabilir miydi? Mavi, bilgiçlikle bakan gözler, keskin zekâ, belki İngiliz kanı taşıyor olabilirdi ama kesinlikle Amerikalı tarafı daha baskındı.

"O zaman neden hala Clara hala'dan ders almaya onay verdiniz."Bakışlarını halama çevirdi.

"Öncelikle hayırdan anlayabilecek bir kadına benzemiyor ve burada zaman çok sıkıcı vakit bir türlü geçmiyor."

"Sıkılıyor musunuz?"Yavaşça başıyla onayladı.

"Sizi eğlendirmek için ne yapabilirim. Bakışlarını yukarı kaldırdı ve düşünüyor numarası yaptı. "Bilmiyorum, siz nasıl eğlenirsiniz?"bu çelişkili bir soruydu ve benim vermek istediğim cevabı duymak isteyeceğinden emin değildim. Hafifçe gülümsedim.

"Ata biniyorum."Birden gözleri heyecanla açıldı ve güzel dudakları aralandı.

"Bende binebilir miyim?"İlgisi nedense hoşuma gitti. Çünkü birçok kadın, ata binmekten hoşlanmazdı.

"Elbette, sizin için ne zaman uygunsa?"Gülümseyerek başını salladı ve bende gülümsemesine içtenlikle cevap verdim. Ardından müzik bitti ve biz pistin dışına çıktık. Bir kaç dakika geçmeden Clara hala ve benden sonraki ilk dans taliplisi geldi ve Kathy tekrar piste döndü.

"Oldukça iyi ne dersin?"Bakışlarımı Clara hala'ya çevirmeden cevapladım.

"Fazla dikkat çekmedi mi. "Clara hala kıkırdayarak konuşmaya başladı.

"Değil mi? baksana dans kartı 5 dakika içinde doldu. Sanırım bunda senin de payın var ama o oldukça güzel ve dikkat çekici bir genç hanım. Eğer onu elinden geçirirsen Samuel sen tanıdığım en aptal adamsın demektir."Şaşkınlıkla Clara hala'ya döndüm.

"Tanrı aşkına hala, onun la daha 1 haftadır tanışıyorsun."Tombik omuzlarını silkti.

"Olabilir sevgili çocuğum ama ben bir insanın nasıl olduğunu anlayacak kadar tecrübeliyim. Etrafına bak, tüm kızlar yüksek sosyeteden erkekleri etkileyebilmek için yapmacık hareketler içinde. "Sonra yelpazesini Kathy'e uzattı.

"Ama o doğal, yapmacıktan uzak ve kesinlikle içten pazarlıklı değil. Hatta seni avucunun içinde tutmak için bile çaba sarf etmiyor."Derin bir nefes aldı.

"Sanırım, onu çekici kılan da bu."Gözlerimi pistte gülerek dansa ki eşine bakan Kathy'den ayırmadan cevapladım.

"Fazlasıyla çekici zaten, sorunda bu. Neden o adama gülüyor."Clara hala yakasından zincirle sarkan gözlüklerini alarak Kathy'e odaklandı.

"Sanırım adamı komik buldu. Ayrıca bak başkalarının yanında rahat ama nedense senin yanında gergin. Onu sıkacak bir şey mi yaptın."Bakışlarımı zorda olsa Kathy'den çevirip Clara hala'ya döndüm.

"Tanrı aşkına ne yapmış olabilirim."Bunu düşündüm. Ciddi anlamda düşündüm. Evet, Kathy Edmount'un yanında da oldukça rahattı ama...

"Bilmiyorum tatlım, bazen çok kırıcı olabiliyorsun. Sanırım bu özelliğini babandan aldın."Bir şey söylemek için halama döndüğümde dans kartının üzerinde bir ismi daha çizdiğini gördüm ve hızla başımı çevirdim.

"Lanet olsun, bu herifi öldüreceğim."Clara hala gözlükleri ile Kathy'e baktı.

"Edmount'u mu? O senin en yakın arkadaşın değil mi?"homurdanarak konuştum.

"Kathy'e kur yapıyor."Clara hala sırtımı sevgiyle sıvazladı.

"Hayır, tatlım bence yalnızca seni sinirlendirmeye çalışıyor."Edmount beni gördü ve Kathy kollarındayken başıyla gülerek hafifçe selam verdi ve dönerek Kathy'i dans pistinin arkasına götürdü. Lanet olası domuz. Tam Kathy'i almak için gidecektim ki. Biri beni omzumdan tutarak durdurdu.

8.BÖLÜM

Edmount'a baktım, kumral saçları, iri yeşil gözleri ve muntazam yüzü ile oldukça yakışıklıydı. Ama bana bakan gözlerinde hayranlıktan çok muzip bir çocuğun heyecanı vardı. Dans ederken süzülerek beni pistin arka tarafına çekti. Sonra yavaşça durdu.

"Bana asılıyor musun Edmount?" diye sordum aniden. Ben böyleydim. Aklımda kalacağına sor gitsin. İçimi yiyeceğine öğren bitsin. Şaşkınlıkla dona kaldı ve benden kollarını çekti.

"Bu da ne demek?" Derin bir nefes koy verdim. Lügat sorunu, aynı dili konuşuyor ama yinede anlaşılamıyorduk.

"Yani benden hoşlanıyor musun, bir erkeğin bir kadından hoşlandığı manada?" Yüzünün şekli değişti ve bir kahkaha attı.

"Aman tanrım, sendemi Kathy?" Ellerimi belime dayadım.

"Bende mi ne?" Gülümseyerek bana baktı. Evet, oldukça yakışıklıydı ve gülümsediğinde daha çekici bir hale bürünebiliyordu ama nedense bende yalnızca yaramaz bir erkek kardeş hissi uyandırıyor. Eğer ortada bununla ilgili bir yanlış anlaşılma varsa hemen düzeltmeliydim. Büyük annem her zaman kibar ve nazik, babamsa ne kadar kırıcıda olursa olsun dürüst ol derdi ve ben ne yazık ki babamın kızıydim.

"Sende sana kur yaptığımı mı sanıyorsun?" Aklım karışmıştı buda ne demekti?

"Bunu başka kim sanıyor ki?" Umursamazca ama yinede sırıtarak omuz silkti.

"Samuel tabii ki de!" Bu kez şaşırma sırası bendeydi.

"Nasıl yani?" Bana bir sır verecekmiş gibi eğildi bende ona eğildim.

"Sanırım, seni onun elinden almamdan korkuyor?" Yavaşça ondan uzaklaştım ve bir kahkaha attım. Sonrada alışkanlıktan olsa gerek elimi yumruk yapıp omzuna hafifçe vurdum.

"Tanrım Edmount, çok komiksin?"Birlikte gülmeye başladık. Ardından o tok ama derinden gelen sesi duyunca gülümsemem dudaklarımda dondu ve anında gerildim.

"Edmount'un seni bu kadar eğlendirmesine şaşırdım sevgilim, genelde kadınlar onu sıkıcı bulur."Yavaşça başımı ona çevirdim ve ardından dudak bktm.

"Bence oldukça çekici."dedim. Sonra dönüp Edmount'a göz kırptım. Ardından Samuel'in gerilen çenesinde atan damarı fark ettim. Edmount haklı olabilir miydi? Ne yani gerçekten beni kıskanıyor muydu? Gözlerini gözlerime dikti ve elini uzattı.

"Sizi tanıştırmak istediğim kişiler var leydim."Baştan savma bir referans yapıp uzatılan eli tuttum. Sonrada yanında yürümeye başladım.

"Annem ve babam burada seni görmeye geldiler."Nedense birden damarlarımdaki kan fazla akmaya başladı ve ben sıcakladığımı fark ettim. Sanki gerçekten görücüye çıkiyormuş gibi, sanki bu nişan safsatası gerçekmiş gibi. Kızarmaya başladığını hissettiğim yanaklarımda başımı ona çevirdim ve nedense tepkimi çok inceledi. Kaşları çatıldı.

"Neden bu kadar heyecanlandın?"Gözlerimi kısıp ona baktım. Nasıl beni bu kadar çabuk okuyabiliyordu.

"Elimi tuttuğun için değil herhalde, bilmem farkında mısın ama hayatımda ilk kez dk ve düşes göreceğim."Elimi tutan parmakları daha da sertleşti.

"Bende bir döküm."Yavaşça başımı çevirip ona baktım.

"Bunun için babanın ölmesi gerekmiyor mu?"Çene kaslarının sinirle oynayışını gördüm. Ama korkmam gerekirken ki bu kadar iri bir adamın sinirlenmesi kesinlikle göz korkuturdu. Her zaman yaptığımı yaptım aklıma ilk geleni ve uzanıp yanağının yanında sinirle atan damarı öptüm. Bir an için donup kaldı. Sonra inceler ve sorarcasına baktı bana

"Başka türlü sakinleşeceğini yoktu?" dedim omuz silkerek ama kalbim delirmişçesine atıyordu. Elimi elinden çektim ve ilerde Sammy'a oldukça benzeyen adama yaklaştım. Kibar bir şekilde referans yaptım.

"Sayın dük," Uzanıp elimi tuttu ve öptü. Aynı referansı oldukça güzel olan düşese yaptım.

"Sayın düşes." Gülmemek için kendimi zor tutuyordum. Eğer büyükannem burada olsa cıvıdayarak konuşmaya başlardı ama neyse ki Clara hala onu aratmıyordu.

"Sizinle tanışmak büyük onur." dedim kibarca.

"Bizim içinde." Dükün gülümsemesi beyaz bıyıklarının altından tüm yüzünü kaplıyordu. Bakışları ve yapılı oluşu Sammy'e bıraktığı miras olmalıydı. Birden belimde sıcak elin varlığını hissettim.

"Sayın dük size nişanlım Katherina Evangeline Dartmount'u takdim etmekten onur duyarım." Dükün gözleri sevinçle ışıldıyordu. İşte tam her şey harika gidiyor derken, dükün omuzlarının arkasından onu gördüm kalabalıkta etrafına bakarak ilerliyordu. Mia...

Elinde fotoğraf makinesi ile..Vücudumun verdiği tepkiyi Sammy fark etmiş olmalıydı ki elleri belimi daha sıkı sardı.Bir an için kaldım ama Mia bana dönüp baktı.

Boş gözlerle... Salonun diğer ucundan kalabalığın arasından bana baktı sadece bir an...

Ona söz vermiştim.Uçakta yinelemiştim sözümü.Tanrı aşkına ben burada ne yapıyordum...Kardeşime dönmeliydim.Kimseden izin istemeden kalabalığı yarararak Mia'nın peşinden koştum.Ardımdan Sammy'nin seslenişi duyuyordum ama ben buraya ait değildim.

Bahçeye açılan kapıya gittiğini görmüştüm. Hızla bahçe kapısına yöneldim. Ama yoktu. Kapılardan koşarak bahçeye inen merdivenlere yöneldim. Hava karanlıktı ve bahçeyi ay ışığından başka aydınlatan hiçbir şey yoktu.

Gitmişti.Bana kendini hatırlatıp gitmişti.Düşünmeden merdivenlerden indim ve bahçeye ayak bastım tekrar bakındım.Ardından olduğum yere yığıldım ve hıçkırarak ağlamaya başladım.Mia...Seni asla bırakmayacağım, seni çok özledim...Büyükannemi, evimi özledim...

Omuzlarımdaki sıcaklığı fark ettim önce. Başımı kaldırdım Sammy'nin şaşkın bakışlarla bana baktığını fark ettim. Onun yardımı ile ayağa kalktım ve kendimi kollarının arasına bıraktım. Yüzümü mis gibi kokan göğsüne gömdüm ve hıçkırarak ağlamaya devam ettim. Bir eliyle saçımı diğer eliyle sevgiyle sırtımı okşuyordu. Kulağıma gelen sesiyle kendimi onun kollarında daha güvende hissettim.

"Neyin var Kathy? Söyle bana ne oldu."Kollarımı boynuna doladım ve ona sıkıca sarıldım. Sanki ondan başka hiç kimsem yokmuş, nefes almamda bile yardım eden oymuş gibi.

"Beni eve götür Sammy. Eve gitmek istiyorum."Hiçbir şey demedi. Hiç bir şey sormadı. Yavaşça eğilip beni kucakladı. Kabarık eteğıme rağmen, başımı omzuna koydum ve özlediğim evime kardeşime ağladım. Ardından onun emreden sert sesini duydum.

"Edmount, arabayı bahçe kapısına getirmelerini söyler misin? Sayın dük ve düşes'e özürlerimi ilet. Nişanlım kendini iyi hissetmiyor. Clara hala seni Edmount getirir. "Sonra beni sıkıca sardı ve kulağıma fısıldadı.

"Evimize gidiyoruz sevgilim."

9.BÖLÜM

"N e olduğu hakkında bir fikrin var mı?"

Lanet olsun hiçbir fikrim yoktu. Ama en azından Kathy'nin babamı tanımadığını anlamıştım. Eğer tanımış olsaydı, gerçekten bir dükün önemini bilseydi. Oradan o şekilde uzaklaşmazdı. Ne olmuştu da birden gerilip koşmaya başlamıştı.

Birini mi görmüştü? Lanet olsun bu kadın nereden çıkmıştı. Birden aniden paldır küldür hayatıma dalmış ve her şeyi karma karışık etmişti. Kollarımdaki korumasız hali neydi peki. O kaybolmuşluğu, yoksa baştan beri anlattığı saçma sapan hikâye gerçek miydi? Bu olabilir miydi?

"Hiçbir fikrim yok, dün gecedan beri odasından çıkmadı ve Clara hala'da dâhil kimseyi içeri sokmuyor."Edmount kaşları çatılı bir halde koltukta oturup düşüncelere dalmıştı.

"Babanla bir ilgisi olduğunu sanmıyorum."Ellerimi sıkıntıyla saçlarımda gezdirdim.

"Bende, babamın onu ilk gördüğündeki hayranlık ifadesini görmeliydin. Şaşkınlıktan dilini yutacaktı. Eğer onu biraz tanıyor olsa bunu anlardım. Babam okunması açık bir kitap gibidir."Çalışma odamdaki bara yöneldim ve kendime bir viski doldurdum. Tek dikişte içtim ve o yakıcı hazzı hissettim.

Ardından kapı çaldı. İçeri sakın adımlarla Martha girdi.

"Lordum, Bayan Evangeline uyanırsa haber vermeme istemiştiniz."elimdeki bardağı hemen masaya bıraktım.

"Uyandı mı?"Kızın gözleri bir bana birde sıkıntıyla Emount'a döndü.

"Evet, Lordum. Şu an mutfakta ve aşçı ile Clara halayı yanından kovdu."Mutfak mı? Orda ne işi vardı ki. Acıkmış olmalıydı. Daha fazla düşünmedim nedense bana ihtiyacı varmış gibi hissettim ve hızla mutfağa yöneldim.

Mutfak kapısı aralıktı, kapıyı yavaşça ittim ve onu ilk gün ki kıyafetleri ile gördüm. Elindeki bir kaptaki yumurtaları deli gibi çırpıyordu. Gözleri elindeki kaptaydı. Yüzü yan profilden tamamen kusursuzdu. Uzun kirpiklerinin gölgesi bakışlarını gizliyordu. Ama ona yaklaştıkça teninin daha solgun olduğunu gördüm.

"Kathy." Adını yavaşça telaffuz ettim. Çırpma işlemini durdurdu ama bana dönmedi. Aksine gözlerini yumdu. Sonra gururla başını kaldırdı.

"Bende kek yapıyordum Sammy." Bakışları gözlerimi bulduğunda sulanmış ve ağlamaktan kızarmıştı. Koyu lacivert gibi gözüken gözlerine odaklandım. Her ne kadar gülümsüyor olsa da bu gözlerine yansımıyordu. Buruk ve üzgündü.

"Neden?" diye sordum ne cevap vereceğini bilemeden, şaşırıp göz bebekleri büyüdü ve içindeki gri hareleri gördüm.

"Ne neden?" dedi zayıf bir sesle.

"Neden üzgünsün?" Derin bir nefes aldı ve bir an sendeledi.

Onu kollarından tuttum yavaşça ve elindeki kabı aldım. Tezgâha bıraktım. Onu da yavaşça mutfaktaki sandalyeye oturdum ve önüne diz çöktüm. Bakışlarımı mavi gözlerine odakladım ve her zaman ona baktığımda bedenimi saran o ateşe bu kez izin verdim.

Yumuşak ellerini tuttum ve pürüzsüz tenine odaklanmamaya çalıştım.

"Bana anlat Kathy, baloda ne oldu?" Gözleri sulandı.

"Bana inanmazsın." dedi hıçkırarak ama inatla ağlamamak için direndi. Dudağını dişledi. Ve bu kalbimin daha hızlı atmasına neden oldu.

"Dene, anlat... Ne gördün." bu kez gözleri titredi ve bir damla yaş yanağından aktı. Yandaki sandalyeyi hızla aldım ve karşısına geçip oturdum.

Yanağından akan yaşı sildim. Başı öne düşmüştü. Parmağımla çenesinden tutup başını kaldırdım.

"Sana söz veriyorum, sadece dinleyeceğim. Hiç bir ima olmayacak." Sonrada parmağımı dudağına götürdüm ve dudağını dişlemesini engelledim ama ona dokunur dokunmaz titrediğini fark ettim. Neden titriyordu? Korkuyor muydu? Derin bir nefes daha çekti.

"Mia'yı gördüm. Onu bıraktığım halde..."Kaşlarımı şaşkınlıkla kaldırdım.

"Mia?"gözleri bana baktı ve dudaklarını büzdü.

"Kız kardeşim...en son onunlaydım..Yani buraya gelmeden hemen önce..Tek,bir tek ben varım,onu orda bıraktım,bir başına..Ah Sammy,geri dönmeliyim.."Tekrar hıçkırdı.Deli veya değil,üzülmesini istemiyordum.Acı çekmesini yada ağlamasını... Küfür edebilir,bu aptal kıyafetleri giyebilir ve bu evden dilediği herkesi kovup bana kafa tutabilirdi...Mutlu olduğu sürece ne yaptığı önemli değildi.Ama lanet olsun.En son bir kadının ağlamasından ne zaman etkilenmişim.

Düşündüm. Hiç bir zaman nedense hep ilkleri onunla yaşıyordum. Tekrar hıçkırdı ve boynuma sarıldı. Tek hamlede onu alıp kucağıma oturttum.

"Oh Sammy, kardeşimi özledim... Büyükanne bile çok özledim. Evimi özledim."Başı boynumda gömülü, omuzları sarsılarak ağlıyordu. Gelecekte geldiğini söylüyordu. Peki, nasıl oluyor da kız kardeşini görebilmişti. Ona sıkıca sarıldım ve kokusunu içime çektim. Ağlaması kararmış yüreğimi parçalıyordu.

"Gördüğünün gerçek olduğuna emin misin?"Başını omzumdan kaldırıp bana baktı.

"Oldukça gerçekçiydi. Sence ben hayal mi gördüm."Ona baktım, deli olmayacak kadar güzel ve zekiydi.

"Bilmiyorum Kathy, ama sana yardım etmeyi çok istiyorum. Bak ne diyeceğim, belki de özlemdendir. Bana kardeşinden bahsetmek ister misin?"Gözleri bir an parladı. Sonra o parıltı söndü.

"Hayır, yemek yapmak bana her zaman iyi gelir."Başımı tezgâha koyduğum kaba çevirdim. Sonra dönüp ona baktım.

"yemek yapmayı biliyor musun?"Başını hafifçe salladı. Ardından gözleri tekrar parladı ve ben onu öpme isteğimi bastırdım.

"Sana öğretmemi ister misin?"dedi heyecanla. Gülümsedim, ben gelecekteki düktüm, neden yemek yapmayı öğrenmek isteyeyim ki? Ama ağızımdan çıkan cevap düşüncelerimle uyuşmuyordu?

"Nereden başlıyoruz?"Yüzündeki gülümseme arttı ve burnunu çekti. Tanrım acı bana... Bu kadın masumiyetin simgesi olabilirdi ancak, flört etmekten bir şey anlamadığı halde nasıl olup ta beni etkileyebiliyordu.

"Pekâlâ, koca adam şimdi bana lazım olanları söylüyorum."Hızla kucığımdan atladı ve ben onun sıcaklığından mahrum bir şekilde üşüdüğümü hissettim.

Yarım saat sonra her yerimiz un içinde ama kahkaha atarak mutfakta hala yemek pişiriyorduk. Londra'nın biraz dışında olan bu eve aslında yalnızca kafa dinlemek ve babamın hesaplarını toparlamak için gelirdim. Şimdi ise ne Londra'nın merkezindeki lüks ev nede sosyete partileri ya da metresim aklıma geliyordu.

Yüzü una bulanmış, bu harika kadının kahkahaları arasında kendimi daha önce hissetmediğim kadar mutlu, evet kesinlikle mutlu hissediyordum.

"Sammy, çok becerikli olduğunu söylemeliyim."Gülümsemesine aynı şekilde karşılık verdim. Burnunun ucunda beyaz undan bir leke ile bana gülüyordu. Sonra dolgun dudağının kenarındaki sosu gördüm. Ona bakarken yavaşça yaklaştım ve dudağının kenarındaki sosa uzandım. Parmağımla onu sıyrırken

adeta donup kaldı, gözlerini gözlerimden ayırmadan parmağımdaki sosu ağzıma götürüp yaladım.

Ağzı hafifçe aralanmış, gözleri açılmış bir halde şaşkınca bana bakıyordu. İçimdeki dürtü o kadar büyüktü ki, kendime daha fazla engel olabileceğimi sanmıyordum. Gözlerine her baktığımda orada kayboluyordum. Adımı her söyleşinde adeta içime bir sıcaklık yayılıyordu.

Gelecekte ya da değil, gitmesini istemediğimi fark ettim. Geri dönmemeliydi. Bana bakan şaşkın gözlerden bakışlarımı kaçırmadan ona doğru eğildim. Sanki tek bir şey söylesem bu büyü bozulacaktı. Bu yüzden nefes almaktan dahi korktum.

Yaklaştım ve ılık nefesini hissettim önce, kesik kesikti. Sonra gözlerimi yumdum ve dudaklarının yumuşaklığını hissettim dudaklarımda. Masum küçük bir öpücüktü tek istediğim ama onun dudaklarından çıkan inilti aklımı başımdan almaya yetti.

Dudaklarıma değen dudakları ile her şey alt üst oldu. Tüm düşüncelerim buhar oldu sanki. O an en son öpüşmemizden beri bunu istediğimi fark ettim. Adamın dudağıma kondurduğu masum buseyle kendimden geçtim ve büyük bir açlıkla o buseye karşılık verdim. İşte o zaman Sammy dengesini kaybetti sanki. Öpüşme her geçen saniye derinleşti. Dudaklarımı emen dudaklarındaki tadı ömrümün sonuna dek unutmayacağım. Beni tezgâha yasladı ve bir eliyle başımı sıkıca kavradı, diğer eli ile belimden tuttu. Sanki kaçacakmışım gibi, sanki bu öpüşmeyi bırakabilirmişim gibi.

Ellerimi boynunda doladım ve saçlarının arasına gömdüm parmaklarımı. O daha arzulu bir şekilde inledi. Ne istediğimi bilmiyorum. 21. yüzyıl kızı olarak elbette çocukların nereden geldiğini oldukça iyi biliyorum. Yalnızca pratikte cahilim. Ama yinede içimdeki yangının tek bir öpücüğün çıkardığına inanamıyorum.

Vücudum alev alev yanarken, sanki her an her dakika ona daha çok ihtiyacım varmış gibi giderek ona sokulmaya başladım. Ellerim ensesinden gömleğine kaydı. Şu anda tek istediğim onun çıplak tenine dokunmaktı. Gömleğinin önünü açtım ve kaslarla dolu göğsüne dokundum. İnledi ve adımı sayıkladı.

Ardından tezgâhta ne var ne yoksa tek elle hepsini aşağı indirdi ve beni tek hamlede tezgâhın üzerine oturttu. Bacaklarımı açtım ve onun bana daha çok yaklaşmasını sağladım. Kendini bana bastırdı ve ben bu kez arzuyla inledim.

Dudaklarını zorluklada olsa dudaklarımdan ayırdı ve boynumu öpmeye başladı. Tüm vücudum bir elektrik dalgasının etkisi altına girmişti sanki. Yuvarlak yakalı tişörtümü tek çekişte zorlanmadan yakasından yırttı. Sutyenimden taşarcasına duran göğüslerime odaklandı bir süre nefes almadan, sonra bana baktı.

Gözleri arzudan koyulaşmıştı ve aldığım kesik nefesler yüzünden göğüsüm hızla inip kalkıyordu. Bana bakan gözleri çatılı kaşların ardına gizlendi birden. Vazgeçiyordu. "Sammy." dedim buğulanmış sesimle. Başını salladı ve yakamı kapattı. Hızla kolunu tuttum, devam etmesini istiyordum. İçimdeki alevi söndürmesini.

Tekrar bakışları bana yöneldi. "Bu doğru değil, ben... Senin zamanında işler nasıl yürür bilmiyorum ama..."Önce şaşkınlık, ardından bir öfke sardı bedenimi. Sonrada büyük bir utanç kavradı her yerimi. Ne sanıyordu beni önüme gelenle yatan birimi. Ellerimle yakamı kavradım. Bir iki adım geri atarak tezgâhtan uzaklaştı.

"Sen şu an duygusal olarak..."Sıkıntıyla saçlarının arasına geçirdi ellerini. "Senden faydalanmak istemiyorum."gülmek istedim bir an. Kibir, Tanrım o kadar kibirliydi ki. Sanki ona asla karşı koyamazmışım gibi. Koyabilir miydim? Bilmiyorum, tek hissettiğim utançtı ve bir an önce buradan gitmek istiyordum.

Tezgâhtan indim, bir elim hala yakamdaydı. Bana yaklaştı ve sıkıntılı bir halde elinin uzattı. Geri adım attım. "Sakin bana dokunayım deme!" diye bağırdım.

Adeta donup kaldı. "Dük ya da Lord ne olduğun umurumda değil. Seni vicdan azabından yâda duygusal boşluktan öptüğümü sanacak kadar aptalsan sana söyleyecek hiçbir şeyim yok!" Koşarak mutfaktan çıktım ve hızla merdivenlere yöneldim. Tanrım yer yarılısaydı da içine girseydim.

10.BÖLÜM

Bu Edmount'la yada bir başkası ile paylaşabileceğim bir şey değildi.Ortalık savaş alanına dönmüştü.Kahretsin....Kalanları da sinirle tezgahdan fırlattım.Bu kadın beni delirtiyordu.Eğer gerçekten beni istediğine inansam,bir dakika bile durmazdım ama o...O çok hassastı ve sonrasında benden nefret edecekti.

Şimdi etmiyor sanki! dedi içimdeki ses..Lanet olsun kapa çeneni..Hırsla mutfak kapısını açtım. "Martha!!!!"Kız panikle koşarak geldi."Lordum."Şaşkınlıkla bana baktı.

"Aşçıya haber ver, akşam yemeği için evde olmayacağım. Hizmetlilere söyle mutfağı temizlesinler. Odama da sıcak su getirin. Banyo yapacağım."Kızın sözlerini beklemeden hızla odama gittim. Sertçe kapıyı kapattım.Lanet olası kadın.Onu aklımdan çıkarmanın bir yolunu bulmalıydim.Ne zamandır yatağımı ısıtmaya hevesli olan bir kadını geri çevirmiştim?Asla!Al sana bir ilk daha...

Metresime gitmeliydim. Evet, bu kız hayatıma girdiğinden beri aşk hayatında rejimdeydim adeta, bu cinsel açlık beni aptala çeviriyordu. Metresler her konuda daha kolaydı. Gider arzularınızı giderir, bir gülümseme ya da gözyaşına alacağınız pahalı bir hediye ile kurtulurdunuz.

Sizden duygusal bir beklenti içine girmezlerdi. Bir yolunu bulup onu bir an önce göndermeliydim. Odamdan hızla çıktım ve koridorda su taşıyan hizmetlilere devam etmelerini söyleyip, çalışma odama girdim. Çalışma masamın çekmecesinden bir kâğıt alıp Edmount'a bir mektup yazdım.

Sonrada mektubu acilen teslim etmesi için, uşağa verdim. Ben mutfağa hissimla daldıktan sonra sadık dostum evden ayrılmış, giderken Clara halayı da götürmüştü. Ne yapmaya çalıştığını biliyordum. Ama bu imkânsızdı. Onu arzulayamazdım, gidecekti ve ben buna engel olamayacaktım.

Odama çıkarken onun kapısının önünden geçtim. Hıçkırık seslerini duyuyordum. Elimi kapıya dayadım, şu anda içeri girip onu göğsüme bastırmak ve gözyaşlarını öperek dindirmek için neler vermezdim. Ama bu aptallıktan başka bir şey olmazdı. Sözleri aklıma geldi. *"Dük ya da Lord ne olduğun umurumda değil. Seni vicdan azabından yâda duygusal boşluktan öptüğümü sanacak kadar aptalsan sana söyleyecek hiçbir şeyim yok!"* Bu ne demekti şimdi. Lanet olsun... Bir kez daha... Hızla odama girdim...

Ağlamaktan şişmiş gözlerime baktım. Tanrım, daha önce hiç ağlamadığım kadar çok ağlamıştım. En son ailemin cenazesinde döktüğüm gözyaşlarını hatırlıyorum. Şimdi ise hayatımda hiç yapmayacağım bir şeyi yapıyorum ve bir erkek için ağlıyorum.

Hızla gözyaşlarımı sildim ve doğruldum. Ağlamayacaktım, bir kez daha asla. Ben buraya ait değildim. Kendi dünyama dönmeliydim. Hem de hemen...

Burada ne arıyordum. Canım, bunu yapmak istemiyordu ama yapmak zorundaydım. Her şey bu yüzden oluyordu. Kapıyı çaldım ve kapıyı açan hizmetliye hızla şapkamı ve eldivenlerimi verdim. "Bayan Emily, burada mı?" Hizmetçi saygıyla eğildi. "Evet efendim kendisi yukarıda."

Yavaş adımlarla metresimin yatak odasına yöneldim. Ayaklarım sanki geri gitmek istiyordu. Ben bu eve bu kadına ait değildim. Ben... Tanrım acı bana... Kathy'i istiyordum ve bu acıdan hemen kurtulmam lazımdı. Yatak odasının kapısını vurdum ve hemen açıldı. Emily adeta kucağıma atladı.

"Ah, Samuel. Seni o kadar çok özledim ki." Her zamankinden daha arzulu gözükiyordu. Dudaklarıma yapıştı işte o an, onunla öpüştüğümde, Kathy ile olan öpüşmemin zevkini asla alamayacağımı anladım.

Minyon sarışın kadını yavaşça kucağımdan indirdim. Bir an şaşırdı ama arkasından hemen bana yaklaştı ve ben onu durdurdum."Emily, konuşmamız gerek."

Metresimin evinden ayrıldığımda bu bana yakut bir bronz mal olmuştu ama önemli değildi. Arzulamadığım bir kadınla birlikte olacak değildim. Peki, o zaman bu zamana kadar nasıl birlikte olabilmişim. Tabi Kathy'i tanıımıyordum. Tanrım eğer gerçekten gelecekte geliyorsa, onu bana kader getirmiş olabilir miydi?

Bana bakan sinirli, kırılgan ve öfkeli gözleri hatırladım. Beni affetmeyecekti. Arabacıya seslendim ve onunla karşılaştığım akşamki yere içmeye gittim.

Clara hala'nın sesi ile kendime geldim. Bana seslenerek, bahçede tombik vücudundan beklenmeyecek derece çevik hareketlerle bana doğru geliyordu.. Onun yanıma gelmesini bekledim.

"Ah tatlım, her yerde seni arıyordum." dedi. Soluk soluğa. Gülümsedim.

"Bir şey mi oldu Clara hala." Nefes nefese bir haldeydi.

"Şey..Leydi Elizabeth geliyor.Haber yollamış.5 çayına bizde olacak.Gel de seni hazırlayalım."Yine acayip bir şekilde kıyafetimi süzdü ama en azından artık ilk gördüğü zamanki tepkiyi vermiyordu.Sanırım giyiniş tarzımı eleştirmek yerine beni giyinmemiş olarak düşünüyordu.

Bana uzattığı tombik elini tuttum."Elizabeth'te kim?"Boşta kalan elini sinirle alnına koydu.

"Ah tatlım, sen onu bilemezsin. O kadar dedikoducudur ki. Hatta bazıları onun Cemiyet gazetesinin yazarlarından olduğunu düşünüyor. Aynı zamanda herkes biliyor ki. Gözü hep Samuel'deydi. "

Sinirlenmiştim ama neden. Kıskançlık mı? Hayır. Asla bana ait olmayacak bir adamımı kıskanamazdım. "Ee peki saygıdeğer nişanlım, neden onunla evlenmedi."Clara hala aniden durdu ve sorar gözlerle beni süzdü.

"Tatlım, Samuel bu zaman kadar hiçbir kıza ümit vermedi. Yanında dolaştırmadı. Sen ilksin."Bu birazda olsa gururumu okşamıştı ama sonuçta buda onun planıydı. "Şimdi kesin seni sorguya çekecek. Aranızda ilişkinin detaylarını öğrenmeye çalışacak ve muhtemelen seni aşağılamak için uğraşacak."dedi homurdanarak.

Harika dedim içimden, zaten canım sıkkın ve çatacak birini arıyordum. Kendi kaşınmış olurdu.

Leydi Elizabeth söz verdiği saatte gelmişti. Clara hala onu karşılamaya inmişti. Martha ise hala saçlarımla uğraşıyordu. "Bu gün kolay şekil almıyorlar leydim."Sinirliydim de ondan. Martha'nın saçlarındaki ellerini tuttum. Aynadan ona baktım. "Bugün saçlarını yarım topuz yapsan nasıl olur, kalanı salık bırak."Kız gülümsedi ve dediğimi hemen gerçekleştirdi. Nasılsa o kadına saldırırken saçlarım bozulacaktı. Kadın geldikten 10 dakika sonra merdivenlerden salona doğru iniyordum. Bu geç kalmayı üstünlük taslamak için yapmıştım.

Salona geldiğimde Clara hala ve onu cam kenarında tekli koltuklarda otururken buldum. O sırada içerideki hizmetli bana baktı.

"Bende sıcak bir çay alabilir miyim." dedim ve kız gülümseyerek referans yaptı hızla odadan çıktı. Yavaş ve kendinden emin adımlarla kadına yaklaştım. Kumral saçları, oldukça güzeldi. Saçları bukleler halinde tepesinde toplanmıştı. İri kahverengi gözleri ise can alıcı bir şekilde parlaktı. Evet, itiraf ediyorum, oldukça güzel bir kadındı. Kadının bana bakan gözleri sinirler kısıldı.

Önüne geldiğimde yavaşça ayaklandı ve ben onu durdurdum. "Lütfen rahatsız olmayın, Sammy ve ben misafirlerimizin rahat etmesine önem veririz." Gözlerinden bir parıltı geçti bir an. Sonra normale döndü. Zoraki bir şekilde gülümsedi.

"Ben leydi Elizabeth, sizde Bayan..." Sözünü elimle kestim. "Evet, ben Samuel Edward Black'ın nişanlısı Katherina Evangeline Dartmaount. Leydi Evangeline..." Bayan kelimesini benim soylu olmadığımı vurgulamak için kullandığını biliyordum.

Sonra gidip Clara hala'nın yanındaki tekli koltuğa oturdum. Evet, bu kadından hiç hoşlanmamıştım. Hemde hiç. Clara hala bahsetmese bile kadınlık içgüdülerimle söyleyebilirdim ki bu hayatımda gördüğüm en fesat kadındı.

Kadın bir kahkaha attı, bu beni bir an sadece küçük bir an için şaşırttı. "Unvanlara bu kadar takılmayın leydim." Nazikçe gülümsedim. Bir şey söyleyecektim ki çayım geldi. Elimden geldiğince kibar olmaya gayret ediyordum. Sadece doğru anı bekliyordum hepsi bu.

Kadın havai bir şekilde devam etti. "Leydi Clara, sizi de geçen akşamki baloda gördüm. Ama bana leydi Evangeline'nin bahçe kapısından çıktığı söylendi." Sonra gözleri bana kaydı. Hafifçe gülümsedim.

"Evet,sizde taktir edersiniz ki.Nişanlımla bahçede baş başayken..Siz İngilizler nasıl diyor..Ah evet,biraz kendimizi kaybetmiş olabiliriz.Bu yüzden daha fazla vakit kaybetmemek için bahçe kapısından arabaya binip eve geldik."Kadın birden ağzına aldığı çayı püskürttü.

Ardından Clara hala hızla kalktı ve ona bir kumaş peçete uzattı. "Ah, iyi misiniz?"Sonra sinirle bana baktı. Bana inanmadığını biliyordum. Clara hala yalnızca böyle söylediğim için sinirliydi. Ama ben gülmek için kendimi zor tutuyordum. Ona Sammy'le yattığımı ima etmiştim.18.yüzyılda bir leydi için bu bir skandal olabilirdi ama ben buraya ait değildim.

Clara hala sinirle bana döndü. "Kathy, tatlım böyle şeyler söylememelisin. Burası Amerika değil."Numaradan üzölmüş gibi yaptım.

"Ah çok üzgünüm."Kadın daha sinirli gözlerle beni süzdü ardından şeytani bir gülümseme ile bana baktı.

"Ah o zaman, sizde o izin verenlerdensiniz?"Ne demek istediğini düşündüm bir an.

"Affedersiniz?"dedim merakla.

"Ah, bende Lord Black'e metresi için izin verdiğinizi sanıyordum."dedi keyifle. Metres mi? Ne metresi? Ardından zihnimde şimşekler çıktı. Aman tanrım, yattığı bir kadın vardı.

"Bayan Emily uzun zamandır yurt dışındaydı. Yeni geldi. Saygıdeğer Lord bugün onun evine girerken görölmüş."Clara hala olduğu yerde kaskatı kalmıştı. Bu yüzden mi beni bu sabah reddetmişti. Ah Tanrım, bende ona zevkle karşılık vermiştim. Ama o beni orada bırakıp usta olan sevgilisinin kollarına koşmuştu. Demek ki, beni sandığı kadar arzulamadığını fark etti.

Off ne zaman akıllanacaktım. Hayatımda hiçbir zaman doğru erkeğı bulamıştım ki. Sonra karşımdaki kadınla göz göze geldik. Keyifle dudak

büktü bana ve bende yavaşça ayağa kalktım. Yeterince kibarlık göstermiştim. Clara hala beni anlamışçasına eliyle kolumu tuttu.

"Sakin ol Kathy." diye fısıldadı ama umursamadım. Yaralıydım ve daha önce bu kadar kalbimin acıdığını hissetmemiştim. Kadına gözlerimi diktim.

"Bu sizi neden bu kadar ilgilendiriyor. Yoksa metresinin yerini alamadığınız için mi bu kadar sinirlisiniz ya da metresi olduğu halde benim yerimi alamadığınız için mi?" Kadının yüzünden kanın çekilişini gördüm ve zevkle bunu izledim.

" Ah tanrım, bu ne saygısızlık." Kaşlarımı kaldırdım.

"Senin yaptığın saygısızlık." dedim sinirle. Kadın apar topar ayaklandı. Üzerine doğru yürümeye başladım.

"Eğer seni bir kez daha evimde görürsem, o yilandilini koparır gırtlığına tıkarım. Beni anladın mı?" Kadının rengi atmıştı ve bir çığlık sesi geldi dudaklarından.

"Benim olanı kimseye kaptırmam, eğer bugün metresine gittiye bu onunla görüşmeyi kesmek için olabilir ve buda yalnızca beni ilgilendirir. Sağda solda hakkımda tek bir laf ettiğini duyarsam, o leylek boynunu koparırım." Hırsıyla haykırdım ve kadın çığlık atarak salondan, ardından da evden kaçtı.

Clara hala, hala kolumu tutuyordu. Ona döndüm. Yaşlı gözlerle bana bakıyordu. Bir acıma daha.

"Bir an için onu döveceksin sandım." dedi fısıldayarak. Bense ona bakıp tek bir şey söyledim.

"Metresine gitmiş."

11.Bölüm

Bana ne oluyordu böyle... Metresine gitmişti. Elbette gidecekti, benim geldiğim yüzyılda da yatak arkadaşlığı yok muydu? Peki, neden kendimi bu kadar kötü hissediyordum. Neden dün gece o gelene kadar uyuyamamıştım. Tanrım... Bu kadar çok mu arzuluyordu o kadını ki gelmesi sabahın 3'ünü bulmuştu. Derin bir nefes aldım.

Daha önce tanıdığım hiçbir erkeğe benzemiyordu. Bir insan hem bebeksi hem kışkırtıcı hem de fazla ürkütücü olmayı nasıl başarabilirdi ki. Bazen aşırı sevecen ve kibar, bazen de kırıcı bir domuz olabiliyordu. Kafam nasıl geri dönebileceğimle meşgul olacağına, durmuş bu iri adamı düşünüyordum.

Evden dışarı çıktığımda henüz hizmetliler bile uyanmamıştı. Yavaş adımlarla bahçede ilerlerken, tan yeni ağarıyordu. Evet, uyuyamamıştım. Sammy'nin kaçta geleceğini merak etmiştim. Geldikten sonrada o kadını beni öptüğü gibi öpüp öpmediğini düşünerek uyuyamamıştım.

Daha sonrada kendime daha fazla işkence yapmaktan vazgeçip, dışarı çıkmıştım. Etrafıma bakındım, kafamı dağıtmam gerekti ve mutfakta yaşadığımız maceradan sonra onunla olan anılarım tazeyken orada yemekte yapamazdım.

Ahıra yöneldim. İçeri girdiğimde etrafın oldukça temiz olduğunu gördüm. Büyükannem her hafta sonu bizi arkadaşının at çiftliğine götürürdü. Bu sayede Mia ile at binmeyi öğrenmiştik. Ahırdaki atların yavaşça yanından geçerken ürkmelerine şaşırmadım.

Ne de olsa ben bir yabancıydım. Gözlerim ilerlerken atların üzerinde gezindi o vahşi güzellikteki yüzü ve siyah yeleleri gördüm. Ona doğru ilerledim. Hayvan ilk başta şahlandı korkarak. Bense gözlerimi ondan ayırmadan sakince konuştum.

"Sakin ol. Sen gördüğüm en güzel şeysin."Burnundan soluyarak bana baktı.

Sonra başını sallayarak kişnedi ve ben yavaşça ona doğru elimi uzattım.

Beyim zonkluyordu ve ben gözlerimi açmakta zorlanıyordum. Kapı birkaç kez daha çalındı. Başımı yastığımın altına koydum ve kapıyı çalanın kolunun kopmasını diledim. Ardından kapı açıldı.

"Lordum." Bu oda hizmetlimdi.

"Defol Andre." Bir boğaz temizlenmesi gibi çıkan öksürük sesinden sonra tekrarladı.

"Lordum, leydi Evangeline..." Onun adı aniden gözlerimi açmama neden oldu. Hızla yastığı başımdan çektim ve yatakta doğrulup Andre'ye döndüm.

"Çabuk konuş!" dedim heyecanla.

"Onu bulamıyoruz." Bir an donup kaldım. Geldiği gibi aniden gitmiş miydi? İstediğim bu değimliydi? Hayır, değildi. Onun gitmesini istemiyordum. Lanet olası o mavi gözleri tekrar görmek için ruhumu şeytana satardım. Aniden yataktan fırladım.

"Ne demek bulamıyoruz." Andre bir an yerinde huzursuzca kıpırdandı.

"Şey Martha'nın dediğine göre yatağı hiç bozulmamış ve Siyah İnci ahırda yok. Seyis bir eyer takımının da kayıp olduğunu söylüyor." O an gözümde onun siyah inci'nin üzerinden düşen görüntüsü belirdi.

"Lanet olsun, siz ne işe yararsınız! Onu giderken görmediniz mi?" Andre utançla başını eğdi.

"Hemen git seyise haber ver, bana Tristian'ı hazırlasın." Andre koşarcasına odadan çıktı. Lanet olası kadın, ya başına bir şey geldiyse, eyeri aldığına göre atlara karşı tecrübesiz değildi ama Siyah İnci normal bir at değildi. Uzun eğitim döneminden sonra bile bana dahi huysuzlanıyordu.

Bir anda aklımda binlerce senaryo ve binlerce görüntü üşüştü. Ellerim terledi ve nabzım hızlandı. Çok uzun zamandır ilk kez Tanrıya yalvardım.

"Lütfen, Tanrım ona bir şey olmasına izin verme." Nasıl giyindiğimi ve ahıra gidip Tristian'a nasıl bindiğimi bilmiyorum. Altımda huzursuzlaşan atı dengelemeye çalışırken Clara hala'nın sesi ile düşüncelerimden sıyrıldım.

"Hepsi senin hatan Samuel Edward Black. Seninle bunu sonra konuşacağız, âmâ onu bulmadan sakın gelme. "

Kızgınlıkla bana bakan bir çift yeşil göze odaklandım. Clara hala tamamen uysal bir kadındı ve onu ilk kez bu kadar öfkeli görüyordum. Yatak giysisi ile karşımda durduğuna göre haberi alır almaz yanıma gelmiş olmalıydı.

Bana sinirle biraz daha baktıktan sonra topuklarının üzerinde dönerek eve yöneldi ve ben onun arkasından bakarken hala nerede hata yapmış olabileceğimi düşünüyordum. Kathy'nin ortadan kaybolması neden benim suçumdu ki. Atı gideceğim yöne doğrulttum ve hızla yola koyuldum. Umarım fazla uzaklaşmamıştı.

Daha önce bunu yapmalıydım. At ile özgürce dolaşmayı özlemiştim. Atı yavaşça durdurdum ve kenarında olduğumuz göle baktım. Yavaşça attan indim. Hayvan hala huzursuzdu ama en azından gergin değildi. İndikten sonra başından tuttum ve onu okşadım. Alnımı atın yüzüne dayadım ve ona bir öpücük kondurdum.

"Sen harika bir atsin. Teşekkür ederim." dedim. Sanki beni anlamışçasına yelelerini savurdu. Onu bıraktım. Önce bana baktı, sonra başını yerdeki çimlere gömdü. Bense biraz yorgunda olsam güneşin tadını çıkarmaya

çalıştığ. Bir an için gle girmeyi düşündüm ama sonra nedense bu bana o kadarda cazip gelmedi.

Gece boyu uyumamıştığ ve halsizdim. Gln kenarındaki çimlere kendimi attığ. Gökyüzüne baktığ. Başıma bunlar nasıl gelmişti hala bilmiyorum ama Mia'yı ve büyükannemi her geçen gün daha çok özlüyordum. Eğer kız kardeşim yanımda olsa bu elişkilerime bir açıklık getirebilirdi.

Eğer o yanımda olsa beni rahatlatırdı. *"Ah Kathy, tatlım fazla endişeleniyorsun."* Sesi sanki kulaklarımda çınlıyordu. Ona ihtiyacım vardı. Sanırım en çok omzunda ağlayabileceğim birine ihtiyacım vardı. Gözümden akan bir damla yaşı sildim ve derin bir i çekip kendimi uykunun kollarına bıraktığ.

Yaklaşık yarım saattir, büyük arazimi dolaşmıştığ ama ne ondan nede Siyah inciden bir iz bulabildim. İleri gözlerimi diktim ve birde kimsenin gitmediği gle yöneldim. At huzursuzluğumu hissetmişçesine kişnedi ama umursamadığ. Gle yaklaşırken çimlerde otlayan Siyah İnciyi gördüm ve nabzım hızlandı.

Atımı durdurdum ve üstünden atladığ. Tanrım bana yardım et. At tek başınaydı. Acaba... Hayır olamaz... Olamamalı... Onu kaybedemem. Kalbime ken ağırlıkla bir an olduğum yerde kıpırdayamadığ. Ardından hızla Siyah inciye doğru koştığ. At beni fark edince şaha kalktı ama onu hemen sakınleştirdim. Etrafa bakındığ ve onu gördüm.

Tanrım acı bana... Gln kenarında boylu boyunca uzanmıştı. Saçları çimlere dağılmış ve üzerinde yine acayip kıyafetleri vardı. Nefes dahi almadan ona koştığ. Yerde öylece yatıyordu. O kadar güzeldi ki. Eğildim ve kulağımı göğsüne koydum. Kalp atışlarını duyduğumda sanki kendi kalbimde atmaya başladı.

O zamana kadar tuttuğum nefesimi saldı. Yaşıyordu. Yere oturdum ve başını dizlerime koydum. Gece gibi siyah saçlarını okşadım. Gözlerim arzudan çıldırmışken yakasını yırttığım bluza dikildi. Yakası dikilmişti. Kızgındım, kendime engel olamadığım için kızgındım. Sonra tekrar yüzüne baktım. Düzenli nefes alışverişinden göğsü inip kalkıyordu.

Acaba baygın mıydı? Yavaşça seslendim. "Kathy, tatlım. Beni duyuyor musun?" Yüzünde bir titreme oluştu. Ardından yavaşça gözleri açıldı ve ben yine o derin mavilerde kayboldum.

Rüya, bu bir rüyamıydı? Gerçek olamayacak kadar güzel bir rüya... Bana bakan gözleri yeşile dönmüştü. Yüzüne odaklandım. Kaşları çatılmıştı ve parmakları saçlarımda dolaşıyordu. "Sammy." dedim yavaşça. Bu rüyadan uyanmak istemiyordum. Beni bırakıp gitmesini istemiyordum.

"Buradayım, tatlım." Sonra bir rüzgâr bedenimi yaladı. Ardından hafızama olanca anı aktı. Onun üzerinde hiçbir hakkım yoktu ve onun bir yatak arkadaşı vardı. Bense gelecekte gelen biri olarak, ona ne verebilirdim ki? Hızla doğruldum. Birden omuzlarımdan tuttu.

"İyi misin? Başın dönüyor mu?" Neden bahsediyordu ki? Neden başım dönsün.

"Ben iyiyim." diyebildim sadece. Kafamı toparlamaya ihtiyacım vardı ve o beni böyle süzdükçe bunu yapmam olanaksızdı. Ayağa kalktım. Oda benimle birlikte kalktı. Siyah İnci'yi fark ettim ve ona doğru ilerledim. Aniden beni bileğimden çekti ve durdurdu.

"Ne yaptığını sanıyorsun." Ona baktım şaşkınca.

"Eve dönüyorum." Gözlerini kısıp beni süzdü.

"O atla gidemezsin." Elimi tuttu.

"Benimle gel." Hızla elimi çektim.

"O atla geldim ve onunla gideceğim." dedim nefes nefese.

"Ne yapmaya çalışıyorsun. Kimseye haber vermeden ortadan kayboldun. Geceden beri mi buradasın." Şaşkınca kaşlarımı kaldırdım.

"Neden bahsediyorsun sen? Ben buraya şafak sökmeden geldim ve biraz uyuyakalmışım hepsi bu." Sinirliydi ama neden? Asıl sinirlenmesi gereken bendim. En azından beni metresi ile ilgili bilgilendirse, bende o kadının yanında küçük düşmezdim.

"Yatağın bozulmamış." dedi yine aynı sinirle. Kollarımı göğsümde kavuşturdum.

"Yani." dedim elimden geldiğince umursamaz bir şekilde.

"Ne demek yani? Gece yatağında yatmamışsın?" İyice sinirlenmeye başlıyordum.

"Sen bana hesap mı soruyorsun? Eğer eve erken gelmiş olsaydın, nerede olduğumu görürdün." dedim hırsla. Bazen tam bir pislik gibi davranıyordu. Onun yanından çekilip tekrar Siyah ata doğru ilerledim ki yine beni durdurdu.

"Ne istiyorsun Edward." dedim hırsla.

"Kızgınsın! Ama asıl kızgın olması gereken benim seni bulamayınca ne hale geldiğimden haberin var mı? Delirdim. Seni öylece yerde görünce Siyah İnci'den düştüğünü sandım. Sana bir şey oldu sandım. Lanet olası kadın..."

Endişelenmişti, benim için. Neden? Niye? Elizabeth'in sözleri geldi aklıma. Sinirlendim. Neden bilmiyorum ama onun başka bir kadına dokunmuş olmasına dayanamıyordum. Özellikle ona dokunduğu elleriyle bana dokunmasına. Bileğimdeki eline baktım.

"Dokunma bana! Endişeni, ilgini istemiyorum. Bunları metresine sakla. "diye bağırdım. Kaldı, şok olmuşçasına. Sonra dudakları kıvrıldı ve ardından gülümsedi.

"Kıskanıyor musun?" dedi. Başımı dikleştirdim ve umursamaz bir şekilde omuz silktim.

"Ben yalnızca bana ait olan şeyi kıskanırım lordum ve siz bana ait değilsiniz.

"Gözlerini kıstı ve tehlikeli bir şekilde beni süzdü. Sonra beni incelemeye devam ederek etrafımda yürümeye başladı. Ürperdim.Yavaşça ama bana göre tehlikeli olabilecek şekilde kulağımın arkasında nefesini hissettim...

"İstersen olabilirim Kathy, sorun şu ki..."Elleri ile boynuma dokundu ve parmak ucuyla boyun kavsimde gezindi.

" Sen benim olabilir misin?" Başımı hafifçe çevirdim, soluğunu yanağımda hissettim ve bu titrememe neden oldu. Mantığım hayır diye bağıırken, vücudum ona doğru çekiliyordu. Kendimi yavaşça arkamda duran adama yasladım.

"Dün leydi Elizabeth geldi." dedim fısıldayarak. Nefesi kesik kesik geldi bu sefer. Konuşmayacağını anlayınca devam ettim.

"Ve bana seni metresinden vazgeçiremeyecek kadar sıradan olduğumu söyledi." Aslında buna yakın bir şeydi ama amacı buydu. Yanağıma vuran nefesi kesildi bir an.

"Lanet olası sürtük."diye söylendi.

Gülümsedim.

"Sen hiçbir şey demedin mi?" Başımı eğdim ve yutkundum.

"Demiş olabilirim. "Beni omuzlarımdan tutup yavaşça kendine çevirdi.

Parmaklarını çeneme değdirdi ve ona bakmamı sağladı. Soran gözlerle bana baktı.

"Şey, eğer bu eve bir kez daha gelirse, boynunu kıracağımı, dedikodumu yaparsa da dilini koparacağımı söylemiş olabilirim." Diye mırıldandım. Asıl amacım, sorduğu soruyu geçiştirmekti. Çünkü henüz buna verecek bir cevabım yoktu. Ona baktım.

Birden gürültülü bir kahkaha atmaya başladı. Ardından beni kendine çekti ve sıkıca sarıldı. Şu anki tek mutluluğum tekrar onun kollarında olmaktı. Başımı geniş göğsüne yasladım ve burnumu boynunun oyuğuna sürttüm. Kokusunu içime çektim. Sonra yavaşça başımı kaldırdım.

"Kızdın mı?" diye sordum elimden geldiğince masum olmaya çalışarak. Gülümsemesi durdu ve ardından ciddi bir şekilde bana baktı.

"Aslında üzüldüm. Orada olup o kadının senin sözlerini duyarken yüzünün aldığı şekli göremediğim için." Gülümsedim ve ona daha çok sarıldım. Sonra aklımda olan son soruyu sordum.

"Metresine gittiğin doğru mu?" Beni kollarından uzaklaştırdı. Dikkatlice süzdü.

"Evet, doğru." Tanrım, başıma onlarca taş yağdırsaydın kesinlikle daha iyi olurdu. Derin bir nefes verdim ve başımı eğdim. Neden bu durum beni bu kadar üzüyordu ki. Kulağımın yanındaki nefesini hiddettim ve titredim.

"Ama seninle karşılaştığımdan beri onu görmemiştim. Dünde aramızdaki her şeyi bitirmek için gittim."

Yavaşça başımı kaldırdım. Dürüsttü, en azından bakışları ve ben ona tüm kalbimle inanıyordum.

"Dün akşam seni bekledim. Neden o kadar geç geldin." Gülümsedi tekrar ve benim kalbim atmaya kesti. Elimi tuttu ve beni tek hamlede geldiği ata oturttu. Sonrada Siyah inciye bindiğim ata bağladı. Ardından tek hamlede arkama yerleşti.

Bense sabırla sorunun cevabını bekledim. O ise ellerini göğsümün altından geçirip atın dizginlerini tuttu. Sonra bana baktı.

"Ata erkek gibi bineceğini biliyordum." dedi. Bense şaşkınca cevabı bekledim. Ama o konuşmadı. Tekrar sormak istedim. Soramadım, en azından gurum buna izin vermedi. Biraz yol aldıktan sonra durdu.

"Hala cevaplamamı istiyor musun?" dedi. Başımı arkama çevirip hevesle salladım. Ona dönük olan yüzüme baktı ve eğilip dudaklarıma küçük bir öpücük kondurdu. Nefesim kesildi bir an.

"Tezgâhın üzerinde öptüğüm kadını unutabilmek için içmeye gittim." dedi ve bakışlarını ileriye yönlendirdi.

12.BÖLÜM

Beni unutmak mı istiyordu? Neden? Peki, ben o anları unutmak istiyor muydum? Bilmiyorum, şu anda tek hissettiğim, göğüslerim altındaki kaslı kolları. Lanet olsun Kathy! Dedim içimden, sen pişman olmayı hiç bilmez misin? Eve doğru ilerlerken kendimi biraz daha ona yasladım ve hızla atan kalbini sırtımda hissettim.

Kalbim hemen bu ritme uyum sağladı. Bencildim..Her zaman öyleydim. Çocukken oyuncaklarımı paylaşmazdım. Şimdide o en önemli oyuncağımdı sanki ve ben onu paylaşmak istemiyordum. Lanet olsun. Unutmak değil, tekrar yaşamak istiyordum. Sanki o öpücükten önce yaşamamışım gibi. Sanki beni tekrar öpmezse hayata dönemeyecekmişim gibi.

At çimlerin üzerinde sakın bir şekilde ilerlerken o dizginleri sıkıca tutuyordu bende sıkıca onun kollarını tutuyordum. Rüzgârın genzime onun kokusunu doldurmasına izin verdim. Sonra içimdeki dürtüye engel olamadım.

Yavaşça başımı ona çevirdim. Göz göze geldik ve onun dizginleri tutan ellerindeki kaslar gerildi.

Bakışlarımı kaçırmadım, ne zaman bu kadar korkusuz olmuştum hem de iliklerime kadar titrerken. Bana bakan gözleri çatık kaşlarının ardına gizlendi birden. At adımlarını yavaşlattı. Gözlerimi ondan ayıramadım. Ardından fısıldadım.

"Sammy."Başını eğdi ve alnını alnıma dayadı. Gözlerini yumdu. Bende ona uydu. Derin bir nefes aldı.

"Kathy, beni ne kadar zorladığının farkında mısın?" dedi soluyarak. Onumu zorluyordum. Tanrı aşkına bana ne yaptığının farkında değil miydi?

"Gideceğim." Dedim. Ardından tekrar nefes aldı.

"Biliyorum, âmâ ben kendimi engelleyemiyorum." Ardından gözleri açıldı. Ben sanki bakışlarını hissetmişçesine gözlerimi açtım. Onun çekici yüzüne baktım.

"O zaman engelleme." dedim. Engelleme lanet olası! İç sesimi susturmak için bu kez bir şey yapmadım. Acı çekiyor gibiydi. Yanağında atan kası gördüm. Elimi uzatıp o kasa dokundum. Sonra tekrar gözlerine baktım. Oda dizginleri tek eline aldı ve yüzüme düşen saçımı okşarcasına yanağımdan aldı ve kulağımın arkasına koydu.

"Katherina."dedi acı çekerek. Ardından eğildi ve ben soluğumu tuttum. Dudaklarımda hissettiğim sıcak dudakların ardından gözlerimi yumdum. Dudağıma değen dili için dudaklarımı araladım ve karşılığını fazlasıyla aldım.

29 yaşında bir kız olarak şunu söyleyebilirim ki. Hissettiğim şeylerin tarifi mümkün değil ama o bir ilaç. Tüm ağrılarıma, kalbimin acısına iyi gelen tek ilaç ve ben onu yudumlamak için can atıyorum.

Tutkuyla karşılık verdim ve vücudumun izin verdiği ölçüde ona yaklaştım. Öpüşme derinleşmişti ki aniden kesildi. Dudakları dudaklarımdan ayrılırken,

ona daha çok sokulmak istedim. Soluklarımızın düzensizliği birbirine karışırken konuştu.

"Gitme, burada benimle kal." Gözlerimi açmaktan korktum. Korktum çünkü akan yaşlarıma engel olamayacağımı biliyordum.

"Kalamam, Sammy. Ailem orada..."Yavaşça gözlerimi açtım. Kaşları daha da çatılı bir halde bana bakıyordu.

"O zaman, sana bir kez daha dokunmayacağım Bayan Evangeline."dedi sinirle. Ağlamak istemiyordum ama eğer gözlerimi kırparsam akacak yaşları biliyordum. Başımı hızla çevirdim ve ileriye baktım.

Evimiz artık gözüküyordu. Lanet olsun. Ne zaman burayı benimsemiştim. Ne zaman bu adamı benimsemiştim. Başım tekrar ona çevirdim ve ıslak gözlerle ona baktım.

"Belki de bu en iyisidir." dedim. Duygularımın tersine. Gerildi. İki eliyle dizginleri iyice kavradı ve atı olanca hızıyla mahmuzladı. Şimdi altımızdaki hayvan hızla koşuyordu. Dizgini ona bağlı olan Siyah İncide aynı hızla ilerliyordu. Bir an önce eve gitmeliydim. Bu adamın kollarından kurtulmalıydim. Çünkü ona seve seve bekâretimle beraber kalbimi de vermek üzereydim.

Bahçeden içeri girdiğimizde atı ağıra sokmadan durdurdu ve ben bir kez daha ona bakmadan attan indim. Koşar adımlarla merdivenleri çıktım ve Clara halanın seslenmesine bile aldırmadan odama girip kapıyı kapadım. Ardından kendimi yatağa attım ve katıla katıla ağladım.

Beni buraya getiren lanet kaderime ağladım ve buradan gitmek zorunda olmama. Tanrı şahidim ki. Arkamda kimsem olmasaydı. Sonsuza kadar burada kalırdım. Bu evde onunla. Sabahları onunla uyanmanın tadına varırdım. Onunla gülmenin ve dalaşmanın. Âmâ bunların hiç birini yapamazdım. Bir an önce gitmeliydim. Buradan ayrılmalıydim.

Mia, sana ihtiyacım var...

Sanki biraz önce atın üstünde beni tutkuyla öpen o değilmiş gibi siyah saçlarını savurarak eve koşuyordu. Sanki hayatında yaptığı en büyük hata buymuş gibi... Kahretsin, neden onu bu kadar önemsiyorum ki. Neden bu kadar arzuluyorum. Atı mahmuzlayıp ahıra yöneldim ve onları seyise verdim.

Bu kızda nasıl bir büyü vardı ki. Zor zapt ettiğim bir atı bile ehlileştirebiliyordu. Atları ahırda bırakıp eve yöneldim. İçeri girdiğimde Andre beni karşıladı.

"Lordum." Kendimi her zamankinden daha bitkin hissediyordum.

"Söyle Andre." Çalışma odama ilerlerken, Andre'de arkamdan geliyordu.

"Lord Edmount burada sizi salonda bekliyor." Ona haber yollamıştım, bu yüzden gelmiş olmalıydı.

"Çalışma odama çağır, Martha'ya söyle bize yiyecek bir şeyler hazırlasın. Burada yiyeceğim ve leydi Evangeline'de bir şeyler götürsün." Odasına kaçtığını biliyordum. Orayı sığınağı haline getirmişti. Duraksamadan rafa yöneldim ve kendime bir viski doldurdum. Tam ilk bardağımı içmiştim ki Edmount'un sesini duydum.

"O kadar kötü geçti he." Yavaşça ona döndüm ve bir bardak daha doldurdum içkimden.

"Sana haber yollayalı baya oldu." Arkadaşım kaşlarını kaldırıp bana baktı.

"Benimde bir hayatım var Samuel." Kendimi yavaşça koltuğa attım ve ona karşımdaki tekli koltuğu gösterdim. Denileni yaptı ve yavaşça oturdu.

"Seni dinliyorum." dedim sıkıntıyla. Önce beni süzdü, konuşmayacağımı anlayınca söze girdi.

"Bak, dediğini yaptım ve araştırdım. Arthur'u buldum ama bu yaşlı adamı bulmak oldukça zor oldu. Bana borcun artıyor.

"Gözlerimi viski bardağımdan ona çevirdim. "Ne buldun peki?" Yavaşça arkasına yaslandı.

"Sana şunu söyleyebilirim ki bu adam tam bir çatlak, fizik, kimya ve astronomi ile bozmuş ve Kathy'i görmeden hiçbir şey anlatmayacak." Bakışlarımı tekrar viski bardağına odakladım.

" Sence bu mümkün mü peki?" Dostum yavaşça omuzlarını silkti.

"Bilemem, olabilir. Sana şunu söyleyeyim dostum deliyi görmesine izin verirsen eğer. Onu kaybedebilirsin." Gülümsedim.

"Ancak sana ait olan şeyi kaybetme olasılığın olabilir Edmount." Ardından kaşlarımı çattım.

"Ne yazık ki o bana ait değil."

13.BÖLÜM

Aynanın karşısında kendime baktım, Aman Tanrım bana neler oluyordu böyle? Neyim vardı benim. Neredeyse kaç gündür bir erkek için kendimi yiyip bitirmiştım. Aynaya tekrar baktım ve yüksek sesle tekrarladım.

"Kathy, kendine gel kızım! Yoksa ben sana yapacağımı bilirim." Ardından kahkahayı bastım. Artık iyice kafayı sıyırma noktasına gelmiş bulunuyordum. Tanrım akıl sağlığımı koru. Düşündüm Mia olsa ne yapardı. Ah tanrım o kesinlikle mantıklı, akıllı ve sakindi.

Asla benim gibi çabuk hiddete kapılıp ani kararlar vermiyordu. Eğer o burada olsa hemen bu ortama uyum sağlardı. Kapı çalındı ve ben akıl

karıştırıcı düşüncelerden böylece kurtulmuş oldum. Kapıdaki Martha'ydı. Sevinçle ayağa kalktım.

"Martha, Tanrım... Seni gördüğüme nasıl sevindim anlatamam. Bu sabah kurt gibi açım." Martha her zamanki gibi yanakları kızararak gülümsedi.

"Sizi böyle görmek çok hoş leydim." Bende ona içtenlikle gülümsedim.

"Bak Martha sana ne söyleyeceğim. Tüm gün sıkıntıdan patlamak üzereyim. Sana yardım etmeme ne dersin." Kız yatağın çarşafını düzeltirken adeta dona kaldı. Babamın bahsettiği yalvaran köpek bakışlarımı ona çevirdim ve o şaşkınlıkla kekelemeye başladı.

"Leydim... Şey... Ben... Sayın Lord buna..."Birden yalvaran bakışları unuttum ve sinirlendim.

"Senin Lordun lanet olası bir domuz!"dedim. Ardından bir alkış sesi duydum ve hızla başımı odanın kapısına çevirdim. Kızararak çatık kaşlarla bana bakan sevimli tombul kadının yanına koştum ve yanağına bir öpücük kondurdum.

"Clara hala, bu ne güzellik." Çatık kaşlarla ama hafif çarpık dudaklarla bana kızmakla gülmek arası bakakaldı.

"Kızım, biraz önce nişanlına kötü bir söz söylediğini duydum sanırım." Umursamazca omuz silktim.

"Çok önemli değil Clara hala, o metresi olan bir nişanlı olarak bunu hak ediyor." Tüm gece boyunca onu düşünmekten uyuyamamıştım. Kızgındım hem de çok. Sözleri aklıma gelip kulaklarımda çınladıkça daha da çok sinirleniyordum. .

*"O zaman, sana bir kez daha dokunmayacağım Bayan Evangeline."*Salak, sanki dokunmasını istiyordum da... Off lanet olsun. Sanırım istiyordum. O lanet olası adi metresini bile delice kıskanıyordum ama neden? Gitmeliyim,

burası aklımı karıştırıyordu. Clara hala'nın bana acıyarak bakan gözlerini gördüm tekrar. Onu daha fazla üzmem istemiyordum. Kibarca koluna girdim.

"Ama onu o kadar çok seviyorum ki affettim." dedim. Tekrar gülümsedi.

"Gidip kahvaltı yapalım mı?" Birden gülümsemesi soldu.

"Kızım, Amerika'da ..."Tekrar beni süzdü.

"Böyle giyindiğine emin misin?" Üzerime baktım. Evet, yakamı dikince pek hoş olmamıştı ama rahattım. Tekrar omuz silktim.

"Geldiğim..."Düşün Kathy dedim kendime düşün.

" Köyde, biz hayvancılık için böyle giyiniyoruz. Hadi hala gel de kahvaltı yapalım. "Açık bir ağız, şaşkınlıkla irileşmiş gözlerle odamın kapısında kala kaldı. Bense kalbimdeki ağırlığa rağmen onun yüz ifadesine gülerek merdivenlere yöneldim.

Clara hala'nın şaşkınlığına bakıp gülerken ayağım takıldı ve düştüm.

Düşerken canımın acıyacağını biliyordum bu yüzden gözlerimi yumdum ve bir çığlık attım refleks olarak ama acı yerine yumuşaklık ile sertlik arası bir şey hissettim ve gözlerimi yavaşça araladım.

Gördüğüm en güzel yeşile çalan ela gözlerle karşılaştım ama yüzü gergindi. Bense kollarımı onun boynuna doladım ve gülümsedim.

"Günaydın Lordum."Yüzü daha da gerildi.

"Görüyorum ki verdiğin sözün üzerinden 24 saat bile geçmeden vazgeçiyorsun." Sinirle bir şeyler homurdandı ama bana bakan gözlerini gözlerimden ayırmadı. Yavaşça kulağına eğildim.

"Bana dokunuyorsun." dedim. Başını hızla bana çevirdi. Clara hala'nın öksürüğü ile büyü bozuldu.

"Tanrım, Kathy, sana bir şey oldu sandım." Gülümsedim.

"Neyse ki kurtarıcım hep yanımda." Bakışlarımı Clara hala'dan Sammy'e çevirdim. Ortamı yumuşatmak için espri yapıyordum ama o nedense hala gergindi ve yanağındaki damar hırsıyla atıyordu.

"Beni yere bırak." dedim adeta bağırarak. Afalladı ama sözümü ikiletmedi. Clara hala araya girdi.

"Kathy, tatlım sakın ol! Çok fevrisin. Ayrıca kahvaltıdan sonra çalışmamız gerek biliyorsun." Onun sözlerine rağmen bakışlarımı Sammy'den ayırmadım. Kadıncağzı ani değişen ruh halime bir anlam veremiyordu. Hoş, bende veremiyordum ya.

"Gerek yok Clara hala, Bir domuz yetiştiricisi her zaman bir domuz yetiştiricisidir. Onu değiştiremezsin!" Hırsıyla arkamı dönerek, merdivenlerin kalan basamaklarından inip mutfığa yöneldim.

Bu neydi şimdi! Bir dakika önce kollarımda bana kur yaparken neler hissettirdiğimin farkında değil miydi bu kadın. Lanet olsun... Vücudum arzudan sızlarken, aniden bana tersleniyordu. Bir yerlerde hata yapıyordum ama nerde? Clara hala'nın şaşkınlıkla bana bakan gözleri adeta daha da büyüdü.

Sonra birden kendine gelmişçesine sakinledi ve yanıma indi. Sevgiyle omzumu sıvazladı.

"Olsun tatlım, yinede mükemmel bir kız!" Bu kez şaşkınca ona baktım.

"Ne demek istediğini tam anlayamadım hala."

"Bir Domuz yetiştiricisinin kızı olabilir ama yine de zeki. Çabuk eğitilecektir." Sonra bir an duraksadı.

"Ama fazla fevri! "Domuz yetiştiricisi mi? Bu kadın neden bahsediyordu? Ardından zihnim aydınlandı ve gülümsedim. Clara hala ise yavaşça bana sokuldu ve fısıldadı.

"Âmâ hiç pis kokmuyor." dedi ve ben kahkahayı bastım. Tanrım acı bana. Bu kız hayatıma girdiğinden beri Lanet okumaktan ve acıma dilemekten başka bir şey yapamıyordum. Ya beni arzudan çıldırtıyor, ya sinirden kudurtuyor ya da gülmekten kıvrandırıyor.

Daha önce hiç böyle bir kadınla tanışmamıştım ve tanışabileceğimi de sanmıyordum. Âmâ o asla benim olamayacaktı. İçimdeki acımasız yan, git ve ona hemen sahip ol diyordu. Âmâ diğer bir tarafım onun kendi isteğİ ile bana gelmesini söylüyordu. Acıyla gözlerimi yumdum ve yutkundum. İlk kez Tanrı bana yardımcı olsun ki hayatımda ilk kez kendimle kendimle yüzleştim ve o zaman duygularımdaki karmaşıklığı fark ettim.

Ona âşık olmuştum. Odama girip kapıyı kapattım ve yatağā oturup başımı ellerimin arasına aldım. Bu ne zaman olmuştu. Sanırım, onu o sokak ortasında ilk kez gördüğümde olmuştu. Şaşkın gözlerle bana bakıp nerde olduğunu sorduğunda, Salonumda bana kafa tuttuğunda ben ona çoktan âşık olmuştum. Tanrım, gerçekten bana acımalısın...

Ayağā kalktım ve odada turlamaya başladım. Onunla konuşmalıydım, eğer gitmek istiyorsa ona yardım edecektim. Çünkü burada kalmasında baskı yaparsam o kaybolduğum deniz gözlerinde nefretten başka bir şey göremeyecektim. Kararımı verdim ve hızla kapıdan çıkıp, mutfağā yöneldim.

Orada onu Martha ile şakalaşırken buldum.

"Martha, tatlım. Böyle giderse asla kendine bir koca bulamazsın. Tanrım, yemek kabiliyetin facia." Martha ise kızaran yanaklarla gülümseyerek ve hayranlıkla ona bakıyordu. Belli ki bu kıza daha önce bu kadar yakın davranan bir sahibesi olmamıştı.

"Leydim, siz öğretirseniz çabuk öğrenirim. "Başını eğip ona gülümsedi. "Martha, seni öyle bir eğiteceğim ki! Yemeğini yiyen her erkek sana âşık olacak." Kız içtenlikle bir kahkaha attı ve ardından beni fark etti. Elini ağzına kapatıp hemen kibar bir referans yaptı. Kathy, fark etti ama oralı olamadı. İnatçı küçük cadı.

Martha'ya başımla çıkmasını işaret ettim. Oda hızla mutfaktan ayrıldı. Şimdi Kathy, elinde bir bezle sürekli tezgâhta aynı yeri siliyordu. Arkadan ona yaklaştım. Bir elimi beline koydum ve irkildi ama kaçınmadı. Diğer elimi tezgâhta sinirle silen elinin üzerine koydum.

Durdu, gergindi ama belli etmemeye çalışıyordu. Kulağına yaklaştım.

"Kathy, hala sinirli misin?" Derin bir nefes aldı.

"Aklımı karıştırıyorsun?" dedi. Yine kendimi engelleyemedim ve yanağına bir öpücük kondurdum. "Sende benim." dedim ve omuzlarından tutup onu bana döndürdüm. Göz göze geldik. İşte o anda çılgınca atan kalbimle ona nasıl umutsuzca âşık olduğumu anladım.

"Hâlâ gitmek istiyor musun?" dedim ve o başını eğdi. Parmağımla çenesinden tutup, yüzünü kaldırdım.

"Biliyorsun." dedi fısıldayarak.

"Sanırım sana yardım edecek birini buldum." gözlerinin umutla parlamasına şahit oldum ve tekrar kaderime lanet ettim. Ben... Evlilik... Aşk... düşünmeyen geleceğin dükü Samuel Edward Black. Bu kız için her şeyi yapmaya hazırdım.

"Sammy," dedi. Parmaklarımla yanağını okşadım.

"Seni aileme kavuşturacağım." Gülen gözleriyle bana baktı ve başını omzuma gömdü. Bende sıkıca ona sarıldım. Kalbimi görmezden gelerek.

14.BÖLÜM

Arabada ilerlerken hala aklımda Sammy'nin bana olan dokunuşları vardı. Bu nasıl bir çekimdi bilmiyorum. Daha öncede erkek arkadaşlarım olmuştu ama hiç böyle hissettiğimi hatırlamıyorum ve böylesine zengin, çekici, yakışıklı bir adamın bende herhangi ilgi çekici bir şeyler bulacağına da inanamıyorum.

Bakışlarımı yoldan ona çevirdim. Her zamanki mağrur oturuşundan eser yoktu. Bacakları iki yana açılmış, dirseklerini dizlerine dayamış ellerini birbirine kenetlemişti ve başını eğmiş yere bakıyordu. Saçları önüne doğru düşmüştü ve içimdeki zorlukla bastırdığım bir dürtü o saçlara dokunmam gerektiğini söylüyordu.

Kuruyan dudaklarımı ıslatmak için yaladım ve o sanki ne yaptığımı hissetmişçesine başını kaldırıp bakışlarını dudaklarıma sabitledi. Ardından derin bir nefes alıp sıkıntıyla arkasına dayandı. Bakışları camdan dışarıya doğru çevrildi.

"Sammy"dedim adeta fısıldayarak, bana bakmadan cevapladı.

"Efendim, Kathy." İlgilenmiyordu. Bundan memnun olmam gerekirdi ama nedense göğsümdeki acıyı durduramadım.

"Nereye gittiğimizi söylemeyecek misin?" Tekrar bana çevirdi bakışlarını.

"Dediğim gibi seni biriyle tanıştıracayım. Eve dönüş yolunun onun bulacağını düşünüyorum."Bakışları tekrar cama döndü. Pislik, neden gitmem için bu kadar çabalıyordu ki. Ama gitmem gerekirdi değil mi? Kafam çok karışık.

15 dakika sonra araba durdu ve ardından kapı açıldı.Sammy çevik bir hareketle arabadan indi.Ardından inmeme yardım etmek için elini uzattı.Onu görmezden gelmek istedim ama yinede bu elbise ile rahat hareket etmem zordu.

Bana uzanan eli sıkıca tuttum ve inmeme yardım ederken elinden geldiğince mesafeli davrandı. Başımı kaldırıp şapkamın altından önünde durduğumuz eve baktım. Paslanmış bahçe demirleri, solmuş otlarla dolu bahçesi ve kırık pencereleri ile adeta bir perili köşkü andırıyordu. Sıkıntıyla yüzümü Sammy'e döndüm.

O da eve bakıyordu. Tam ona soru soracaktım ki karşıdan Edmount'un gülümseyerek geldiğini gördüm. Bana yaklaştı ve önümde abartılı bir referans yaptı.

"Leydim, yine her zamanki gibi çok güzelsin." Ona baktım ve uzanıp yanağını öptüm.

"Sende her zamanki gibi abartmayı seviyorsun Edmount." dedim. Yüzündeki gülümseme yerini kahkahaya bıraktı.

"Seninle vakit geçirmek her zaman için oldukça eğlenceli Kathy." Omuz silktim gülerek ve ardından Sammy'e döndüm. Edmount'un hareketlerine bile öfkelenmemişti. Donuk bir yüzle eve bakıyordu. Sanki ne yapması gerektiğine karar vermesi gerekirmiş gibi. Ardından kolunu bana uzattı ve bana bakmadan konuştu.

"Hazır mısın?" yutkunarak

"Evet." dedim.

İçerisi loştu, pencereler kalın tozlu perdelerle sıkı sıkıya kapatılmıştı. Bir kaç mum aydınlatıyordu içerisini. Etrafta toz ve rutubet haricinde duvar rafında kavanozların içinde farklı organlar ve hayvan cesetleri vardı. Hani şu korku filmlerindeki gibi. Bense ürpermem gerekirken, onun yerine kırkırdadım. Kulağımın arkasına vuran nefes sesi ile döndüm.

"Sammy, şunlara bak! Aynı korku filmi gibi." Neden olduğunu bilmiyorum ama o bana yaklaştığında ya da bulunduğu odaya girdiğinde, onu görmesem bile

çılginca atan kalbim ve vücudumun tepkileri ile varlığını hissediyordum. Buda öyle anlardan biriydi.

"Ne gibi? Tanrım, Kathy bazen çok acayip konuşuyorsun ve ben seni anlamakta güçlük çekiyorum."dedi homurdanarak. Ona bakmamak için etrafa bakındım.

"Edmount nerde?"

"Ne o çok mu özledin onu?"Bu kez gözlerimi ona çevirdim.

"Bazen tam bir pislik gibi davranıyorsun." Ardından yüzü gerildi, yanağındaki damar atmaya başladı. Sonra gözlerini yumdu ve derin bir nefes aldı.

"Haklısın, üzgünüm." dedi sıkıntıyla. Gülümsedim.

"Bunu kabul edecek kadar centilmen olduğunu bilmiyordum."uzanıp koluna girdim.

"Korku filmi dedim Sammy."Neden bahsettiğimi ve konuya nasıl geçiş yaptığımı anlamadığı için şaşkınca bakıyordu. Ona bakıp tekrar gülümsedim ve koluna daha sıkı sarılarak ona yaklaştım.

"Samuel Edward Black, eğer sen benim yüzyılımda bir ziyaretçi olsaydın, seni sinemaya götürürdüm, sonra beraber hamburger yedik, yüzerdik, maç izlemeye giderdik ve kesinlikle sana deri bir mont alırdım."

Gözlerini kısarak bana baktı.

"Bu söylediklerinden benimle vakit geçirmekten hoşlandığın sonucunu çıkarabilir miyim." dedi fısıldayarak.

"Sammy, seninle vakit geçirmekten hoşlanmıyorum."Anında kaşları çatıldı. Uzanıp yanağını öptüm. "Seninle vakit geçirmeye bayılıyorum."Bu kez kaşları hayretle kalktı ve benim gülümsemem yerini kahkahaya bıraktı.

"Bazen tam bir pislik olurken, bazen de tam anlamıyla çok şeker olabiliyorsun." dedim hevesle. Başını hafifçe eğdi. "Yani beni şeker mi buluyorsun?" dedi yüzünü buruşturarak.

" Zaman zaman."dedim. İçerden gelen seslerle konuşmamız kesildi. Edmount yanında aynı Einstein'e benzer bir adamla içeri girdi.

Adam kısıtlı ışıkta yavaşça beni süzdü.

"Sen."dedi fısıltıyla. Ona kocaman bir gülümseme gönderdim. Sonra Sammy döndüm ve fısıldadım. "Bu adam bir dahi, bunu hissedebiliyorum." Sammy şaşkınca bana ve sonra yaşlı adama baktı. Sonra adama yaklaştım.

"Merhaba. Ben Kathy." dedim ve adam tekrarladı.

"Sensin." Neden bahsettiğı hakkında hiçbir fikrim yoktu ardından adamın elinde sıkı sıkı tutuğı şeyi gördüm.

"O benim." dedim uzanıp almaya çalışarak. Âmâ yaşlı adam hızlı bir reflekse elini çekti. Sinirle ellerimi belime koydum.

"Seni kaçık, telefonumu hemen bana ver."

Arkamda Sammy'nin sesini duydum.

"Tatlım, biraz önce bir dahi olduğunu söylemiyor muydun?" Hızla ona döndüm.

"Şimdide kaçık olduğunu söylüyorum." Ardından bakışlarımı adama çevirdim.

"O lanet olası telefonu bana ver yoksa seni gebertirim." Üzerine atlamıştım ki. Biri belimi sıkıca tuttu ve ben titredim. Başımı çevirdiğimde Sammy'nin beni tuttuğunu gördüm.

"Tanrı aşkına beni bırak elindeki bana ait." Sammy beni sıkıca tutarak arkaya götürdü. Yere bırakıp omuzlarımdan tuttu.

"Sakin ol! Sana aitse alırım merak etme." Başımı dikleştirep ona baktım.

" Elbette bana ait. Bu yüzyılda cep telefonu yok, hatta telefon bile yok."
Ardından Edmount'un kıkırdamasını duydum.

"Adama kaçık diyorsun ama yemin ederim ki anlattıkların tamamen anlamsız." Sinirle kollarımı Sammy'den kurtardım.

"O zaman onu bana verin size göstereyim." Sammy bir an bana baktı. Sonra yaşlı adama döndü.

"Bakın bayım, ben Yourk dükünün oğlu Lord Samuel Edward Black! Bu hanım benim nişanlım ve o elinizdeki ona mı ait?" Yaşlı adam bir kenara durmuş şaşkınlıkla bize bakıyordu.

"Sen, o gece paradokstan çıkan sendin." dedi bana bakarak. Tek elle Sammy'i ittim ve adamın sesini hatırladığımı fark ettim . "*Hey sende nesen böyle...*" sesi kulaklarımda çınladı.

"Sokakta çarptığım adam sendin." dedim fısıldayarak.

"Sen nasıl geldiğimi biliyorsun!" Bir an kaldım. Ardından bir çığlık attım ve kahkaha ile dönüp Sammy'e sarıldım ve dudağına bir öpücük kondurdum.

"Teşekkür ederim, geri dönüş yolumu buldun."

15.BÖLÜM

Lanet olsun. İlk bulduğum adamın onun dönüşüyle ilgili olması canımı sıkıyordu. Elimden gelse dönmesini sonsuza kadar engellerdim ama ailesine kavuşacağı için gözlerinde okuduğum mutluluktan sonra bunu asla yapamazdım. Biliyorum... Tanrı yardımcım olsun ki, tüm kalbimle bu küçük kadına aşığım ve onun gidecek olduğunu bilmek. Tüm acıların en büyüğü.

Sanki avucumdan kayan sabun köpüğü gibi. Her sabah yataktan onun gülüşünü, bana sataşmasını ve çılgınlıklarını görmek için heyecanla kalkıyorum. Âmâ gittiğinde o berbat hayatıma giren güneşte yok olacak ve ben tekrar karanlıkta boğulacağım. Şimdi artık güneşin parlaklık ve sıcaklığını tattıktan sonra karanlıkta nasıl yaşayacağım...

Onunla gidemem, soyumun devamı bana bağlı. Ayrıca beni istediğini bile bilmiyorum. Sevinçli olarak parlayan yüzüne baktım.

"Sevindim." dedim. Bana bakan gözlerindeki ışık söndü.

"Bende öyle tahmin etmiştim. Ayağına fazla bağı oldum. Üzgünüm."Bunu kastettiğimi de nerden çıkarmıştı. Lanet olsun... Tekrardan... Söylediğim sözlerle kadınları bir gecede yatağıma çekerken, bu kadın nasıl olup ta söylediğim her şeyi ters anlıyordu.

"Kathy" dedim ama bana omuz silkip döndü ve ilgisini yaşlı adama çevirdi.

"Buraya nasıl geldiğimi biliyor musun?" Yaşlı adam derin bir nefes aldı ve arkasındaki sandalyeye çöktü.

"Buna inanamıyorum. Kapıyı açtığıma inanamıyorum. Hayatımın 20 yılını bunun için harcadım." dedi kendi kendine konuşarak. Âmâ Kathy sabırsızdı. Onun yanına gitti ve yere çömeldi. Edmount'a baktı.

"Adı neydi."

"Sör Ozborn." Kathy ilgisini tekrar yaşlı adama çevirdi ve eldivenli küçük elleri ile adamın ellerini avucunun içine aldı. Yaşlı adam aniden bakışlarını ona çevirdi.

"Gelecekteki tüm kadınlar senin kadar güzel mi hayatım." Sinirle bir adım attım ama Edmount beni durdurdu. O anda onu zararsız bir yaşlıdan kışkırdığımı fark ettim şaşırarak.

"Sör Ozborn, benim buraya nasıl geldiğimi biliyor musunuz?" Yaşlı adam ilgili bakışlarla ona bakarak başını salladı.

"Peki, beni geri götürebilir misin? "Onu biraz süzdü yaşlı adam ardından.

"Sanırım, bunu yapabilirim." Kathy'nin yüzü sevinçle aydınlandı.

"Ama dolunaydan önce olmaz."

"Neden?" diye atıldı Edmount. Dolunay, daha dolunaya 1 hafta vardı ve bu Kathy ile geçireceğim son haftaydı. Bir an için Tanrı'ya yakardım.

"Ne yani şaka anlayışın bunumu? Elime bir parça şeker verip, hemen gerimi alıyorsun? Harika." diye geçirdim içimden. Sonrada iç sesim devreye girdi. ***"Ardından ağlayan kadınlara say Samuel."*** Sinirden yay gibi gerilmiştim.

"Çünkü paradoks ancak dolunayda bir şey geçecek kadar genişliyor. Bende icadıyla onu büyültüyorum."

"O paradoks ya da her neyse onu sen mi yaptın?" diye atıldı Edmount. Bense adeta şok olmuşçasına kalmıştım. Gideceğini hissettiğimden beri hareket edemiyordum. Tek ümidim onunla olan son haftamdı.

"Hayır." dedi yaşlı adam.

"Ama onu ben fark ettim." Sonra elindekini kıza uzattı. Ardından da yaşlı titrek elleri ile Kathy'nin yanağını okşadı.

"Seni evine götürebilirim sanırım."Birden ayaklandı.

"1 haftam var. Acele etmeliyim. Sen tatlım,1 hafta sonra seninle çarpıştığımız yerde tam gün doğumunda buluşalım."Kathy sevinçle başını salladı ve heyecanla elindeki siyah şeye odaklandı. Elindeki şeyden çıkan ışığı gördüm. Yaşlı adam ona yaklaştı.

"Haftalardır, onu çözmeye uğraşıyorum. "Kathy ona harika gülümsemelerinden birini yolladı.

"Çekmediğini biliyorum ama en azından fotoğraflara bakabiliriz. Hah işte Mia."Yavaşça ona yaklaştım ve o alette Kathy'i yanında sarışın bir kızla sarmaş dolaş gördüm.

"Tanrı aşkına buda ne böyle!"Edmount hayretle arkamdan bakıyordu.

"Bu bir fotoğraf ve bu sarışın kızda benim kız kardeşim Mia."Edmount güldü.

"Tanrım, sizdeki soydan tek bir kusurlu çıkmaz mı?"

Kathy Edmount'a bakıp gülümsedi.

"Mia, her zaman her erkeğin ilgisini çekmiştir."dedi. Sonra gözleri beni buldu. Ona gülümsedim.

"Ben esmerlerden hoşlanırım."Gülümsemesi yüzüne yayıldı ve bu iltifattan hoşlandığını düşündüm. Sonra ona ve elindeki sihirli kutuya baktım.

"Gelecekten geliyorsun!"dedim hayretle... Şu ana kadar buna inanmamak için diretmişim. Tatlı bakışlarla bana döndü.

"Sana söylemiştim."dedi. Sonra elindeki aparatın üzerinde parmağını sürttü ve resim değişti.

"Buda büyükannem!"dedi.

Resme baktıktan sonra Edmount'la birbirimize bakakaldık. Ellerimi onun omuzlarına koydum.

"Tatlım, sanırım büyükannen doğruyu söylüyor. Sen bir asilsin."

16.BÖLÜM

Ne demek istediğini anlamamıştım bu yüzden şaşkın gözlerle ona baktım.

"Hayır, bu benim büyükannem".

Edmount elini cep telefonundaki fotoğrafa uzattı.

"Ama sanırım, onun büyük büyükannesi şu anda yaşıyor. "

Hayretle bakakaldım. "Nasıl yani?"

Edmount soran bakışlarla Sammy'e döndü. "Bu şey..." Ama Sör Ozbörn araya girdi.

"Bu Vikontes değil mi?" Bu kez ona döndüm. "Vikontes mi?"

Edmount başıyla onayladı. "Büyükannen aynı Vikontes Mary'e benziyor. Oldukça dişlidir ve ona kimse bulaşmak istemez."

Bir kahkaha attım. "Aynı büyükannem gibi desene."

Sör Ozbor'nun yanında ayrılırken soyumun asilzadelere dayanmasına hala şaşıırıyordum. Sammy'e beraber arabada otururken dışarıya baktım ve 1 hafta sonra buradan ayrılacak olamam üzıldüm.

"Evini seviyor musun?" diye sordum Sammy'e bakıp.

Önce şaşırdı ardından gülümsedi.

"Aslında şu anda bulunduğumuz yere yılda bir ya da iki kez gelirdim. Hiç bu kadar uzun süre kalmamıştım. "

Şaşırdım.

"Peki, nerde kalırdın?" Bakışları gözlerime kilitlendi.

"Londra merkezde bir evim daha var ve ben çoğunlukla ordayımdır. " Elbette, balolar, metresler neden bu çiftlik evine gelsin ki.

"Orayı özlemiyor musun?" Omuzlarını silkti.

"Aslında sen geldiğinden beri hayır, özlemiyorum. Her günüm heyecanlı geçiyor."Gülümsedim.

"Sammy,1 haftam kaldı." Gözleri tekrar çatık kaşlarının ardına gizlendi.

"Biliyorum." Dileğimi söylemek istiyordum ama nasıl yapacağımı bilmiyordum.

"Bu haftayı senle geçirmek istiyorum. Clara hala ve dersler olamadan."

Kaşları hayretle kalktı.

"Emin misin?" dudağımı dişledim sıkıntıyla.

"Evet, sanırım ben... Buraya alıştım ve... Özleyeceğim. Yani gidince... Biliyorum, benle fazla vakit geçirmek istemiyorsun ama..."Oturduğu yerden kalkıp yanıma geldi ve ellerimi tuttu.

"Kathy, bu haftayı senle geçirmek çok isterim ve sen her şeyi bana bırakırsan. Sana unutulmaz bir hafta yaşatacağım söz veriyorum.

"Gülümsedim. "Peki, bu elbiseleri giymek zorunda mıyım? "dedim.

"Bu korse beni öldürecek." Bir kahkaha attı.

"Hayır, istediğin şeyi giyebilirsin, elbise zorunluluğu yok. Ne yapmak istersin."

Düşündüm, bu zamanda yapılabilecek şeyleri düşündüm.

"Piknik yapmak, ata binmek ve gölde yüzmek istiyorum. "Şaşırdı.

"Oldukça ilginç zevklerin var tatlım." Yeşilimsi ela gözlerine baktım.

"Daha beni tanı mıyorsun koca adam! Bunun için yalnızca bir haftan var!" dedim. Gülümsedi ve ben ayaklarımın titremesini hissettim. Ardından araba sarsıntı ile durdu. O zaman geldiğimizi anladım. Kapı açıldı ve tek hamlede Sammy indi.

Bende bana uzattığı eli tutup indim. Onun koluna girerek evimize doğru ilerledim. Evimize... Bizim ikimizin. Bunu düşünmek bile içime bir sıcaklık akıtıyordu. Aslında ne istediğimi biliyordum. Bu son haftamı gece ve gündüz onunla geçirmek istiyordum.

Buradan ayrıldığımda aklımda ondan başka bir görüntü olsun istemiyordum. Yan gözle yanımdaki güçlü adamın profiline baktım.

"Sammy"dedim yavaşça. Durdu ve bakışlarını bana çevirdi.

"Söyle sevgilim." Bana söylediği aşk sözlerinden rahatsızlık duymak yerine keyif alıyordum. Bu son haftamdı ve aklıma kötü hiçbir şey getirmemeye karar verdim.

"Bu akşam yemekleri ben yapacağım ve serviste bana ait olacak. Hizmetlileri hafta sonu için izin verebilir miyim?" Gözlerini kıstı.

"Mide ağrısı çekmeyeceğime söz verir misin?"

Bir kahkaha attım ve uzanıp yanağına bir öpücük kondurdum.

"Çok tatlısın! Clara hala'yı sana bırakıyorum. Çünkü bundan hoşlanmayacağına eminim." dedim ve hızla merdivenlerden çıktım. Kapıyı açan uşak Nick'e gülümsedim ve şakıyarak odama gittim.

İçeri girişini seyrettim. Gidecek olması her ne kadar kalbimi acıtsa da, onun mutlu olmasına seviniyordum. Gülen ve neşeli gözlerle bana bakmasına! Evet, Tanrı gerçekten bana acımıyordu ve geçmiş günahlarımı çekmem için

uğraşıyor olmalıydı. Ama ben tüm ilişkilerimin başında açık olmuştum. Karşımdakine ne istediğimi söylüyor ve benden bir şey istememesini belirtiyordum. Şimdiyse ne istediğimi çok iyi biliyor ama alamıyordum. Arkasından içeri girdim. Nick'e şapkamı ve eldivenlerimi verdim.

"Bana Andre'yi çağırır mısın? Çalışma odamda olacağım." Nick saygıyla eğildi.

"Hemen Lordum." Bir referansla yanımdan uzaklaştı. Çalışma odama girdikten sonra masama baktım. Yapmam gereken çok fazla iş vardı ve Kathy geldiğinden beri onlarla ilgilenmemiştim. Şu anda da içimden yapmak gelmiyordu.

Aşk karmaşıktı. Bir taraftan sizi hayata bağlarken, başka bir taraftan sizi hayattan söküp atabiliyordu. Derin bir nefes aldım ve kapıyı çalan kişiye seslendim.

"Gel!" Andre yavaşça içeri girdi.

"Lordum, beni emretmişsiniz." Ona döndüm.

"Andre, evdeki tüm hizmetlilere söyle hafta sonu izinlisiniz. Leydi Evangeline bunu uygun gördü. Pazar akşamı, gelirsiniz." Andre ağzı bir karış açık bana baktı. Bir kaç dakika sonra toparlandı.

"Emredersiniz, lordum. Peki, aşçıbaşı..." Onu susturdum.

"Herkes." Hızla döndü ve aceleyle odadan çıktı. Bir kaç dakika sonra beklediğim şey oldu Clara hala odaya daldı.

"Samuel, tüm hizmetlilere sen mi izin verdin?" Ona baktım, sinirden yüzü kızarmıştı.

"Rahatla Clara hala, Kathy bunu istedi bende izin verdim." Daha da kızardı.

"Buda ne demek!" dedi hiddetle. Ona yaklaştım ve elimi güven verircesine omzuna koydum.

"Clara hala, sakin ol! Kathy, geldiği yerde buna alışmış ve sadece hafta sonu için rica etti. Yemekleride o yapacaktı." Clara hala elini ağzına götürdü ve dudaklarından bir hayret nidasını engellemek istedi.

"Aman Tanrım, Samuel asil kadınlar yemek yapmaz." Ona göz kırptım.

"Bunu ona söyleme lütfen, bunu hakaret olarak alabilir. Ayrıca ona yardım etmeyi düşünüyorum." Eğer halamın kızacağını düşünmesem yüz hattını gördüğüm gibi kahkahayı basacaktım.

"Tanrım, aşk sizi aptal etmiş. Hafta sonu bir dakika bile bu evde kalamam. Oda hizmetçimi de yolluyorsunuz." Omuzlarımı silktim.

"Diğer herkes giderken onun kalması haksızlık olur." Bir an düşündü.

"Samuel bana araba hazırlatır mısın? En azından arabacıda gitmeden, babanlara gideyim. Hafta sonu orada kalayım." Kollarını tuttum.

"Biraz abartmıyor musun, Clara hala. Hem bence Kathy'nin senin desteğine de ihtiyacı var. Ayrıca sana giyinmen ve özel işlerin konusunda zevkle yardım edeceğini söyledi." Yaşlı kadının gözlerinde bir anlık bir tereddüt geçti. Sonra derin bir nefes aldı.

"Yemeklerini önce sen tadacaksın, ona göre..." Gülümsedim. Elimle onunla baş başa kalma hakkını ittiğimin farkındaydım ama korkuyordum.

Hayatımda ilk kez, bir kadınla baş başa kalıp duygularımın esiri olmaktan korkuyordum. Eğer onunla yakınlaşırsam ve o bundan pişman olursa ne yapardım bilmiyorum.

Çoğu zaman onun bana geldiğini ve beni istediğini söylemesini hayal ediyordum ama bunun asla gerçekleşmeyeceğini biliyordum. Clara hala kararını verip odadan çıktı ve ben tekrar viski şişesine uzandım.

Yemek saati gelmişti. Clara hala ile salonda konuşurken aynı zamanda Kathy'nin ne yaptığını düşünüyordum. Ona yardım etmeyi teklif etmiş ama akabinde mutfaktan kovulmuştum. Az sonra Kathy o alışmaya başladığım acayip ama seksi kıyafetleri ile salona geldi. Saçlarını sımsıkı bir topuz yapmıştı ve makyajsız yüzü parlıyordu.

"Yemek hazır." dedi gülümseyerek ve abartılı bir referansla salondan çıktı. Clara hala ile bir an birbirimize baktık. Ardından kaderimizi kabullenip yemek odasına yöneldik.

Sofra oldukça şıktı. Clara hala'nın sandalyesini çektim tam yerime oturacaktım ki elinde servis arabasıyla Kathy gözüktü. Tekrar ayaklandım ama o gülererek eliyle oturmamı işaret etti. Elindeki büyük porselen tencereyi açtı ve tabaklarımıza öncelikle çorbaları koydu. Ona baktım.

"Sende oturmayacak mısın?" Omuzlarını silkti.

"Servis bittikten sonra mutfakta yerim." Hızla ayaklandım.

"Hayır! Sabahtan beri bir şey yemedin. Otur!" diye emrettim. Clara hala'nın şaşkın bakışları arasında tekrar omuz silkti. Tanrım, bir keçi kadar inatçıydı. Bir an onu zorla oturtmayı düşündüm. Sonra gözlerimi kısıp ona baktım.

"Umarım, bizi zehirlemeye çalışmıyorsun?" Bu sözümle beraber Clara hala ağzındaki çorbayı püskürttü ve Kathy o şen kahkahası ile ortalığı çınlattı.

"Aman Tanrım Sammy, saçmalama!" Clara halaya bir peçete uzattı.

"Ne yaptığını görüyor musun?" dedi gülümsemesi eksilmeden.

"Bu yemekleri yerken parmaklarını da yiyeceksin. Sonrada bana tekrar yemek yapmam için yalvaracaksın. Âmâ ben yapmayacağım." Dedi.

Sanki hep burada kalacakmış gibi, sanki gitmesi mümkün değilmişçesine. Sonra gururla küçük burnunu kaldırdı. Gülümsedim ve onunla daha fazla

tartışmanın anlamı olmadığına karar verdim. Oturup önümdeki çorbadan bir kaşık aldım.

Ilık çorbanın tadı dilime karışıp boğazımdan akarken gözlerim hayretle açıldı. Ben çok zengindim ve ülkenin en iyi aşçısına sahiptim.

Âmâ daha önce böyle bir lezzet tattığımı hatırlamıyorum. Bakışlarımı ona çevirdim ve heyecanla tepkilerimi izlediğini fark ettim.

"Tatlım, sen muhteşemsin." dedim. Bu iltifatın karşılığında harika bir gülümseme aldım.

"Sana söylemiştim." dedi. Ardından çalan kapı sesi ile konuşmamız kesildi. Yavaşça ayaklanıyordum ki, Kathy beni durdurdu.

"Hafta sonu bu evin hizmetlisi de sahibesi de benim." dedi ve yavaş adımlarla salondan çıktı. Bir beş dakika sonra Edmount'la yemek odasına girdi. Edmount bakışlarını ondan bana çevirdi.

"Ne ol! Dostum, mali durumun bu kadar kötümü. Uşağını kovmuşsun." Ayaklandım ve oturması için ona masayı gösterdim. Gösterdiğim yere oturdu. Clara Hala söze girdi.

"Hafta sonu evle ve her işle nedense Kathy ilgilenmek istedi. Samuel'de hizmetlilere izin verdi." diye açıkladı. Edmount gülerek önümdeki tabağa baktı.

"Ee söyle bakalım, yemekler nasıl?" Tekrar Clara hala söze girdi.

"Tahmin bile edemezsin Edmount! Bir harika!" O sırada Kathy gülümseyerek içeri girdi ve Edmount'a da bir servis açtı. Edmount çorbayı yudumlarken. Bakışlarıyla Kathy'e olan hayranlığını dile getiriyordu adeta.

Ana yemek ve tatlılardan sonra keyifle masadan kalktık. Hayatım boyunca yediğim en lezzetli yemekleri yemenin verdiği zevkle tekli koltukta şöminenin önünde yerimi aldım. Kathy sofrayı toplamış, yemeğini yemiş ve

yatakları hazırlamıştı. Daha sonra yanımıza geldi ve hızla kendini koltuğa Clara hala'nın yanına attı. Clara hala'nın kınayan bakışlarına gülümseyerek karşılık verdi.

Ona baktım, daha mı zayıflamıştı.

"Dinlenmelisin, çok yoruldun. Sana içecek bir şeyler getirmemi ister misin?" diye sordum elimde olmadan ve Edmount'la Clara hala'nın şaşkın ama memnun bakışlarına maruz kaldım.

"Çok tatlısın Sammy, ama hayır istemem teşekkürler. Sanırım iyice hamlamışım. Burada rahata fazla alıştım." Clara hala sevgiyle kızın elini okşadı.

"Tatlım, Amerika'da seni çok mu yoruyorlardı." dedi. Kathy gülümsedi.

"Aslında hayır Hala'cım, ama büyükannem her zaman boş oturmamamızı söylerdi. Bu yüzden Mia ile ben yemek yapmayı ve ev işlerini zaman zaman yapıyoruz." Clara hala Kathy'nin ailesi ile ilgili ilk kez duydukları şeyler hakkında ilgiliydi.

"Mia?" dedi. Kathy'nin gülümsemesi soldu.

"Kız kardeşim." Clara hala gülümsedi.

"Ah ne tatlı, o da senin kadar güzel mi?" Kathy derin bir iç geçirdi.

"Çok daha güzel!" Bu konunun onu üzdüğünü biliyordum bu yüzden müdahale ettim.

"Clara hala, senin yatma vaktin gelmedi mi?" Halam şaşkınlıkla bana baktı ama Kathy sinirden kızaran yanakları ile araya girdi.

"Tanrım Sammy, çok kabasın!" Clara hala ona sevgiyle tekrar gülümsedi.

"Ziyanı yok yavrum, Sammy haklı, çok yorgunum. Ayrıca yemekler o kadar lezzetliydi ki biraz fazla yedim sanırım." Kathy hemen ayaklandı. Kendimi tutamadım.

"Sen nereye gidiyorsun ?" Ellerini beline koydu.

"Samuel Edward Black, Tanrı aşkına bu akşam senin neyin var! Hatırlarsan Clara hala'mın hizmetlisi yok." Hatırlamıştım ama onu kaybetme korkum o kadar çoktu ki.

"Yatacak mısın?" dedim. Gözleri Edmount ve benim üzerimde dolaştı.

"Özel bir şey konuşmayacaksanız biraz daha oturabilirim. "Hemen atıldım.

"Hayır!" Gülümsedi.

"Pekâlâ, birazdan gelirim." O Clara hala ile odadan çıkarken hayranlıkla arkasından baktım. Sonra Edmount'un sesi ile kendime geldim.

"Tanrım, ona âşıksın! Londra'nın hızlı çapkını Black, gelecekte gelen kıza âşıksın değil mi?" Bakışlarımı ona çevirdim.

"O kadar belli ediyor muyum?"

17.BÖLÜM

Ertesi gün sabah erkenden kalktım ve mutfağa gidip kahvaltıyı hazırladım. Arkasından gidip Clara hala'ya yardım ettim. Oda hazır olup salona indiğinde Sammy'i uyandırmak için odasına gittim. Kapıyı çaldım. Bu gün atlarla gezmek ve piknik yapmak istiyordum.

Bu yüzden oldukça heyecanlıydım. Kapıyı çalmama rağmen cevap alamayınca yavaşça kapıyı açtım ve içeri girdim. Oda loştu, âmâ perdeler hala kapalı olduğu için içeri gün ışığı giremiyordu ve havasızlıktan alkol kokusu içeri sinmişti. Ne kadar çok içki içtiğini düşündüm.

Sonra yavaş adımlarla cama doğru ilerledim, perdeleri açmak için. Perdeleri açmamla odayı daha net gördüm ve şoka girdim. Odanın ortasında üç basamaklı merdivenle çıkılan kocaman bir yatak vardı. Yavaşça yatağa yaklaştım ve onu gördüm. Çırılçıplak bir şekilde yatıyordu. Beyaz çarşaf yalnızca kasıklarını örtüyordu. Vücuduna göz gezdirdim. Oldukça kaslıydı ve göğsünde birkaç yara vardı.

Yavaşça yatağın kenarına oturdum ve onun güçlü profiline baktım. Kumral saçları yüzüne düşmüştü ve yavaş nefes alıyordu. Bacakları güçlü ve sert gözüküyordu. İçimdeki ona dokunma dürtüme engel olamadım. Yavaşça elimi uzattım ve saçlarını yüzünden çektim.

Aniden gözleri açıldı ve elimi bileğimden yakalayıp beni kendine çekti. Tek hamlede beni yatağa sırt üstü yatırıp, üzerime çıktı. Hızla soluyordu. Gözlerinin siyahı büyümüştü. Nedense nefes alışım hızlandı. İlk başta benim kim olduğumu anlayamadı. Başını hafifçe sallayarak tekrar bana baktı.

"Tanrım, Kathy! Burada ne arıyorsun?" Ardından gözleri ışıldadı ve ben nedense bir beklenti içine girdiğini düşündüm ve bu damarlarımdaki kanın daha hızlı akmasına nefes almamın hızlanmasına neden oldu.

"Sammy" dedim fısıldayarak. Bakışları gözlerimden dudaklarıma kaydı ve ben vücudunun verdiği tepkiden arzulandığımı hissettim.

"Ben... Şey... Kahvaltı hazır..." diyebildim. Bir müddet daha bana baktı. Ardından bir soluk koy verdi ve alnını alnıma dayayıp gözlerini kapadı. Sakinleşmeye çalıştığını anladım. Birden güldü.

"Tam bir salağım, değil mi?" Üzgünce ona baktım. Neden kendine acıyordu ki. Elini gevşetmiş olduğu bileğimi kurtardım ve her zaman yaptığımı yaptım. İçimden geldiği gibi davrandım. Elimini uzatıp yüzünü okşadım.

"Sen tanıdığım en zeki adamsın ve ben bu yüzden sana hayranım" dedim kızarak. Sonra uzanıp onu öptüm. Acı çeker gibi, yavaşça karşılık verdi.

Sanki içindeki tutkuyu bastırıyordu ve arzuyla coşamamak için kendini sıkıyordu. Nedenini bilmiyorum ama kalbim acıdı. Aramıza koymaya çalıştığı duvar beni yıktı.

Ben şu anda olduğum yerde çok mutluydum. "Beni bugün atla gezdirir misin, baş başa piknik yaparız." dedim. Bana baktı ve gülümsedi.

"Nasıl istersen tatlım." dedi ve yavaşça kendini yanıma attı. O anda asla o yatakta istediğim gibi yer alamayacağımı anladım ve bu beni sinirlendirdi. Onun olmak istiyordum, onun kadını olmak. En azından bir haftalığına. Yataktan kalmam gerekirken ona daha çok sokuldum ve başımı geniş kaslı göğsüne koydum.

Bir an gerildi ama ardından sırtımdaki elini hissettim. "Sammy," dedim fısıldayarak.

"Efendim deniz gözlüm." dedi. Kibarlığını seviyordum, bana dokunuşunu, seslenişini.

"Seni istiyor olmam çok mu yanlış." dedim. Bir an kaldı. Sonra başımı yüzüne çevirdim. Artık, düşüncelerimi kendime saklamaktan sıkılmışım.

"En azından bu haftayı gece gündüz seninle geçirmek istemem çok mu yanlış." Yüzü önce aydınlandı, ardından karardı ve beni daha çok kendine çekti. Sımsıkı sardı, sanki içine çekmek istercesine.

"Artık, ne yanlış ne doğru bilmiyorum. Tek bildiğim..." Bir an duraladı ama gözlerini gözlerimden çekmedi.

"Seni çok istiyorum, o kadar istiyorum ki. Bu canımı acıtıyor." Elimi tuttu ve kalbinin üzerine koydu. "Nefes alamıyorum, Kathy." Ona daha çok sokuldum ve göğsünü öptüm.

"Bende." Dedim. "Ve artık karşı koymaktan yorulduğum." Bir an göz göze geldik ve aramızdaki o kıvılcım tekrar tutuştu. Tam dudakları istediğim yeri buluyordu ki Clara hala'nın sesi ile olduğum yerde zıpladım. Hızla

yataktan kalktım ve karşıdaki diğer kapıyı açtım. Bir oturma odasına girdim. Kapıyı kapattım ve Sammy'nin sesini duydum.

Arkadan ayak sesleri takip etti konuşmayı. Birkaç dakika sonra yaslandığım kapı açıldı ve ben Sammy'nin göğsüne kapaklandım. Kollarımdan tutarak beni doğrulttu. Bana baktı.

"Dün halamı göndermeliydim. Seni soruyor." dedi hırslayarak. Uzanıp onu öptüm.

"Kahvaltı hazır, seni bekliyoruz. "dedim ve cevabı beklemeden yanından kaçtım.

Bu sabah uyandığımda yüzüme değen ten yüzünden krize girmiş gibi oldum. Onun tutup kendime çektiğimde ve üzerine çıktığımda hala uyku sersemiydim. Ama onu fark ettiğim an uykum hemen açıldı ve hala var olup olmadığını algılayamadığım anda kalbim delicesine atmaya başladı. O,o kadar güzel ve o an o kadar hayaldi ki. Bir an beni arzuladığı için geldiğini düşündüm. Ama sonra bakışlarından gerçeği anladım.

İşte o zaman tüm hayatımın bu kızın ellerinde olduğunu fark ettim ve daha gitmeden beni terk edişinin acısı çöktü yüreğime. Ona söylemek istedim bir an içimden geçenleri, hatta yataktan kalkmayıp bana sokulduğunda dilimin ucuna geldi yalvarışlar. Ama vazgeçmeyeceğini biliyordum. Onu durduramayacağımı biliyordum. Ailesi ve benim aramda seçim hakkı sunamazdım. Bu adil değildi.

Buraya ilk gelişini hatırladım. "*Bu bir rüya mı?*" diye soruşunu. Bu bir rüyaysa eğer gidişiyle uyanacak olmamdan korktum. Aklıma gidişi geldikçe sinirlendim, sinirlendim. "Andreeeeeeeeee" Bağırdım ve koşarak gelen hizmetlime baktım. "Bana giysilerimi ver hemen." Sonra hatırladım lanet olası Andre izindeydi.

Kahvaltı nedense normal zamanlardan daha sakin geçti. Ben konuşmaktan çekindim, Sammy'de bana bakmaktan. Clara hala ise olan bitene bir anlam veremiyordu ama ilişkimizi en başından beri garip bulmuş olacaktı ki. Yorum yapmadı.

Kahvaltıyı topladıktan sonra piknik için gerekli olan hazırlığı yaptım. Mutfak kapısının açılması ile kalp atışlarım hızlandı. Ardından Clara hala'nın sesi ile sakinleştim.

"Tatlım, piknik yapmak harika bir düşünce ama ben sizinle olamayacağım." İşte o anda aslında Clara hala'yı hiç davet etmediğimiz hatırladım ve bunun utancı ile kızardım. Uzanıp onun tombul ellerini tuttum ve yanağına sevgiyle bir öpücük kondurdum.

"Clara hala gelirsen çok sevinirim." Gülümsedi ve başını salladı.

"Önemli değil canım. Siz âşıksınız ve biraz mahremiyete ihtiyacınız var. Senden tek istediğim arzularına teslim olmaman beni anlıyor musun?" Tekrar kızardım. Elbette onu anlıyordum ama gel de bunu kalbime anlat. Sonra aklıma bir anda gelen soru ile onu yavaşça sandalyeye oturttum.

"Clara hala sana bir şey sorabilir miyim?" Tekrar gülümsedi.

"Elbette hayatım, ne istersen."

Bunu çok merak ediyordum ama burada bulunma gerçeğini bu kadına anlatsam düşüp bayılacağından emindim.

"Clara hala, sen Vikontes Mary'i tanıyor musun?" Kaşları hayretle kalktı.

"Hayatım, sen Vikontes Mary'i nereden duydun?" Yalan, hayatım yalanlarla örölmüştü ve Tanrı biliyor ya iyice bu işte usta olmuştum.

"şey, Sammy bahsetti de bende çok merak ettim." Elini havada gülerek savurdu.

"Ah, Vikontes, Düşesi yani Sammy'nin annesini çok sever. Londra'nın, daha doğrusu İngiltere'nin en eski ve köklü ailesindendir." Bir sandalye çekip karşısına oturdum.

"Soyadları nedir?"

"Claymount, Vikontes Mary Claymount. Çok asil ama aynı zamanda da çok sivri dillidir. Birini ya sever, ya da nefret eder." Şaşırdım, çünkü büyükannemi anlattığını düşündüm bir an ve soyadları kesinlikle büyükannemle aynıydı.

Bir Vikontes'in soyundan gelmemin tek mutlu yanı olabilirdi oda buna sevinecek olan büyükannemi görmek.

"İlginç biriymiş." dedim.

"Ah hayatım, haftaya Vikontes bir balo düzenleyecek. Ayrıca seni oldukça merak ettiğini duydum. Biliyorsun, Düşes de seni onunla tanıştırmaktan çok memnun olur.

"Heyecanlandım. "Gerçekten mi?" Âmâ sonra gerçek bir acı gibi beni sardı. Bu buradaki son haftamdı. İçeri Sammy'nin girmesi ile düşüncelerimden uzaklaştım.

"Hazır mısın?" Hemen gidip sepeti aldım.

"Evet, gidelim mi?" Başını salladı ve ben ona bakınca bu sabahı hatırladım. Lanet olsun, kızaran yanaklarımla resmen ben bir bakireyim diye bağırıyordum. Sammy elini uzattı ve bende koşarak o iri ama yumuşak eli tuttum.

18.BÖLÜM

Atları serbest bırakıp, sepeti aldım. Arkamdan bana bakışını hissediyordum ama gelene kadar konuşmamız ve ortamın gerginliği devam ediyordu. Sepetten örtüyü çıkarıp yere yaydım ve ayağımdaki ayakkabılarımı adeta fırlatırcasına çıkardım ve yumuşak çimenlere basıp gözlerimi yumdum.

"Ne düşünüyorsun?" Diye sordu. Gözlerimi açmadan cevapladım.

"Burayı özleyeceği mi? Hava ne kadar temiz, yiyeceklerin lezzeti mükemmel." Uzandım ve ellerimi başımın arkasına koydum.

"Hepsi bu mu?" dedi. Hâlâ gözlerim kapalıydı ve gözlerimin önünde çıplak göğsü vardı.

"Elbette değil, herkesi hepinizi çok özleyeceğim." dedim ve kalp atışlarım hızlandı. Şimdi o egzotik ve baştan çıkarıcı kokusunu duyabiliyordum ve gözlerimi açmaktan korktum.

"Eğer ailen olmasaydı, seni bekleyenler, burada kalmayı düşünür müydün?" Gözlerimi açtım ve o an yanımda uzandığını fark ettim. Benim gibi gökyüzüne odaklamıştı bakışlarını.

"Bu cazip gelirdi ama burada ne iş yapabilirim ki?" Yavaşça başını bana çevirdi.

"Benim nişanlımsın? Neden çalışmaya ihtiyacın olsun ki?" Ona baktım ve güldüm.

"Tanrı aşkına Sammy, bu nişanlılık hikâyesini hiç evlenmemek için uydurdun. Neden bunu devam etmek isteyesin ki?" Bana bakıyordu garip bir şekilde, ardından güldü.

" Haklısın, nedenini bilmiyorum ama sonuçta benimde soyumu devam ettirmem gerek. Nasılsa bir gün bir şekilde evleneceğim." Tek elimi başımın altına koyup ona döndüm ve doğruldum.

"Sence ben damızlığa benziyor muyum?" Ciddiyetle bana baktı ve aynı pozisyona geldi.

" Bence oldukça güzel bir görüntü sergiliyorsun ve senden olacak çocuklar oldukça güzel olacaktır." Derin bir nefes aldım ve tekrar uzandım.

"Bir adamın koynuna tek bir nedenle girerim." Sesi çıkmadı bende devam ettim.

" Oda üremek değil aşkla olur ve sen tam bir zamparasın Samuel Edward Black. Yani varsayımlarla konuşuyorsak burada kalsaydım. Asla bir zamparayla yalnızca üremek için evlenmezdim." Hızla ayaklandı.

"Tanrı aşkına bana bak! Kathy. Sen burada olduğundan beri metresimi gönderdim ve tek bir kadınla birlikte olduğumu gördün mü?" Konu nasıl olmuştu da buraya gelmişti. Ayaklandım.

"Sammy, son haftamı berbat etmek için uğraşıyorsan eğer, hemen ata binip gidebilirim." dedim ve hızla bana yaklaşmasını gördüm. Ardından güçlü kolları ile beni sardı.

"Çok üzgünüm Kathy! Benim hatam saçmalıyorum." Bende ona daha çok sokuldum.

"Önemli değil. Bende gerginim." Benden biraz uzaklaştı ve ellerimi tuttu.

"Umarım o sepete şarap koymuşsundur." dedi. Gülümsedim.

"Senin için evet!"

Aynanın karşısında otururken, Martha'ya baktım. Ne o nede bir başkası bugün son günüm olduğunu bilmiyordu. Tüm haftamı Sammy'le geçirmiştım. Ama o üreme konusundan sonra geceleri onunla geçirme isteğime karşı koydum. Evet, bütün hafta onunlaydım ama Sammy'nin aramıza koyduğu duvar ve benim onu yıkma girişimlerim faydasız kalmıştı.

Martha saçlarımı yaparken düşünceliydi, büyük ihtimalle nedensiz yere süslenişime bir anlam veremiyordu ama ben giderken bu görüntümle Sammy'nin aklında kalmak istiyordum.

"Martha sence ben asla bir hanımefendi olamam değil mi? Kız aniden dondu kaldı ve şaşkın gözlerle aynadaki aksime baktı.

"Leydim..."Elimle onu susturdum ve yavaşça ona yüzümü döndüm.

"Kibarlık ya da nezaket değil, yalnızca gerçekleri duymak istiyorum." dedim. Önce kızardı genç kız.

"Şey Leydim, bu benim çalıştığım üçüncü ev ve evet siz biraz farklısınız ama sizi temin ederim ki diğer sahibelerimden daha çok daha iyisiniz. Size hizmet ettiğim için onur duyuyorum." dedi. Gözlerindeki samimiyeti gördüm ve kalkarak ona sıkıca sarıldım.

"Martha seni, hiç birinizi asla unutmayacağım. Dilerim, mutlu bir hayat sürersin." Şaşkınca bana baktı.

"Neden böyle konuşuyorsunuz." Birden güldüm.

"Bu ara fazla duygusalım, sen bana bakma saçmalıyorum. "dedim ve saçımı tamamlaması için döndüm. Ardından en güzel giysimi giymeme yardım etti.

Akşam yemeğini yemek için yavaşça merdivenlerden indim ve bana şaşkınlıkla bakan Uşak Nick'i gördüm. Ona gülümsedim.

"Nick, ağzını açmak çok kaba." dedim gülerek ve genç adam kendini toparlayıp hemen eğildi.

"Leydim, Lordum ve leydi Clara yemek odasında sizi bekliyorlar." Tekrar gülümsedim.

"Teşekkür ederim Nick, her şey için." Adam ne demek istediğimi anlamadan şaşkınca bana baktı ve ben kendimden emin adımlarla yemek odasına girdim. Sammy beni görünce bir an şaşkınca kaldı. Sonra hızla ayaklandı ve yanıma gelip elimi öptü.

"Çok güzelsin." kulağıma fısıldadığında onu öpmek için zor tuttum kendimi. Yalnızca gülümsedim, çünkü konuşamayacak kadar heyecanlıydım. Yemeğimizi yerken Clara hala ile tatlı bir sohbete girdik. Aslında Clara hala yemekte konuşmaktan nefret ederdi ama nedense son zamanlarda bu alışkanlığından vazgeçmişti.

Sofradan kalkarken tamamen nezaket kurallarına uymaya çalıştım ve Clara hala'nın onaylayan bakışları ile mutlu oldum. O saatten sonra nedense zaman benim için daha hızlı geçti. İstemiyordum, gitmek onları bırakmak istemiyordum ama Mia 'yı düşündüm. Bana ihtiyacı vardı. Anne ve babamdan sonra beni kaybetmek onu yıkardı.

Bir aydır buradaydım, nasıl olmuştu da bu insanlara bu eve bu kadar çabuk alışmıştım. Bu nasıl olmuştu. Yıllar sonra karşılaştığım büyükanneme bile sanıldığı kadar yakın değilken. Geçmişte yaşayan bu insanlara nasıl bu kadar çabuk bağlanmıştım. Clara hala bize iyi akşamlar dilerken arkasından gittim ve onu durdurdum.

"Clara hala, seni çok seviyorum. Bunu biliyorsun değil mi?" Yaşlı kadın şaşırان gözlerle bana baktı.

"Elbette kızım, bende seni seviyorum." Dolan gözlerimden akan yaşları tutmak isterken ona sıkıca sarıldım.

"Sen benim hayatımın en önemli insanlarından birisin." dedim. Sevgiyle saçlarımı okşadı. Benden uzaklaştı dolan gözleri ile bana bakarken gülümsedi.

"Duygusal halin fevri halinden daha iyi." dedi ve uzanıp yanaklarımdan öperken bana tatlı rüyalar diledi. Sanki uyuyabilecekmişim gibi.

Tüm gece konuşmadan onu süzdüm. O kadar güzel ve o kadar bu dünyaya ait gözüküyordu ki. Ara sıra bana odaklanan mavi gözleri pusluydu. Üzgündü ama yine de kararlıydı. Biliyorum gidecekti. Tüm hafta bu günden bahsetmemek için uğraşmıştım ama çok gergindim ve kalbim sızlıyordu.

Clara hala'nın yanından dönerken bir an göz göze geldik.

"Sammy, sanırım yatsam iyi olacak." dedi fısıltıyla. Tam arkasını dönerken onu kolundan yakaladım. Bana döndü, yavaşça

"Sammy!" dedi ve ben onu düşünmeden kollarımın arasına aldım. İnce belini kavradım. Kokusunu özlemle içime çektim. Alnına bir öpücük konurdum.

"Gitme Kathy! Lütfen, beni terk etme." Küçük ellerini boynuma doladı ve gözlerime baktı.

"Öp beni." Dediğini uyguladım, hiç düşünmeden. Sıcak dudaklarını, dudaklarımda hissettiğimde titredim. Acıyla, aşkla, duyguyla... Bana cevap verirken arzuluydu ama üzgün. Dudaklarımı ondan uzaklaştırırken nefesimi kontrol altına almaya çalıştım. Elleri ile yanaklarımı okşadı.

"Gitmeliyim." dedi ve ben ona engel olamadım. Koşar adımlarla salondan uzaklaştı ve merdivenlerden çıkan ayak seslerini duydum. Her adımda kalbime bir hançer saplandı adeta. Hızla viski şişesini aldım ve odama yöneldim. Andre'yi gönderdim.

Bir bardak viski doldurdum. Sarhoş olmak onu ve son bir ayı unutmak istedim. Tek hamlede içtim ve yatağımın ucuna oturdum. Samuel Edward Black, artık kalbin korunmasız değil. Artık acılarla olgunlaşıyorsun, küçük bir kadın içeri girdi ve sızıntıyı araladı.

Hem de sen fark etmeden. Sardı tüm kalbini ruhunu ve sen ona koşulsuz teslim oldun. Şimdi saatler sonra gidecek ve senin kalbini de yanında götürecektir. İşte bir zampanın hazin sonu. Elimdeki bardağı hırsıyla duvara fırlattım ve kristalin parçalara ayrılışını seyrettim. Tıpkı kalbim gibi. Başımı ellerimin arasına aldım ve kaderime lanet okudum.

Bunu yapabilirsin kızım, hayatında ilk kez kalbini dinle. Kaybedecek neyim vardı? Hiç bir şey! Kapının orda dururken, etrafa dikkatlice bakındım. Hizmetliler yatmaya gitmişti ve ev sessizdi. Kapıyı çalmalı mıydım? Yoksa direk açmalı mı? Yo hayır, geri dönmeliydim.

Lanet olsun Kathy, dedim kendi kendime. Sen kaybetmeyi hiç bilmez misin? Elimi kapı tokmağına uzattım ve tek çevirişle açtım. Yavaşça araladım. Başımı uzattığımda yüksek ölçeli yatakta otururken gördüm onu. İçeri yavaşça süzıldüm. Martha'nın üzerimi değıştirmesine ve banyo yapmama yardım etmesine izin vermiştim.

Âmâ bunları yaparken o kadar acele etmişim ki. Kızın eli ayağına dolanmıştı. Şimdi üzerimdeki geceliğimle, Sammy'nin yatak odasında ne yaptığımı sanıyordum. İçimden geleni tabi ki, her zaman yaptığım gibi.

İçeri vuran ay ışığında hala kıyafetleri ile başını ellerinin arasına almış oturduğunu gördüm. Girdiğimi fark etmemişti bile. Yavaşça çıplak ayaklarımla yatağı yaklaştım. Bir iki basamağı çıkmalıydim. Derin bir nefes aldım ve bundan sonrasında biraz cesarete ihtiyacım olduğunu fark ettim.

"Sammy."dedim fısıldarcasına. Önce duymadığını düşündüm, ardından yavaşça başını kaldırdı ve direk bana baktı.

"Ah Tanrım acı bana!" diye haykırdı. Geri dönmeli miydim?

"Hayal görüyorum." dedi ve buna güldüm.

"Beni hayal ettiğini mi düşünüyorsun." dedim. Olduğı yerde donup kaldı.

"Muhtemelen sızıp kaldım." dedi hırlayarak. Yavaşça basamakları çıktım.

"O zaman yaklaş ve ne kadar gerçek olduğumu keşfet." dedim. Tanrım, ben tam bir sürtüğüm. Ama kıpırdamadı.

Karşımda duran görüntüye bakakaldım. Bu gerçek olabilir miydi? İçeri giren ay ışığı ile geceliğinin içindeki düzgün bacaklarını ve kalçalarını seçebiliyordum. Ve davetini duyabiliyordum. Yavaşça ayaklandım ve ona yaklaştım.

"Ne istiyorsun Kathy, kalbimi yerinden sökmek mi?" Titrek elini uzattı ve yanağımı okşadı.

"Sev beni, bu gece senin olmama izin ver." Yüce Tanrım, Sen kesinlikle bana acımıyorsun. Ona dokunmadığım halde kopamıyorken, teninin tadını aldıktan sonra onu nasıl bırakabilirim. Bana yaklaştı ve parmak uçlarına yükseldi. Dudaklarını dudaklarıma yaklaştırdı ve kalbim atmayı kesti. Kesik ama ılık nefesini duydum, kokusunu aldım.

"Eğer, benim olursan seni asla bırakmam." dedim. Daha da çok yaklaştı ve küçük bir öpücük verdi bana.

"Bırakma, beni asla bırakma."

"Bırakma, beni asla bırakma." Bu sözü söylerken ne dediğimi biliyordum, onun beni bırakmasını istemiyordum ama ben onu bırakacaktım.

Dudaklarıma değen dudakları ile adeta kendimden geçtim ve ona tutku ile karşılık verdim.

Nefeslerimiz bir birine karışırken tek düşündüğüm tek beden olabilmemizdi. Beni sıkıca belimden kavradı ve bir eli ile saçlarımin arasına

sokup öpüşmeyi derinleştirdi. Dili ağzımda dolaşırken titrekçe dilini karşıladım ve dudaklarından çıkan inlemeyi duydum.

Tek hamlede beni kucakladı ve yatağa yatırırken ayrıldık.

" Kathy, emin misin? Seni bir kez daha öpersem durabileceğimi sanmıyorum." dedi ve ben doğruldum. Onu gömleğinin yakasından yakalayıp kendime çektim.

"Çok fazla konuşuyorsun." Gülümsedi ve üzerime eğildi. Dudakları dudaklarımdan boynuma geçtiğinde titredim ve adını seslendim.

" Beni öldürüyorsun Kathy." dedi ve üzerimdeki geceliği çekerek ortadan ikiye ayırdı. Yalnızca kendime ait külotumla kaldığımda içerisinin loş olmasından memnundum. Yanaklarımın kızarışına sessizce küfrettim. Ona bakire olduğumu söylemeliydim.

Aç gözlerle beni süzerken, bakışları bakışlarıma kilitlendi.

"Tanrım, çok güzelsin." dedi acı çekercesine. Parmaklarını boynuma değdirdi ve ardından bir yol takip ediyormuşçasına iki göğsümün arasında ilerledi.

"Yalnızca benimsin." dedi kendi kendine hatırlatmak istercesine.

" Sana aidim, Sammy. Bir tek sana." dedim ve o büyük bir açlıkla göğüslerime eğildi. Her dokunuşu adeta kalbime işlenen bir nakıştan farksızdı. Yaptığımdan asla pişman olmadım. Bu zamana kadar bekâretimi koruduğum içinde bu kadar mutlu olamamıştım. O doğru erkekti, bunu hak eden doğru erkek.

Kendi soyunduğunda soluğumu tuttum. O kadar mükemmel ve o kadar kusursuzdu ki. Var olduğuna bile inanmak zordu. Belki fikren bu yüzyıla ait olmayabilirim ama zevk olarak kesinlikle buraya aidim. Çünkü biliyorum ki onunla tanışmasam kendi zamanımda sonsuza kadar bekâr bir bakire olarak yaşayıp ölebilirdim.

O benim eksik olan parçamdı. Eli külotuma geldiğinde bilinçsizce titredim. Tek çekişte onu da parçaladı ve yavaşça üzerime doğru yaklaştı. Birleşmeye başladığımızda asla korkmuyordum, onu hissetmek tarif edilmez bir duygu yoğunluğuydu.

O kadar nazik ve ilgiliydi ki sanki gerçeği biliyordu. Bana her an kırılacak bir porselen bebekmişim gibi davranıyordu.

İçimde ilerlediğinde ilk başta acıyla kasıldım ve kollarına tırnaklarımı geçirdim. Durdu, anladı ya da hissetti. Alnını alnıma dayadı.

"Teşekkür ederim." dedi fısıltıyla. Gülümsedim ve kokusunu çektim. Onun doğru kişi olduğunu biliyordum. Kalbim bunu biliyordu. Bekledi, ta ki ben hazır olana kadar. Sıkı sıkıya yumduğum gözlerimi açtım.

"Devam et Sammy." dedim fısıltıyla. Beni süzdü bir an için emin olamadı. Ardından hareketlerini hızlandığında içimi saran ateşten korktum.

"Kendi serbest bırak Aşkım, birlikte cennete gidiyoruz." diye fısıldadı kesik kesik kulağıma ve ben cenneti gördüm. Öyle bir duyguyla kavruldum ve yükseldim ki düşmemek için ona sıkıca sarıldım. Dudaklarından adımı haykırdı ve inleyerek üzerime kabandı.

Göğsünde yatarken kokusunu içime çektim. Saçlarımın arasında dolaşan ellerini gözlerimi yumup hissettim.

"Bu öylesine inanılmaz ki." dedi. Başımı kaldırdım ve kollarımdan kuvvet alarak doğruldum. Bu yaşadığım en büyük tatmindi ve kalbimin atışları hala hızlıydı.

"İnanılmaz olan sensin sevgilim." dedim ve eğilip onu öptüm. Gülümsedi.

"Sanırım sana böyle yakın olmaktan asla sıkılmazdım." dedi. Ona baktım.

"Bende sana asla doymazdım." dedim. Şaşkınca bana baktı.

"Asla mı?" Çok şaşkın gözüktüyordu.

"Asla."dedim.

"Sammy..."dedi hüznle bakarak ama onu öperek susturdum ve ince belini tutup kendime doğru çektim. Şu anda asla ayrılıkla ilgili bir şey duymak istemiyordum. Hazla bana sokuldu ve bende ona tutkuyla karşılık verdim.

Onun kollarının arasında kesinlikle huzurluydum. Uykuda her zamankinden daha masum ve daha seksi duruyordu. İçimden onu öpmek geçtiyse de günün doğmak üzere olduğunu fark etmemle durdum. Yavaşça kollarından ayrıldım ve yataktan çıktım. Hafif kıpırdandı ama uyanmadı. Oldukça yorucu bir geceydi.

Parçalanmış geceliğime acıyarak baktım. Onunla sarabildiğim kadar vücudumu sardım ve parçalanmış çamaşırımı da aldım, en azından daha güneş doğmamıştı ve hizmetliler uyuyordu. Yavaş ama hızlı adımlarla odama geçtim ve geldiğim kıyafetlerimi giydim. Çantamı ve cep telefonumu alıp Sammy'nin çalışma odasına yöneldim.

Çekmecesinden bir kâğıt alıp küçük bir not yazdım ve orada bıraktım. Sonrada yavaşça ön kapıya yöneldim. Dışarı çıktığımda alacakaranlık karşıladı beni aynı ruhum gibi ve gözlerimden delice akan yaşlara engel olmayı bıraktım.

Ağladım ve ağladım. Koşarcasına ahıra gittim. Siyah inciyi aldım ve ona eğer takımını geçirdim. Her zaman huysuz olan hayvan nedense artık daha sakindi. Ona bindim ve arkama bile bakmadan dörtnala geleceğime ilerledim.

Karanlık geleceğime... Sammy'e veda etmek istemedim. İstemedim çünkü elveda demek asla görüşmemek demektir.

Atın üzerinde saçlarım savruldukça kuruyan gözyaşlarımın yerini yenileri aldı. Mia için, yalnızca onun için hızlandım. Kalbimi bu evde ve bu yüzyılda bırakarak.

19.BÖLÜM

Güneş doğmasına çok az kala, Sammy'le tanıştığım barın sokağına girdim. Edmount'u görünce yavaşladım. Edmount yaklaştı ve atın dizginlerinden tutup durdurdu. Sokağın arasına girdik ve büyük bir makinenin başında Sör Ozborn'u gördüm. Attan indim.

"Samuel nerde?" dedi Edmount. Gözyaşlarımı silerek cevapladım.

"Gelmesini istemedim. Beni durdurmak için her şeyi yapacak. Bunu yapamam, kardeşime geri dönmeliyim." Edmount sıkıntıyla başını salladı.

"Muhtemelen bunun için beni gebertecek." diye söylendi. Sör Ozborn araya girdi.

"Hazır mısın? Kathy." Ona hızla başımı salladım. Sonra Edmount'a geri döndüm, ona gülümsedim ve sıkıca sarıldım.

"Onu asla unutmayacağım Edmount bunu ona söyle." Edmount çatık kaşları ile yanaklarımdan akan yaşları sildi.

"Bunun onun içinde geçerli olacağını söylemeliyim Kathy." Artık ağlamaktan önümü göremiyordum.

Başımı salladım ve Sör Ozborn'a döndüm.

"Her şey için teşekkür ederim." Ona da sıkıca sarıldım. Makinenin çalışması ile bir gürültü çıktı ve ardından karşıdaki sokağın görüntüsü şeffaflaştı ve aynı rüzgâr beni iliklerime kadar sardı.

Onlara döndüm.

"Hepinizi özleyeceğim. Kendinize iyi bakın." Sonunda gidiyordum, hayatımın en büyük macerası sona eriyordu. Arkamı dönüp savrulan saçlarımla ilk adımı attım ve o rüzgâr tüm bedenimi sardı.

Saçlarım tamamen savruldu ve ben titredim. Ardından bir adım daha attım ve o küflü sokağın kokusu kayboldu. Aynı duyguyla gerildim ve birine çarptım. Adam döndü.

"Kör müsün?" dedi sinirle. Üzerine baktım. Kot pantolon ve bir spor ceket. Koşarak aralıktan çıktım ve geniş caddede Londra trafiğini gördüm. Kendi kendime fısıldadım.

"2011 Londra'ya hoş geldin Kathy."

Londra'nın merkezindeki büyük malikânemizin kapısına yaklaştığımda güvenlikteki Curtis'i gördüm. Şaşkınlıkla bana baktı ve koşarak kapıyı açtı. Ardından omzundaki telsize basarak konuştu. Geniş demir kapıdan içeri girerken aklım hala karma karışıktı. Curtis'e baktım.

"Curtis rica etsem taksinin parasını öder misin?" Önce beni inceledi. İyi olup olmadığını anlamaya çalışıyordu. Ardından başını salladı ve koşarak taksiye yöneldi.

Bahçeye adım atmıştım ki malikânenin ön kapısı açıldı ve ben buraya gelme nedenimi gördüm. Altın sarısı saçlarını savurarak bana doğru koşuyordu. Bende ona koştum tüm hızımla ve onu kucakladım.

Boyu benden daha kısaydı ve miniyordu. Saçlarını kokladım ve lavanta kokusunu içime çektim. Tekrar gözlerim doldu. Onun hıçkırıkları ile vücudum sızladı ve doğru bir karar verdiğimi düşündüm.

"Miranda, tatlım." Göğsümü yumruklamaya başladı.

"Lanet olsun Kathy, nerelerdeydin? Kaçırıldığını, öldürüldüğünü sandım. Bu dünyada yalnız kaldığımı sandım." Kalbime her sözü için bıçaklar saplanıyordu.

"Seni asla bırakmam Mia. Gelmeyi, sana dönmeyi çok istedim ama..."Tekrar bana sarıldı. Annemlerin öldüğündeki küçük kızdı şimdi.

"Bunu bana bir daha sakın yapma!"Ona sıkıca sarıldım.

"Çok üzgünüm, tatlım. Sana her şeyi anlatacağım. Büyükanmem nerde?"Benden uzaklaştı. Yeşil gözleri şimdi birer yosun gibiydi. Sulu ve ıslak.

"İçerde ama polis seni bulamayınca, kalp krizi geçirdi. Her gün fidye için telefon bekledik ve her cesedi teşhise gittik. Sonunda daha fazla dayanamadı. Oh Kathy! O kadar üzüldü ki. Curtis haber verdiğinde inanamadım. Bu yüzden ona haber vermedim."

Ağlamaya başladım tekrar, onlara zarar vermiştim.

"Hemen büyükanmemi görelim."Başını salladı belli belirsiz.

Onun büyük odasına girerken, kalbim bir kuşkanadı gibiydi. Korkuyordum. Büyükanmemi severdim, hep sevdim. Yalnızca hayata bakış açımız farklıydı ama bir şeyden emindim.

Eğer Sammy'i tanısa benimle gurur duyardı. Odanın ortasındaki büyük oymalı yatakta yatıyordu. Yavaşça yanına gittim ve yatağın kenarına iliştim. Buruşuk elini tuttum. Daha da zayıflamıştı. Beyaz uzun saçları yatağı kaplamıştı.

"Büyükanne..."dedim fısıltıyla. Yavaşça gözlerini kıpırdattı ve ardından açtı. İşte o zaman o deniz gözleri gördüm. Boğazından bir hırıltı geldi önce ardından sesini duydum.

"Katherina!"Bu adımı pek kullanmazdı. Ya ikisini bir söylerdi ki bu genelde bana kızginken olurdu. Yâda Evangeline tercih ederdi.

"Efendim büyükanne."Gülümsedi.

"Yaşıyorsun!"dedi nidayla.

"Elbette, ben iyiyim." Ardından gözyaşlarını tutamadım ve ona sarıldım.

"Ah büyükanne! Sizi çok özledim." Saçlarımı sevgiyle okşadı.

(1 hafta sonra)

"Büyükanne bir haftadır, odasından çıkmıyor. Sen ne düşünüyorsun?" Yaşlı kadın şimdi daha iyiydi ama torununa çok üzülüyordu.

"Bilmiyorum Miranda, psikolog mu çağarsak?" Genç kız hızla onu susturdu.

"Hayır, büyükanne, kardeşimi akıl hastanesine kapatmalarına izin veremeyiz. Bize anlattıklarında ısrarcı olursa, sonu tımarhane olur." Yaşlı kadın üzgünce başını eğdi.

"Miranda, bir şeyler yapmalıyız? Hikâyesi saçma biliyorum ama size büyük büyük annem Vikontes Mary'den bahsetmedim. Bunu nasıl bilebilir?" Genç kız sarı saçlarını savurarak geniş salonda volta atmaya başladı.

"Asıl inanılmaz olan ne biliyor musun? Şu adını verdiği Yourk Dükü, onu araştırdım. Samuel Edward Black! Gerçekten böyle biri varmış. Asıl tuhaf olan Kathy'nin tarihin T'sinde anlamadan bu adam hakkında her şeyi bilmesi. Doğru söyleme olasılığı var mı sence büyükanne?"

Yaşlı kadın düşünceliydi.

"Bilmiyorum tatlım, ama bunu anlamanın tek yolu var. Onu tarih müzesine götür. Hani şu tüm soyluların resim ve değerli eşyalarının yer aldığı müzeye ve orda ki eşyaları tanıyıp tanımadığını anla, tepkilerini ölç." Genç kızın yeşil gözleri sevinçle parladı.

" Sen bir dahisin büyükanne!" Koşar adımlarla Kathy'nin yatak odasına çıktı.

Mia'nın benim için çırpınışlarını görüyordum ve onun için güçlü olmaya çalışıyordum. Ama atmayan bir kalple ne kadar direnebilirsiniz.

Söylediği müzeye girdiğimizde etraftaki her şey onu daha çok zlememe neden oluyordu. Dolan gözlerimi kırpmamaya çalışıyordum. Cameknların arkasındaki eşyalara özlemle baktım. Her şey sanki ondan bir parçaydı. Kulaklarımda sesi çınlıyordu." *Gitme Kathy! Lütfen, beni terk etme.*"Akan yaşlarıma engel olamadım.

Onu seviyordum. Başka bir yüzyılda yaşayan bir adama delicesine şık olmuştum. Nasıl olmuştu da bunu fark edememiştim. Buradan çıkmak istedim, bir an önce odama kapanmak. Tam çıkıyordum ki Miranda'nın sesi ile olduğum yerde kaldım.

"Kathy, Tanrı aşkına bana hayal gördüğümü söyle."Başımı çevirip onun iri açılmış gözlerle baktığı duvara yaklaştım ve duvardaki tabloyu görünce olduğum yerde kaldım. Miranda bana döndü.

"Bu tablodaki sen misin? Bu yanındaki de..."Tablodaki yeşil ela gülen gözlere baktım. Ellerini omuzlarıma koymuştu.

"Sammy!"dedim yanağımdan süzülen yaşlarla. Mia ıslak gözlerle bana baktı. Bakışlarımla ona çevirdim.

"şimdi bana inanıyor musun?"Kız kardeşim bana sıkıca sarıldı.

"Sana inanmadığım için çok zgnm."Tekrar tabloya baktım. Sammy tüm heybeti ile ayakta durmuş ve iki elini benim omuzlarıma koymuştu, bende üzerimde o döneme ait şık bir elbise ve yapılı saçlarımla oturmuş, bir elimle omzumdaki elini tutmuştum.

Tek gerçeklik ikimizin de hem yüzü hem de gözlerinin iinin gülüyor olmasıydı. Resmin köşesinde bir yazı vardı ama tam okunmuyordu. Mia'da bunu fark etti ve görevliye seslendi.

"Buradaki yazıyı okuyamıyoruz." Genç adam Mia'dan etkilenmiş bir halde gülümsedi ve elindeki broşürü uzattı.

"Tüm açıklamalar burada!" dedi. Mia broşürü aldı ve hızla tablolar kısmındaki açıklamaları okuduk. Bizim tablomuzun fotoğrafı altında şöyle yazıyordu.

"Yourk dükü ve düşesi! Tablo 1818 yılında resmedilmiştir. Ressamı bilinmemektedir. Tablonun köşesine Yourk dükü tarafından yazıldığı düşünülen şu sözler vardır. Hayatımın güneşine, beni aydınlığa kavuşturduğun için." Bakışlarımız Mia ile buluştu.

"Sanırım geleceğin orada Kathy."

20.BÖLÜM

Büyükanne, o resmi gördüğümüzden beri, geri dönüş yolunu arıyoruz ama sanırım Kathy'nin umudu tükendi." dedi Mia. Yaşlı kadın bastonunu yere vurdu.

"Bertha!" Orta yaşlı kâhya içeri girdi.

"Bana bir fincan çay getirir misiniz?"

Bertha eğilip, izin alarak odadan çıktı.

"Bu olay artık sinirlerimi bozmaya başladı. "Elindeki fotoğraflara baktı. Biri Müzedeki tabloya aitti, diğeri de Kathy'nin cep telefonundan çekilmişti. Her ikisi de Sammy'e aittiler.

"Onu nasıl geri göndereceğiz ki?" Mia oturduğu koltukta dikleşirken içeri giren hizmetliye çayı bırakması için izin verdi.

"Teşekkürler." dedi düşünceli bir halde. Porselen demlikten büyükannesine çay verirken, aklında çözüm üretmeye çalışıyordu.

"Onu Samuel hakkında araştırma yapmaya ikna etmeye çalıştım ama ölüm tarihini öğrenmekten ölesiye korktu. Sanırım ben asla âşık olmayacağım. Aşk berbat bir şey."Büyükannesi çayından büyük bir yudum alırken gülümsedi.

"Büyükbabanızla tartışıp küstüğümüzde aynı Kathy gibi yemeden içmeden kesilirdim. Ta ki onunla barışana kadar. Sanırım o genç adamı görmeden Kathy, eskisi gibi hayat dolu olamayacak."

Derin bir iç geçirdi. Salonun kapısında emektar uşağını gördü.

"Ne vardı Cadbury?"Emektar uşak elinde telefon ile içeri girdi. "Efendim, telefon Bayan Katherina'ya."

Yaşlı kadın düşünceli bir şekilde sordu.

"Kim arıyor?"Cadbury oldukça şaşkın gözüküyordu.

"Nişanlısı olduğunu söylüyor."

1817 Londra

Sabah esneyerek uyandım. Nedense kendimi oldukça mutlu hissediyordum. Yastığa yüzümü gömdüm. Kokusu tüm genzimi doldurdu ve gece yaşadıklarımızın görüntüleri zihnime üşüştü. Tüm hayallerim gerçek olmuştu, o kadar güzel ve o kadar ateşliydi ki.

Onu tanımadan önce nasıl bir hayatım olduğunu bile unutmuştum. Gülümseyerek onu kendime çekmek için yatağın diğer tarafına yöneldim. Boşluk...

Elimi saran, yalnızca çarşaflardı. Hızla gözlerimi açtım ve bu kez boşluğu gözlerimle gördüm. Tanrım olamaz... Üzerimdeki çarşafı çektim ve yataktaki kan lekesi ile her şeyin bir rüya olmadığını anladım.

Yataktan fırladım ve giyinme odasına yöneldim. Giyindikten sonra kapıyı açıp hızla merdivenlerden indim. Tanrım, lütfen lütfen aklımdaki olmasın. Kapıda Edmount'la karşılaştım, yüzünden ve elindeki kâğıttan gerçeği anladım. Beni terk etmişti.

"Dostum, çok üzgündü. O kadar çok ağlıyordu ki..."Elimdeki notu belki onuncu kez okuyordum.

"Samuel Edward Black, eğer bir şansım olsaydı. Bu sabah senin kollarında uyanmak isterdim. Ama bir şansım yok. Beni asla bırakma derken hissettiklerim buydu ama ben seni bırakmak zorundayım Sammy. Tüm yaşamım boyunca seni bir gün dahi aklımdan çıkarmayacağım.

Senin Kathy'in..."

Lanet olası kadın benim koynumdan çıkıp beni terk etmişti. Bunu bana nasıl yapardı. Kalbim karanlıkla boğuldu, bir an acıdan öleceğimi sandım. Bana gerçekten âşık olduğunu düşünecek kadar aptaldım.

Notu katladım ve cebime koydum. Yavaşça ayaklandım.

"Edmount, her şey için teşekkürler ama uzun zamandır biriktirdiğim işler var. Onları tamamlamalıyım."dedim. Tam ilerliyordum ki. Edmount beni durdurdu.

"Bunu yapma dostum. Bunu kendine yapma, bir dahaki dolunayı bekle ve onun..."Elimle onu susturdum.

"Bu konu bir daha açılmamak üzere burada kapandı. Eğer tekrar açarsan, seninle ilişkimi keserim."En yakın dostum, üzgün bakışlarla bir iki adım geri çekildi. Hızla çalışma odama girdim ve biriken işlerime yoğunlaştım.

"Saatlerdir çalışma odasında ne yemek yiyor nede dışarı çıkıyor. Sence Dük'e haber vermeli miyiz."dedi Leydi Clara, tombik vücudundan beklenmeyecek bir çeviklikle salonda turluyordu.

"Leydi Clara, sakın olun lütfen. O güçlü bir adam ve bununda üstesinden gelecek." Leydi Clara aniden durdu.

"Sen Bilirsin Edmount, Kathy onu neden terk etti. Onu o kadar severken neden bıraktı." Genç adam bir an ne demesi gerektiğini bilemedi. En doğrusu küçük bir yalandı. Çünkü eninde sonunda birbirlerine kavuşacaklarına inanıyordu. Gerekirse onu döverek dolunayda o geçitten geçirecekti.

En önemlisi bu bir aylık süreyi en hafif şekilde atlatmaktı.

"Kız kardeşi Mia, hastaydı ve Sammy gitmesine izin vermedi. Oda her şeye rağmen gitti." Leydi Clara sinirden kızardı.

"Ah Tanrım! Bu adam bazen çok bencil olabiliyor. Kızın ona tahammül edememesine şaşmamak gerek." dedi sinirle. Edmount sinirli olan leydi Clara'yı omuzlarından tutup durdurdu.

"Şu anda üzerine gitmemek en iyisi. Acısı büyük ve gururu peşinden gitmesine engel oluyor." Leydi Clara'nın gözleri ışıldadı.

"Edmount, onu birkaç gün yalnız bırakalım da aklını toparlasın. Ardından onun aklını çelmek için kimin devreye girmesi gerektiğini biliyorum ben." Leydi Clara tombik elini uzatıp, Edmount'un yanağını okşadı.

"İyi akşamlar çocuğum." Topuklarının arkasından dönerek salondan çıktı. Edmount o anda Clara hala'nın görüldüğü kadar saf olmadığına kanaat getirdi.

Yaklaşık bir ayın işini hiç durmadan ara vermeden 6 saatte bitirmiştım. Şimdi yapacak bir işim kalmamıştı ve bu lanet olası evden bir an önce çıkmalıyım. Evin her köşesine kokusu ve anısı sinmişti. Bu masada çalışırken çocuk gibi masanın üzerine tünemesini hatırladım. Yatmaya gitsem odamda yaşadıklarımı hatırlamak beni çıldırtırdı.

Mutfak, salon, yemek odası... Tanrım tüm eve sinmişti sanki anıları. Dirseklerimi masaya dayadım ve ellerimi saçlarımın arasına soktum. Utanmadım, yalnızca kalbimin acısını ve özlemi hissettim.

Ardında bıraktığı karanlıkta boğuldum ve ağladım. Hıçkırarak, katıla katıla ağladım. Erkekliğimden ya da makamımdan utanmadan, aşk için ağladım. Ona olan özlemim öylesine kavurucuydu ki. Geride aklan olduğum ve istenmediğim için ağladım.

Çünkü Tanrı biliyor ya Kathy, onunla gitmemi istese bir an bile tereddüt etmezdim. Ama beni burada arkasında bırakmıştı."Kathy"...diye haykırdım... Giderken bir şey unutmadın mı aşkım... Beni unutmadın mı?

Ertesi günü o evden ayrıldım ve Londra merkezdeki evime yerleştim. Clara hala'yı babamların yanına yolladım. Ailem, herkese nişanlımın ailesini ziyarete gittiğinden bahsediyordu. Başka kadınların kollarında rahatlamak istiyordum ama gördüğüm her yüz onun yüzüydü. İçki kadehlerinde boğuldum.

Sarhoşluğun arkasındaki pusuya bıraktım kendimi ama ayıldığımda yine aklımda o vardı. Bu öylesine berbat bir şey ki, ölmek istedim. Yaşasam da nasılsa bu nefes almaktan ibaretti. Neredeyse tüm ayı, barlarda, kumarda ve alkolde geçirmiştım ve bu yüzden bu sabah kalktığımda başım her zamanki gibi çatlarcasına ağrıyordu.

Kapım çalındığında hiçbir şeyi umursamadan kapıdakine küfür ettim. Kapı yavaşça açıldı ve çalışma odama bir çift boyalı yeni bot girdi. Başımı kaldırdığımda Edmount'u gördüm.

"Selam dostum, lanet olası her gün buraya uğramaktan bıkmadın mı?"Yere eğildi ve elimdeki şişeyi aldı.

"Sen lanet olası bir ay boyunca sızılmaktan bıkmadın mı?"Ayaklandım.

"O şişeyi bana geri ver."Edmount şişeyi kapıdaki uşağa teslim etti ve kapıyı kilitledi.

"Bu hafta içinde baban 3 kez seni görmeye geldi, tam bir aydır her hafta yaptığı gibi ve sen yine onu geri çevirmişsin."dedi sorgularcasına.

"Onun canı cehenneme! Clara hala'nın duygusal taktiklerini biliyorum. Karşıma oturacak ve annemle Kathy'nin birbirine ne kadar benzediğinden ve onun peşimden gitmemden dem vuracak. İstemez."

Edmount etrafı incelerken konuşmaya devam etti.

"Pekâlâ, sevgili dostum sana birkaç soru sorup gideceğim. Sonra bayılana kadar içebilirsin."

Homurdanarak koltuğa attım kendimi ve ayaklarımı sehpa uzattım.

"Soru 1:Onunla yattın mı?"Hızla başımı ona çevirdim.

"Sana ne?"Etrafa bakmaya devam etti. Beni umursamadı.

"Soru 2:Korundun mu?"Sözleri ile bir anda tüm alkolü vücudumdan attı. Korunmuş muydum? Tanrı aşkına hayır! Ama Edmount bana acımadı.

"Soru 3:Şu anda sevdiğin kadın,21.yüzyılda senden hamile bir şekilde gelmeni bekliyor olabilir, sorun şu ki bu gece dolunay ve sen ne yapmayı düşünüyorsun?"

Bu olabilir miydi? Kathy, benden hamile... Gözlerimin önüne siyah saçlı beyaz tenli ve mavi gözlü bir kız bebek geldi. Heyecandan titredim. Karnında benden bir parça. Tanrı biliyor ya peşinden gitmeyi o kadar çok istemiştim ki.

Ama elle tutunur bir bahanem yoktu ve Şimdi Edmount bilerek bunu bana sunuyordu. Kathy, beni istiyor mu bilmiyorum ama bu kendi gururumu korumak için harika bir bahaneydi. Edmount yavaŐa karşımda dikildi ve bana bir viski ŐiŐesi uzattı.

"Kaldığın yerden devam et."Elindeki ŐiŐeye baktım ve bir hamlede uzanıp aldım. Ardından duvara fırlattım ve parçalanıŐını seyrettim.

"Lanet olası, Şu anda baba olabilirim ve sen beni sarhoş etmeye mi çalışıyorsun. Andreeeee..."Ben oda hizmetlime seslenirken.

Edmount'un arkamdan güldüğünü duyabiliyordum.

21.BÖLÜM

Açılan paradoksa bakarken tekrar hatırlatmak için döndüm.
"Edmount, Sr Ozborn. Tam 1 ay sonra..."Edmount sözlerimi kesti.

"Burada olup sizi karŐılayacaėız dostum. Git ve onu geri getir."Gülümsedim. Gerekirse saçlarından srkleyecektim. Umarım hamile kalmıŐtır, böylece getirmesi daha kolay olurdu. Beni saran rzgra karşı koymadım ve adımıımı attım.

Aynı rüzgâr saçlarımı savurdu. Bir adım daha attım ve sokakların kokusu değişti. Birden etrafın görüntüsü farklılaŐtı ve ben akŐamüstü dar bir sokakta kendime geldim. Başımı çevirip arkama baktığımda Paradoksun kaybolduğunu fark ettim.

Adımlarım yavaş ama kalbim heyecanlı sokağın sonuna ilerledim.

Caddeye çıktığımda adeta olduğum yerde dona kaldım. Caddeden hızla büyük metal Şeyler geçiyorlardı ve insanlar çok fazlaydı.

Caddeye çıkıp yürümeye başladığım da bir an için başım döndü. Birçok kişi ilgiyle beni süzüyor ve birbirlerine gösteriyorlardı. Tanrım bana yardım et! Burası o kadar kalabalıktı ki. Kathy'i nasıl bulacağım?

Artık yaşamadığınızı hissedesiniz hani... Hani nefes alırsınız ama aslında var olmamanız gerektiğini bilirsiniz. Hiç bir şey zevk vermez size... Yemeklerden bile tat alamazsınız... İşte ben o haldeyim... Özlemle doluyum.

Asla ait olmadığım bir yeri, asla benim olamayacak birini öz lüyorum. Son haftalarda iyice içime kapandığımın farkındayım. Oradan geldiğimden beri farklıyım aslında. Bu şekilde Mia'yı ve büyükannemi üzdüğümü biliyorum ama o kadar mutsuzum ki.

Çoğunlukla uyuyorum, rüyalarım da onu görmek için. Bana gülüşünü, nezaketini, beni sahiplenmesini... Yeşilimsi ela gözlerinin bana bakarken tutkuyla doluşunu görüyorum. Öpüşlerini ve dokunuşlarını hissediyorum adeta. Sanki uzansam tutabilecekmişim gibi... Sanki dokunsam gerçek olduğunu anlayabilecekmişim gibi...

Evet, bu zamanda yaşamayan bir adamın aşkı için acı çekiyorum. Onu sevdiğimi söyleyemediğim için. Onu tekrar görme ümidimi hiç yitirmedim. Bu yüzden Amerika'daki evime dönemiyorum. Bu yüzden hala Londra'da yaşıyorum. Her gün o müzeye gidişim bu yüzden.

O tabloya bakıp hiçbir şeyin bir rüya olmadığını hatırlatıyorum kendime ve her gün aynı sokağı turluyorum. Geçidin açılacağını umarak. Genzimi dolduran kokusunu duyuyorum hala, dudaklarının sıcaklığını hissediyorum.

Yüce Tanrım, hiçbir zaman itaatkâr bir kul olmayı beceremediğimi biliyorum. Ama yalvarırım acı bana... Acı ve bu içimdeki karanlığı sök al. Yâda beni ona geri gönder...

Bu lanet olası yeri planlamamıştım. Oturduğum yerden kalktım ve yerde uyuklayan sarhoşun üzerinden atlayarak demirlere yaklaştım.

"Lanet olsun, kimse yok mu?" Bu belki onuncu bağıışımdı. Sonunda merdivenlerden tombul bir polis indi.

"Neden bağıırıyorsun, sirk kaçkını." Sinirlerimi bastırmaya çalıştım. "Bak dostum, tek istediğim bir kişiye ulaşmak, eğer bunu benim için yaparsan!" O koca ağzını açıp güldü.

"Bunu neden yapmak isteyeyim ki?" Derin bir nefes aldım.

"Para için tabii ki." dedim. Ardından gülümsemesi yayıldı ve gözleri ışıldadı.

"Ne kadardan söz ediyoruz?" Demirlerin izin verdiğiince ona yaklaştım.

"Sen söyle?" Sırıtiışı iğrenç bir hal aldı.

"Biraz görelim bakalım." Elimi belimdeki keseye attım ve 2 adet altın çıkardım ona uzattım.

"Onu bana bul, tüm kese senin." Başını salladı.

"Adı neydi?" Sessizce şükrettim.

"Katherina Evangeline Dartmount! Büyükannesi Bayan Claymount'la yaşıyor." Genç adamın gözleri daha da çok parladı. "Sen onları nerden tanıyorsun?" Sıkılı dişlerimin ardından konuştum. "Kathy'nin nişanlısıyım da ondan!"

O lanet polisle konuşalı 1 saati geçmişti ve hala haber gelmemiştir. Çıldırmaq üzereydim. Sürem dolacaktı ve ben daha Kathy'e ulaşamamıştım bile. Merdivenlerden gelen sesi duyunca başımı kaldırdım. O lanet polis sırtarak bana geliyordu. Koşarcasına demirlere yaklaştım ve onun pis

nefesini duydum. Bana bakıp sırtırken cebinden anahtarları çıkarıp hücrenin kapısını açtı.

"Ne oldu?"dedim. Kapıyı açıp beni dışarı çıkardı.

"Sana ne olduğunu sordum."Yanımda yürürken sırtmaya devam etti.

"Keseyi alayım! Çıkıyorsun."Gözlerimi kısıp ona baktım. Sonrada keseyi ona uzattım. Beni şık bir odaya soktu. İçeri baktığımda masada beni hücreye tıkan adam oturuyordu ve karşısında bir bayan vardı. Adamın bakışları bana dönünce kadında kalktı ve başını çevirip bana gülümsedi. Onu tanıdım Mia. Bir adım attım.

"Mia!"dedim. Zümrüdü andıran yeşil gözleri parladı ve gülümsemesi arttı.

"Samuel Edward Black! Beni tanıyorsun."Gülümsedim.

"Elbette Kathy, senin resmini göstermişti."Ona yaklaştım. Birden bakışlarını benden masadaki adama yöneltti. Elini uzattı ve adam sanki bir erkekle tokalaşıyormuş gibi tokalaştı.

Oradan çıktığımızda kapıdaki kırmızı metale yürüdü. Bense olduğum yerde durdum. Metale yaklaşınca durup bana baktı.

"Gelmiyor musun? Sammy, Kathy evde seni bekliyor."Onun adını duymak tüm tereddütlerimi yok etti.

Yatağında tekrar cenin pozisyonunu aldım ve son zamanlarda yaptığım gibi akan yaşlarıma engel olmadım. Tükenene kadar ağlamak istiyordum. Kapı çalındı ve ben yattığım yatakta kılımı bile kıpırdatmadım. Açılan kapının sesini duydum ama ilgilenmedim. Yine Mia'nın geldiğini biliyorum. Her gün beni hayata tekrar bağlamak için çırpınışlarda bulunuyor. Ayak sesleri odamda yankılanıyor ve yatağımın yanında başucumda duruyor. Sımsıkı kapalı gözlerimi açmıyorum. Aksine ona sesleniyorum cılız bir sesle.

"Mia, beni yalnız bırak lütfen. Yalnız kalmak istiyorum." Ardından tok sesi odayı dolduruyor.

"Ben istemiyorum deniz gözlüm." Sesi kulağıma bir melodi olarak çalınıyor ve ben özlemle yutkunuyorum. Ne zaman uykuya daldım. Bu nasıl baştan çıkarıcı bir rüya. Yavaşça gözlerimi açıyorum. Onun güçlü kaslı bacaklarını saran binici pantolonunu görüyorum. Başımı kaldırmaya korkuyorum. İçimden yorganı kafama çekmek geliyor. Ama

"Sammy." diyorum fısıltıyla rüyamda.

"Evet, sevgilim." Yanağımdan akan yaşlarla gülümsüyorum ve yatakta hafifçe doğrulup oturur pozisyona geçiyorum. Başımı korkuyla kaldırıyorum. Yüzünü hatırlayamamaktan korkuyorum.

Onu görüyorum oldukça net ama anılarımdan daha farklı kumral saçları daha da uzamış, sakalları çıkmış ve hala heybetli ama daha zayıf. Gözaltılarını mor halkalar kaplamış. Yorgun ama gözleri neşeli. Üzerindeki gömleği kirli. Kollarını dirseklerine kadar sıvamış. Ona bakıp yaşlı gözlerle gülümsedim ve yatakta daha da dikleştim.

"Şu anda rüya görüyorum değil mi?" dedim fısıltıyla. Bana gülümsedi ve yatağımın kenarına oturdu. Yeşile dönmüş ela gözlerini gözlerime dikti.

"Beni hayal ettiğini mi düşünüyorsun?" dedi. İlk karşılaştığımız zamanki gibi. Omuzlarımı silktim.

"Her şeyi hayal ettiğimi düşünüyorum." Derin bir nefes aldım ve bir yaşın daha yanağımdan süzülmesine izin verdim. Gözleri ile yanağımdan akan yaşı takip etti ve kaşları çatıldı. Ona baktım, dokunmak istedim ama kaybolmasından korktum. Sanki dokunsam buharlaşacak gibi...

"Buraya ait hissetmiyorum Sammy." dedim titrek bir sesle rüyalarımındaki adama. Bakışlarını gözlerime çevirdi.

"Burası evim değil."dedim rüyamda. Yaşaran puslu gözlerle bana baktı. Sanki oda korkuyordu.

"Evin neresi sevgilim, Seni oraya götürüyüm."O kadar nazikti ki, aynı hatırladığım gibi.

"Senin yanın."dedim. Gözlerimde biriken yaşların akmasına izin verdim. Güçlü parmaklarını uzatıp yanağımdan akan yaşları sildi. Titredim ve gözlerimi yumdum. Uyanmaktan korktum. Alnını alnıma dayadı.

"Ah Kathy, beni terk ettin. Giderken kalbimi de götürdün. Beni karanlığa boğdun sevgilim. Beni acılar içinde bıraktın."

Dudaklarımdan çıkan hıçkırığı engelleyemedim. O kadar mükemmel bir rüyaydı ki bu.

"Sammy, bu rüyadan uyanmak istemiyorum. Seni tekrar kaybetmek istemiyorum."dedim fısıltıyla.

Dudaklarıma değen dudaklarındaki tuzlu tadı algıladım. O an onunda ağladığını anladım. Onu hissettim ve tekrar doğdum sanki. Ona sıkıca sarıldım ve öpüşüne açlıkla karşılık verdim. Nefes almak için ayrıldığımızda kapalı gözlerimi korkaklıkla açtım.

"Beni bırakmadın. Geldin, benim için..."dedim. Islak gözleri ile gülümsedi ve yüzümü iri avuçlarının içine aldı.

"Yalnızca senin için aşkım."Tekrar ihtirasla öpüşmeye başladığımızda Tanrı'ya beni duyduğı için teşekkür ettim. Onu gömleğinin yakalarından tutup üzerime çektim. O ise verdiği emre uydu ve üzerime uzanırken gömleğini başının üzerinden tek hamlede çıkardı.

O andan itibaren yaptıklarımı hatırlamıyorum. Tek istediğim onu hissetmek...Acıyla dolan kalbimi iyileştirmek..Tek istediğim bir vücut olarak bütünleşmek.Ona ihtiyacım var.O benim yaşam kaynağım,O benim nefes alma nedenim...Birlikte cennetin kucağına yükselirken haykırdım.

"Samuel Edward Black, Tanrı şahidim ki Seni seviyorum... Seni çok seviyorum..."Sesim odada yankılanırken, itirafım haykırıslara karıştı...

22.Bölüm

Bu kez uyumayacaktım. Bu kez gitmesine izin vermeyecektim. Buraya hamile olma olasılığı ile geldiğimi biliyorum. Bu bahaneye tutundum. Ama onu o yatakta korunmasız bir şekilde ağlarken bulduğumda tüm gardım indi.

Buraya geldim çünkü hala ona delicesine aşığım ve kaybetmek istemiyordum. Beni sevdiğini söyleyişini duyduğumda yaşamımda ne zaman daha mutlu olduğumu hatırlamadığımı fark ettim. Kollarımın arasında yatan güzelliğe baktım. Kömür siyahı gür saçları yastığı ve kolumu kaplamıştı. Arzudan kızarmış yanaklarına ve öpülmekten şişmiş dudaklarına baktım.

Boğuk tutkulu mavi gözlerine kaydı gözlerim. Gri hareleri daha belirgindi. Pürüzsüz beyaz tenini okşadım. Düşlerimden bile daha güzeldi. Onu kollarımın arasında tutmak için her şeyimi feda edebilirdim. Ona baktım, bana aşkla bakan mavi gözlerine ve kalbimde tek bir ağırlığın kaldığını hissettim.

"Katherina Evengeline Darmount. Tanrı şahidimdir ki karanlık ruhuma ve kalbime bir ışık gibi doğan seni her şeyden çok seviyorum."dedim fısıltıyla. Gülümsedi ve yanağından bir damla yaş daha aktı. Lanet olsun ağlamasını istemiyordum. Yataktaki çıplak bedenini kendime doğru çektim ve başına bir öpücük kondurdum.

"Ağlama sevgilim, kendimi berbat hissediyorum."Hızla benden uzaklaştı ve eliyle yanaklarından süzülen yaşları sildi.

"Bense kendimi çok mutlu hissediyorum.Sanki gerçekleşmeyecek bir rüyadayım."dedi titrek sesle.Ona baktım,hayatımın anlamı olan kadına...

"Kathy, dolunaya..."Ellerini dudaklarıma bastırđı.

"Konuşma!"dedi sulanmış gözlerle. Gülümsedim.

"Sen olmadan hiçbir yere gitmem."dedim ve burnumu onun küçük burnuna sürttüm sevgiyle.

"Beni sakın bırakma! Sammy."Dudaklarına bir öpücük kondurdum. O kadar güzel ve o kadar tadına doymazdı ki.

"O zaman evlen benimle, düşesim ol!"Yavaşça uzaklaştı kollarımdan, sulanmış mavi derinlikleri ile bana baktı.

"Sammy!"diye fısıldadı. O anda kalbimi bir korku kapladı. Hayır demesinden korktum. Beni tekrar hayatından çıkarmasından.

"Seni seviyorum Lordum. Seni çok seviyorum."Kaşlarını alayla kaldırdım.

"Bu evet mi demek."Bir kahkaha attı.

"Samuel Edward Black, tüm kalbimle senin eşin olmak için çıldırıyorum."dedi ve ben onu sıkıca kendime çektim. Sarıldım, içime çekmek istercesine... Sonra tek hamlede onu altına aldım ve büyük bir açlıkla öpmeye başladım.

Yaklaşık bir saat sonra yatakta birbirimize sarılmış bakarken birden panikledi ve yataktan fırladı.

"Aman Tanrım, Sammy kalk. Büyükanne ve Mia evdeler."Hafifçe doğruldum. "Sakin ol tatlım. Mia ile tanıştım. Şunu söylemeliyim ki çok hoş ve anlayışlı bir kız. Beni karakoldan çıkardıktan sonra buraya getirdi ve sorunlarımızı çözmemiz gerektiğini söyledi. Akşam yemeğinde büyükanne gelecekti. Yani evde değiller."

Elimle yataktaki boş yere vurdum.

"Şimdi uslu bir kız ol ve yanıma gel."Hala ayakta çarşafa sarılı şaşkınca bana bakıyordu.

"Karakolda ne işin vardı?"dedi. Gülümsedim.

"Paradokstan geçtim ve buraya geldiğimde adeta şok oldum. İnsanlar beni acayip bir şekilde süzüyorlardı. Her yerde o metal şeylerden ve akın akın insanlardan vardı. Bu yüzyıl çok kalabalık. Sonra seni bulmak için ne yapacağımı düşünüyordum. Derken iki hırsız beni ara bir sokağa çekti yaka paça ve soymak için bana saldırdılar. Bende onları biraz hırpaladım. Yaklaşık 2 haftadır demirlerin arkasındayım. Adamlara gerçeği anlatmak için çıldırdım. Sonunda sözlerimden sıkılmış olmalılar ki. Seni aradılar. Mia'da gelip benim için ödeme yaptı ve beni oradan çıkardı."

Açıkağızla şaşkınca bana bakarken çok sevimli gözüküyordu.

"Aman Tanrım Sammy başına neler geldi? "Gülümsedim. Tekrar elimle yatağa vurdum.

"Sence de biraz ilgiyi hak etmiyor muyum tatlım."Güldü ve küçük omuzlarını silkerek arkasını döndü. "Yeterince ilgi gördün. Evlenene kadar başka ilgi yok."Sözlerini yanlış anlamış olmalıydım. "Katharina!"diye bağırdım ve çıplaklığıma aldırmadan kapıyı açıp girdiği yere girdim.

Tam ona bir şey söyleyecektim ki gördüklerimle şaşkınca kaldım. Odada her yer tavana kadar parlak şeylerle kaplıydı. Köşedeki sisli camı çekti Kathy ve içine uzandı. Yuvarlak bir şeyi çevirdi. Camekânın üzerinden Tanrı aşkına su akıyordu hem de oluk oluk. Şaşkınca ona yaklaştım. Kathy çarşafı attı ve tüm çıplaklığı ile suyun altına girdi ve küçük elini bana uzattı. Elini tutup yanına girdim. İçerisi gün ışığı girmiş gibi aydınlıktı.

Aynı polislerin olduğu yer gibi. Ardından camekânı kapadı. Akan sıcak suda gevşedim.

"Bu nasıl oluyor."Elindeki süngere renkli şişeden bir şeyler döktüğünde içeri onun kokusu yayıldı. Köpüren süngerle bana yaklaştı.

"Binanın içinden suyu taşıyan borular geçiyor ve buraya ulaşıyor."dedi kabaca.

"Peki, sıcak su?"Köpürttüğü süngeri göğsüme sürdü.

"Suyu ısıtan bir icat var. Soğuk suyu başka sıcak suyu başka borular taşıyor."Etrafa baktım.

"Bu inanılmaz. Her şeyi görmek istiyorum."Gülümsedi ve uzanıp beni öptü.

"2011 Londra'sına hoş geldin sevgilim."

Hayatımda ilk kez zengin olduğuma memnundum. Duş aldıktan sonra beraber dışarı çıktık. Onu garaja götürdüm ve kırmızı spor arabama yaklaştım. Şaşkın değildi.

"Mia beni bu metal atla getirdi."dedi. Güldüm.

"Bu bir araba Sammy, tek farkı atlar çekmiyor."Otomatik kilitle kapıyı açtım. Yan tarafa geçip oturmasını bekledim. Sonra direksiyondaki yerimi aldım. Başımı çevirip ona baktım.

"Seni bu yüzyıla uyduracağım."Bana gülümsedi. Gaza bastım ve Londra sokaklarına daldım. Onu zenginlerin alışveriş yaptığı lüks caddeye getirdim. Arabayı park ettim ve dışarı çıktık. Ona yaklaştım ve elimi uzattım. Bir an şaşkınlıkla bana baktı.

"Sokak ortasında elini mi tutacağım. Güpegündüz."Gülümsedim ona yaklaştım ve ellerimi boynuna doladım.

"Sevgilim,21.yüzyıldayız ve burada beni öpmeni bile kimse umursamaz."Kaşları şaşkınlıkla kalktı.

"Gerçekten mi?" Onu kışkırttım.

"Dene ve gör." Gözlerini kısıp bana baktı ve ellerini belime doladı.

"Adın lekelenmez mi?" Şaşırmış gibi yaptım.

"Ah! Sanırım o zaman benimle evlenmek zorunda kalacaksın." dedim fısıltıyla. Bana doğru eğilirken gülümsedi.

"Memnuniyetle..." Sokak ortasında pekte masum olmayan bir şekilde beni öptü ve bende ona istekle cevap verdim.

El ele tutuşup mağazalarda dolaşırken aşkımızı özgürce yaşadığımız için memnunduk. Sammy, ülkenin bu halinden daha memnun gözüyordu. İlk girdiğimiz yerde herkes bizi şaşkınlıkla karşıladı ama cebinizde Gold kartınız varsa, çıplak bile girseniz umursamazlar.

Tezgâhtar kız gözleri Sammy'de ilgiyle yanımıza geldi.

"Hoş geldiniz Efendim." Ben araya girdim.

"Hoş bulduk! Spor bir şeyler bakıyoruz." Birkaç dakika sonra altına giydiği kot pantolon, sıkı kalçalarını sarmıştı. Üzerindeki tişört ve deri mont, ayağında ki siyah spor ayakkabılar ile o kadar çekici duruyordu ki verdiğim sözü unutup onunla baş başa kalmak için çıldırıyordum.

Tezgâhtar kızda benimle aynı duyguları paylaşıyor olmalıydı ki, ağzından akan salyalar için ona mendil uzatmayı düşündüm. Sammy'e yaklaştım ve dudaklarına bir öpücük kondurdum. Sahibinin ben olduğumu anlamalıydı. Tezgâhtar kız bakışlarını kaçırdı ve bende zevkle sevgilimin koluna girerek kasaya yöneldim.

Kartı uzattığımda Sammy'nin şaşkın bakışlarına gülümsedim. Paketlerle çıktığımızda soran gözlerle bana bakıyordu.

"Bu bir kredi kartı. Bunu sana banka veriyor, böylece nakit para taşımıyorsun."Kaşları kalktı.

"Peki, banka senin adına ödemiş mi oluyor."dedi ve ben gülümsedim. Onun için her şey o kadar karmaşıktı ki.

"Evet, sonra sende bankaya ödüyorsun."Omuzlarını silktilti.

"Anlamsız."

Son mağazadan da çıktığımızda akşam yemeğine bir saat kaldığını fark ettim. Sammy'e baktım. İlgiyle etrafını inceliyordu.

"Hazır kıyafetlerin satılması çok hoş ve ayrıca her yerde kadınların çalışması da."Gülümseyerek ona daha çok yaklaştım.

"Sammy, gelirken ailemi de getirebilir miyim?"Kolunu omzuma attı ve bana bakıp gülümsedi.

"Tatlım, yanımda olduğun sürece istersen tüm Londra'yı getirebilirsin."Uzanıp yanağını öptüm.

"Beni nasıl seviyorsun anlayamıyorum. Hiçte ilgi çekici değilim."Birden durdu ve bana baktı.

"Ciddi misin?"Ne demek istediğini anlamaya çalıştım.

"Kathy, kabul ediyorum bu yüzyılın kadınları çok sıra dışı ama sen... Sen o kadar çekicisin ki. Sana âşık olmamam aptallık olurdu."Ona daha çok sokuldum.

"Lordum, siz benim hayatımın erkeğisiniz."Gülümsedi.

"Bana sakın Lord'um deme... Aramıza hiçbir şekilde mesafe girsin istemiyorum. Diğer insanların yaşadığı yüzeysel evliliklerden istemiyorum. Ben seni en çok içtenliğinden dolayı seviyorum."dedi ve gözlerim tekrar doldu.

Sonra aklıma gelen şeyle heyecanlandım. Uzanıp elini tuttum. "Çabuk ol sana bir şey göstermem lazım."Elimdeki poşetlerle onun iri cüssesini çekiştirmeye başladım.

Duvara bakarken onu inceledim. Önce şaşırdı ama ardından hüzünlendi. Sonra puslu ela gözlerini bana çevirdi.

"Biliyordum Kathy, benim kaderin olduğunu biliyordum."Eğilip bana bir öpücük verdi.

"Bunu yaptıracağız ve ben kimin çizeceğini biliyorum." O anda birinin gerçekten beni çimdiklemesine ihtiyacım vardı. Kalbim tüm yaşadıklarımın bir rüya olmasından o kadar korkuyordu ki. Bana bakan gözlerini bir sis perdesi kapladı ve ardından pat diye sordu.

"Kathy, hamile misin?"Şaşkınlıkla ona bakakaldım.

"Bunu da nerden çıkardın?"Kaşları şaşkınlıkla kalktı.

"Bilmiyorum, ben korunmadım ve..."Onu susturdum.

"Buraya bu ihtimalle mi geldin Samuel."dedim. Gülümsedi.

"Tatlım, buraya seni omzuma atıp zorlada olsa götürme arzusuyla geldim."Ona baktım ve başımı göğsüne yasladım.

"Hamile değilim, Sammy! Bende bu ihtimali düşündüm ama değilim."Beni daha sıkı sardı. "Kathy, bu olasılık aklıma ilk geldiğinde gözümün önünde sana benzeyen bir kız çocuğu canlandı ve ben çok heyecanlandım. "

Başımı kaldırdım ve ona sevgiyle baktım. "Sammy ben sana bir lord vereceğim."Uzanıp onu öptüm.

Eve geldiğimizde büyükannem ve Mia çoktan gelmişti ama onu arka kapıdan doğru odama oradan da önce banyoya soktum. Poşetlerin içinden çıkardığım tıraş köpüğü ve jileti hazırlarken onun oturmasını sağladım.

"Sammy, gömleğini çıkarır mısın?" Bana bir an bakıp gülümsedi.

"Sözünde fazla duramayacağını biliyordum." Sinirle gözlerimi devirdim.

"Tanrı aşkına! Samuel Edward Black, sen başka bir şey düşünemez misin?" dedim. Masum bir ifadeyle omuz silkti.

"Sen yanımda böyle dolaştıkça mı? Hayır, tatlım sanmıyorum. Şimdi bana neden gömleğimi çıkartmama gerektiğini söyle özellikle banyoda" Elimdekileri gözünün içine bakarak salladım.

"Sakallarını tıraş edeceğim." Hızla oturduğu tabureden fırladı.

"Asla bir kadına sakallarımı kestirmem. Yoksa bu yüzyılda berber yok mu?" Elimdekileri yere bıraktım ve bir hamlede onun göğsünden bastırarak oturttum.

"Benim olduğum yerde mi, hayır canım gerek yok. Şimdi gırtlığını kesmemi istemiyorsan rahat dur." Bir kaşını kaldırarak muzipçe gülümsedi.

"Pekâlâ, kucağıma oturacak mısın?" Ellerimi belime koydum. Ona kızmak istiyordum ama o kadar çekici duruyordu ki.

"Yaşamak istiyorsan hayır." dedim. Ciddileşti ve tıraş köpüğünü elime sıkıp onun yanaklarına yaymaya başladım.

"Tanrı aşkına Kathy, çok güzel kokuyorsun." Kaşlarımı çattım.

"Samuel, ciddi ol! Büyükannemi ikna edemezsen, buradan elin boş dönersin." Sinirle bana baktı.

"Saçlarından sürüklemem gerekse de seni yanımdan ayırmam." Tıraş bıçağı ile yavaşça sakallarını keserken nedense ondan daha heyecanlıydım.

Çok şık olmasını istiyordum. Biliyorum dik başlıyım ama Sammy o kadar doğru bir seçim ki büyükannemin beni tebrik etmesini istiyorum. Bu yüzden ona baskı kurmamaya karar verdim. Doğal olmalıydı.

Sakallarıyla işimi bitirdikten sonra zorlukla banyodan ayrıldım. Yıkanıp temizlendi ve bende kıyafetlerini hazırladım. Giyinmesine yardım ettim. Boynundaki kravata baktı.

"Benin boyum bağım bu sarkan şeyden daha güzeldi."dedi. Son düzenlemelerden sonra onun nefis kesici görüntüsüne baktım.

"Sammy, çok yakışıklısın! Pekâlâ, kendini kasma tamamen doğal ol. Büyükannem İngiliz asilzadelerine bayılır. "

Beni süzüyordu. O banyoda iken dolabımın en ücra köşesinde sakladığım elbisemi giymiştim.

"Aynı çıplak gibisin, bu elbise çok ince ve hayal gücüne yer bırakmıyor."Eline vurdum.

"Hey, kendine hâkim ol! Ayrıca bu moda ve senin yüzyılında da tüm kadınlar göğüsleri ağzına girecek gibi geziyor."

Taklit ederek gösteriyordum ki. Katıla katıla gülmeye başladı. Ardından bende ona katıldım. Sonra sıkıca birbirimize sarıldık.

"Çok mutluyum Sammy,"Parmaklarını yüzümde dolaştırdı.

"Bende sevgilim."Elini tuttum ve bizi aşağıda bekleyen aileme doğru yol aldık.

23.BÖLÜM

Salona girdiğimizde Mia ayağa kalktı. Büyükanнем her zamanki asaleti ve soğuk bakışları ile Sammy'i süzüyordu. Sıkıca elini tutmaya devam ettim ve Mia'ya gülümseyerek, büyükanنeme yaklaştık. Ellerimiz ayrıldı ve Sammy büyükanنemin önünde kibar bir referans yaptı. Ardından büyükanنemin eline uzandı ve kibarca öptü.

"Leydim, sizinle tanışmak benim için bir onurdur. İzninizle kendimi tanıtayım. Yourk dükü'nün ilk ve tek oğlu Lord Samuel Edward Black."Büyükanنem tepkileri gizlemeyi başarsa da kızaran yanakları onu ele veriyordu.

"Memnun oldum delikanlı, bende Katherina'nın büyükanنesi Marianna Calymount."Bastonunu yere bastırdı ve yavaşça doğruldu. Beyaz saçları başının üzerinde şık bir topuzla toplanmıştı ve Armani marka döpiyesi ile bu akşama önem verdiğini belli ediyordu. Sammy'e yaklaştım.

"Samuel, buda kız kardeşim Miranda."Bakışlarını büyükanنemden Mia'ya çevirdi. Uzanan eli kibarca yakaladı ve öptü.

"Leydim, bugün sizinle tanışma şerefine ermiştik. Benim kurtarıcım olduğunuzu söylememe gerek yok sanırım. Şunu belirtmemeye izin verin lütfen, bu akşam bu kadar güzel hanımların içinde bulunmaktan ayrıca bir onur duyuyorum."Mia'nın bu iltifat karşısında kızarışını ve hayranlıkla dolu gözlerle onu süzmesini zevkle izledim.

Âşık olduğum adamın ailem tarafından onaylandığının farkındaydım. Büyükanنemin dudakları keyifle bükülmüştü. Kapıda Cadbury'nin öksürüğü ile oraya döndük.

"Hanımefendi, yemek hazır." Büyükanنem başıyla onayı verdi. Samuel kolunu ona uzattı ve büyükanنem büyük bir keyifle sevgilimin koluna girerek yemek odasına yöneldi. Samuel yemeğe oturmadan önce

büyükannemin sandalyesini kibarca çekti ve oturmak için onun oturmasını bekledi.

Büyükannem, asla yalakalığı sevmezdi ama Sammy'nin hareketlerinin tamamen doğal olması onu etkiliyordu. Bense ona bakmaktan yemeğime bile odaklanamıyordum.

"Kathy, neden hiçbir şey yemiyorsun. Yoksa rahatsız mısın?" diye sordu Sammy endişe ile. Gülümsedim. Ellerimi çenemin altında birleştirdim.

"Kendimi hiç bu kadar iyi hissetmemiştim. Sanırım heyecandan iştahım kapandı." Büyükannem sevgiyle elimi tuttu.

"Kathy, seni tekrar hayat dolu görmek çok güzel tatlım."

Yemeğimizi bitirdiğimizde büyükannemin kalkması ile sofradan ayrıldık. Bu evde daha önce hiç bu kadar nezaket kurallarına uyulmamıştı. Büyükannem, konuşarak Sammy'nin kolunda salona geçerken Mia ve ben arkadan onlara bakıyorduk.

"Çok hoş olduğunu söylemeliyim Kathy." Sıkıca elini tuttum.

"Mia, onu karakoldan aldığın için teşekkür ederim. Yalnızca iki adam yüzünden neden o kadar süre nezarette kalmış anlayamadım." Mia gülümseyerek bana baktı.

"Üzerinden kimlik çıkmamış, ilk başta kim olduğunu tespit edemedikleri için tutmuşlar. Âmâ Kathy o iki hırsız hastanelik etmiş. "Bakışlarını ileride olan Sammy'e çevirdi.

"Bu kadar kibar bir adamın bunu yaptığını bilmek tuhaf. Gittiğimde sabrının sınırındaydı ve seni görmek için çıldırıyordu. Gerçekten seni çok önemsiyor. Senin adına seviniyorum âmâ yine de gitmene üzülüyorum." Onu durdurdum.

"Mia, siz olmadan hiçbir yere gitmem. Eğer, gelmeyeceksen..." Mia'nın gözleri ışıldadı.

"Bizde gelebilir miyiz?" Sevgiyle ona baktım.

"Seni asla bırakmam. Gelmek ister misin?" Heyecanla ellerini çırpıttı.

"Ah, Kathy çok sevinirim. Düşünsene o yıllarda yaşamak ne kadar heyecan vericidir." Hayallere daldığını görebiliyordum.

"Peki, sence büyükannem gelmek ister mi?" dedim heyecanla. Mia yeşil gözlerini açtı. Ellerimi sevgiyle tuttu.

"Bence Vikontes Mary'le tanışmak için çıldıracaktır." Derin bir nefes aldım.

"Umarım." Mia yeşil gözlerini bana dikti.

"Samuel gelmemiz için ne dedi?" Gülümsedim.

"Eğer onunla gideceksem yanımda tüm Londra'yı getirebileceğimi söyledi." dedim. Mia'nın kahkahası odayı doldurdu.

"Kathy, bu adam sana deli gibi âşık." Kızaran yanaklarımı engellemedim. "Biliyorum."

Kathy'nin büyükannesinin kesinlikle Vikontesin soyundan geldiğine emindim. Aynı soğuk ve mesafeli duruş. Aynı inceleyen mavi gözler. Yemekten sonra beni çalışma odasına yönlendirmesinden özel bir konuşma istediğini anladım. Büyük ve geniş çalışma odasında eşi ve kendine ait bir tablo asılıydı.

Gençliği Mia ile aynıydı. Tek fark gözlerinin Kathy'le benzeşmesiydi. Geniş koltuğa otururken onun gurulu ve kendinden emin tavırlarını seyrettim. İzniyle karşısındaki koltukta yerimi aldım.

"Sanırım benimle önemli bir konuşma yapmak istiyorsunuz leydim."Gülümsedi.

"Birinin bana leydi olarak sesleneceği hiç aklıma gelmezdi."dedi ve derin bir nefes aldı.

"Evet, genç adam. Seninle konuşmak istiyorum. Öncelikle şunu belirtmeliyim. Kathy'nin annesi benim kızım olurdu ve onun sevgisine gerekli saygıyı göstermediğim için beni kendi varlığını esirgeyerek cezalandırdı."Yavaşça gülümsedi ve yanındaki dolabın çekmecesini açtı. Oradan çıkardığı şeyi bana uzattı.

"Bu benim kızım, yanındaki de asla evlenmesini istemediğim damadım."Elimdeki çerçeveye baktım. Sarışın yeşil gözlü çok güzel bir kadın, genç esmer ve mavi gözlü oldukça yakışıklı bir adama sarılmış gülümsüyordu.

"Birbirlerini seviyorlarmış."dedim fısıltıyla. Yaşlı kadın söze girdi.

"Evet, kızım son nefesini verene kadar çok mutluydu. Mia, huy ve görünüş olarak annesine benzer ama Kathy, kesinlikle tamamen babasıdır. Mia'ya çok düşkün ve onsuz..."

Aniden nereye varmak istediğini anladım ve kibarca sözünü kestim.

"Üzgünüm, ama ne demek istediğinizi biliyorum. Size söylemek isterim ki torununuzu çok fazla seviyorum. Onun ailesi aynı zamanda benim ailemdir ve şu da bir gerçek ki. Siz olmadan Kathy, benimle gelmez. Gelse de mutlu olamaz. Sizde bizimle gelmenizi istesem çok fazla şey mi talep etmiş olurum efendim."

Yaşlı kadın gülümsedi.

"Yapmış olduğun bu teklif beni ancak onurlandırır ama Mia'nında bir geleceği var."Ona gülümsedim ve elimdeki fotoğrafı ona uzattım.

"Eğer elimde olsa ben onunla burada sonsuza dek kalırım. Ama Kathy bunu da kabul etmez. Eğer izniniz olursa bu konuyu Mia ile de konuşmak isterim."

Konuşmamız kapının hızla çalınması ile bozuldu.

"Gel!" diye biraz sinirle seslendi büyükanne.

Ardından kapı hızla açıldı ve Kathy içeri bodoslama daldı.

"Aha! Burada olduğunuzu biliyordum."Yaşlı kadın sinirlendi.

"Katherina Evangeline Darmount. Sen ne yaptığını sanıyorsun Tanrı aşkına!"Ama o bunu umursamadı. Gülümsedi ve yaşlı kadının yanağına sulu bir öpücük kondururken bana göz kırptı.

"Büyükanne, benimle gelmenizi istiyorum."dedi pat diye. Yaşlı kadın otoriteyi sağlamak adına kaşlarını çattı.

"Katherina!"Ama Kathy durmadı.

"Bunu hem ben, hem Sammy hem de Mia istiyoruz. Lütfen!"Yaşlı kadının çatılı kaşları şaşkınlıkla kalktı.

"Mia, bunu istiyor mu?"Mia'nın cılız sesi duyuldu.

"Sende istiyorsan büyükanne! Hem Vikontesi çok merak ediyorum. Hem de ben tam bir İngiliz tarihi hayranıyım. Bunu biliyorsun."Yaşlı kadının gözleri sulandı.

"Beni orada utandıracaksınız ve nasıl torun yetiştirdiğimle ilgili herkes beni kınayacak."dedi. Ben yavaşça ayaklandım.

"Sizi temin ederim ki mükemmel torunlar yetiştirmişsiniz. Vikontes annemi çok sever, çünkü doğallıktan yanadır ve Kathy ile annemin karakter olarak birbirine çok benzediğini söyleyebilirim."

Kızlar gözlerini yaşlı kadına diktiler ve heyecanla cevabını beklediler. Bense onun kararını çoktan verdiğini biliyorum.

"Buradaki değerli eşyalarımız ne olacak!"dedi vazgeçmek için bahane arayarak.

"Büyükanne, değerli mücevherlerini al ve bu evi, eşyaları sat! Paranı da hayır kurumuna bağışla."dedi Kathy. Yaşlı kadın şaşkın gözlerle ona bakıyordu.

"Hemen değil tabi! Vasiyetine de eklesen olur."dedi Kathy bu kez uysalca.

"Pekâlâ!"Bakışlarını bana çevirdi.

"Daha önceki yaptığım hatayı yapmayacağım, bu kez ailemi kaybedemem. Sizinle geliyorum." Kathy ve Miranda sevinçle zıplayıp yaşlı kadını öpücük yağmuruna tuttular. Sonra Kathy büyük bir sevinçle bana yaklaştı ve sarıldı.

"Evimizi çok özledim Sammy."dedi. Bende ona sarıldım.

"Herkes seni çok özledi tatlım."

Bana verilen oda oldukça büyüktü ve zenginlik konusunda Kathy'nin benden aşağı kalır bir yanının olmadığını fark ettim. Asil ve zengindi.

Yatak oldukça genişti. Odada yatağımın kenarındaki oval şeyleri inceledim. Tam ne olduğunu anlamaya çalışıyordum ki. Kapı yavaşça açıldı, doğruldum. Kathy, dikkatlice içeri süzülüyordu. Gülümsedim.

"Sanırım, hasretime dayanamıyorsun." Koşarak elini ağzıma kapattı.

"Sessiz ol! Yalnızca sana yardıma geldim. "

Tek kaşımı kaldırdım alayla. Küçük elini ağzımdan çekip bileğini öptüm.

"Öyle mi?" Sinirlendi.

"Pekâlâ, gidiyorum."Hızla kolunu tuttum.

"Tamam, sinirlenme." Onu kollarımın arasına çektim.

"Hadi ne için geldiğini söyle." Hızlı nefes alarak bana baktı.

" Sana kullanman gereken eşyaları göstermek istedim." dedi soluk soluğa. Burnumu küçük burnuna sürttüm.

" Öylemi? Mesela!"Derin bir nefes aldı.

"Şey... Ben..."Bakışlarını karanlık odada gezdirdi.

"Televizyon!"dedi heyecanla. Bir an kaldım.

"Ne?" Kollarımdan uzaklaştı ve gidip yatak ucumdaki oval şeye uzandı. Ardından loş bir ışık sardı etrafı. Aynı şeyi yatağın diğer başucuna da yaptı.

"Mum mu bunlar?" Bana bakıp gülümsedi.

"Hayır,"Tavanı gösterdi.

"Bu ışığın daha küçükleri. Sonra yatağa uzandı ve eline sehpadaki küçük kara kutuyu aldı.

"Gel yanıma bak sana ne göstereceğim." Zevkle gülümsedim. Beni umursamadı ve elindeki kutuyu ileri doğru uzattı. Aniden gelen sesle irkildim. Arkamı döndüm ve duvarda gelen görüntülere şaşkınlıkla baktım. Sonra elime gelen sıcaklıkla başımı çevirdim. Gülümseyerek bana bakıyordu.

"Tanrım bu nasıl bir büyü!"dedim şaşkınlıkla.

"Bu bir televizyon Sammy. Bir cihazla görüntüler kaydediliyor ve izleniyor. Hadi gel beraber bakalım." Elini tutup yatağa doğru uzandım. Kutuyu bana verdi ve neler yapabileceğimi gösterdi. Sonrada kendine en uygun rahatlama şeklini aldı.

Başını göğsüme koydu ve bir elini kalbimin üzerine yerleştirdi. Küçük ayaklarını ayaklarımın arasına soktu. Sanki yıllardır aynı yatağı

paylaşıyormuşçasına... Televizyon denen şeye verdim dikkatimi oldukça ilginçti ama asıl ilgim yanımdaki kadına, kadınıma kayıyordu. Şimdi uykuya dalmıştı ve nefes alışları düzenliydi. Hafifçe doğrulup çarşafı üzerimize çektim. Gösterdiği gibi Televizyonu kapattım ve sıkıca ona sarıldım.

Oda karşılığında bana daha çok sokuldu. Buraya geldiğim ve bana âşık olduğunu öğrendiğim için inanılmaz bir zevk duyuyordum. Ayrılığımızda aynı acıları çekmişti. Bundan birkaç yıl önce... Yâda bulunduğum zamanı düşünürsek asır önce... Bana bir kadın için ağlayacağımı söyleseler katıla katıla gülerdim. Ama şu anda kollarımda tuttuğum kadını kaybetmektense ölmeye razıyım.

Sabah ışıkları odayı doldurduğunda mutluydum ama bu mutluluk yalnızca birkaç dakika sürdü.Çünkü kahrolası kadın yine yoktu.Beni terk ettiği gün ki gibi bir acı sardı kalbimi...Kahterina..Hızla kalktım ve bana bir gün önce aldığı giysileri hazır bir şekilde koltukta gördüm.Üzerlerinde de bir not vardı.Birden kalbim teklemeye başladı.Not,yalnız uyanmak..Lanet olası kadın..Hızla giyindim ve notu aldım.

"O kadar güzel uyuyordun ki. Kıyamadım. Seni seviyorum. Kathy..."

Bu biraz içime su serpse de onu görmeden tam olarak rahatlayamayacaktım. Onu yanımda götürecek ve o lanet olası paradoksu açan aleti ellerimle yok edecektim.

Aynı hızla ve sinirle odamdan çıktım ve merdivenlere yöneldim. Merdivenlerin sonunda Miranda'yı görünce yavaşladım. Edmount haklıydı. Bu ailede tek bir kusurlu bile yoktu. Saçları gün ışığında altın taneleri gibiydi.

"Günaydın."dedi bana sevecenlikle. Kibarca eğildim.

"Leydim, size de günaydın. Acaba Kathy'i gördünüz mü?"gülümsedi.

"Elbette bahçede James'e yardım ediyor."Şaşkınlıkla kaşlarım kalktı.

"James?"

"Bahçıvan."

Tekrar eğildim ve hızlı adımlarla ön kapıdan bahçeye çıktım. Kathy'i gördüğümde kalbimdeki ağırlığın yerini rahatlama aldı. Karşısındaki yaşlı toplu adama kahkaha atarken, adam onu gülümseyerek izliyordu.

Yaşlı adamın bakışları bana döndü. Ardından Kathy siyah saçlarını savurarak başını çevirdi ve ben tekrar ona âşık olduğumu hissettim. Bana bakıp gülümsedi ve elindeki hortumu atarak koşar adımlarla yanıma geldi. Uzanıp yanağıma bir öpücük kondurdu.

"Günaydın hayatım."Ardından çatık kaşlarıma baktı.

"Ne oldu?"Aniden kolunu tuttum.

"Yemin ederim.Eğer bir sabah daha kalktığımda seni yanımda bulamazsam...Ve bir not daha bırakırsan.."Beni anlamışçasına gülümsedi sonrada masumca bakıp dudaklarını büktü.

"Sammy, seni terk etmeyeceğim. Tabi bir metres tutmaya kalkmazsan."Gerilip ona baktım.

"Ciddi olamazsın. Senin gibi harika bir varlığa sahipken mi? Asla!"Başını omzuma koyup sıkıca bana sarıldı.

"O kadar çok yanında olacağım ki. Bir gün benden bıkacaksın."dedi. Kollarımdaki güzellik için tanrıya şükrettim.

"Seni, bir saniye bile gözümün önünden ayırmayacağım. Ne yapacağın belli olmuyor ve senden sıkılacağımı sanıyorsan hayatım. Şunu söylemeliyim ki, sıkınılmayacak kadar heyecan vericisin."Başını kaldırıp bana gülümsedi.

"Burada ne yapıyorsun?"dedim. Omuzlarını silkti.

"James'e yardım ediyorum."Benden uzaklaştı ve elimi tutup beni tumbul ihtiyarın yanına sürükledi.

"Sammy, bu Bay James! Bizim emektar bahçıvanımız. James, bu beyde benim nişanlım."Yaşlı adama elimi uzattım ve tokalaştım.

"Sizinle tanıştığıma memnun oldum Bay James."Yaşlı adam kızardı.

"Bende Lordum."Bu cevap üzerine Kathy'e döndüm. Omuz silktilti.

"Egonu şişiriyorum sevgilim."

24.BÖLÜM

Yaşlı kadın sevecen gözlerle bahçeye bakıyordu. Mia'nın odaya girmesi ile alelacele gözlerini sildi.

"Miranda, gel tatlım."Genç kız merakla büyükannesine yaklaştı.

"Burada ne yapıyorsun büyükanne?"Bakışlarını yaşlı kadından pencereye çevirdi ve aşağıda Bahçıvan ile el sıkışan Lord'u gördü.

"Ne kadarda alçak gönüllü."dedi bilinçsizce. Büyükanne gülümsedi.

"Hayır, yavrum yalnızca âşık, hemde umutsuz bir biçimde."Mia dikkatini yaşlı kadına çevirdi.

"Bu ne demek şimdi?"Yaşlı kadın bakışlarını aşağıdaki çiftten ayırmadan konuşmaya devam etti.

"James'le el sıkışıyor çünkü Kathy James'i önemsiyor. Kathy, bir kurbağayı bile önemseseyse onun için Samuel, o kurbağaya da saygı duyar."

Derin bir nefes aldı.

"Annenizin her zaman asil ve soylu biriyle bir evlilik yapmasını istemiştim. Ona bu konuda o kadar baskı yaptım ki. Babanıza âşık olduğunu söylediğinde çıldırdım. Hatta onu odaya bile kilitledim."

Mia şaşkın gözlerle büyükannesinin ilk kez yaptığı bu itirafı dinliyordu.

"Ama sonra yaptığım hatayı acı bir şekilde fark ettim ve sizi asla böyle bir duruma sokmamaya yemin ettim." Bakışlarını tekrar bahçeye çevirdi.

"şimdi ise en asi ve umursamaz torunum kolunda bir asille evlenmek istediğini söyleyerek geliyor. Ama bunu umursamıyorum tatlım. Umursadığım tek şey Samuel'in ona olan aşkı. Bu sayede mutlu olabileceklerini biliyorum. "

Yaşlı kadın sevgiyle torununun elini tuttu.

"Mia, umarım orada senin içinde güzel bir hayat vardır. Eğer bir uşakla bile evlenmek istersen seni engellemem." Mia bir an büyükannesine bakıp ardından kahkaha attı.

"Büyükanne, uşak diyince gözümün önüne hep Cudburry geliyor. Merak etme, asil ya da değil birine ihtiyacım yok. Mutlu olmam için bir arada olmamız yeter. Bu teklifi kabul ettim çünkü Kathy biz olmadan gitmeyecekti ve ben onun mutlu olmasını istiyorum. Ayrıca birlikte olmakta istiyorum."

Ardından büyükannesine sevgi ile sarıldı. "Hadi gel, büyükanne kahvaltı hazır. Gidip karnımızı doyuralım."

Son haftayı tüm Londra'yı gezerek, eğlenerek ve yeni yüzyılın değişik icatlarını öğrenerek geçirdim. Sinemaya gittik. Bu inanılmaz bir deneyimdi. Sonra hamburger yedik ve Kathy'nin neden bu kadar ona bağımlı olduğunu anladım. Bir motosiklete bindik ve ben bunu midilliye benzettim. Sonra

kapalı bir yüzme havuzunda ben bir şort Kathy ise neredeyse vücudunu örtmeyen iki parça kıyafetle yüzdü ve ben havuzu boşalttırdım.

Benim kıskanç bir yaşlı olduğumu düşünüyor. Ama Kathy'nin söylediği bir gerçek vardı. Tüm bu eğlencelere rağmen atımla dolaşmayı, temiz havayı ve taze meyveleri özlemiştim. Bu hafta içersinde Büyükanne Marianna, gerekli olan işlemleri tamamlamıştı. Bu evi ve Amerika'daki evin satış işlemlerini halletmiş. Hizmetlilerine yüklü bir meblağ emeklilik ikramiyesi ödemiş ve onlara hayatlarının kalan kısımlarında yaşayabilecekleri yerler satın almıştı.

Elindeki tüm parayı altına çevirmişti.1817'de döndüğümüzde nakde daha kolay dönüştürebilecekti.

Dolunay'ın olduğu gece her şey hazırды. Biz son kez bir araba kiraladık ve özel eşyaların olduğu bavulları koyduk. Herkesle vedalaştık. Kathy arabayı sürerken heyecanlıydı. Ben onun yanında oturuyordum ve onunla geri döndüğüm için bende oldukça heyecanlıydım.

"Kathy, pişman mısın?" diye ona uzanıp sordum. Gülen gözlerle bana baktı.

"Neden, pişman olayım ki? Çok mutluyum." dedi. Uzanıp elimi tuttu ve bende sevgiyle elini kavradım. Sokağa girdiğimizde her hangi bir hareket yoktu. Arabayı park edip. Valizleri paradoksun açılacağı yere getirdik. Hepimiz heyecanlıydık. Saat gece yarısına yaklaşırken, heyecanım daha da arttı. İçimden söylendim.

"Edmount, eğer metresine dalıp beni unuttuysan..." Kathy'nin eli avucumda titredi. Bakışlarımı ona çevirdim. Heyecanla karşıya bakıyordu.

"Sammy, açılıyor." Rüzgârı hissettim. Bizi sarışını, ürperdim. Eğilip Kathy'i öptüm.

"Tatlım, büyükanne al ilk sen geç." Bana gülümsedi, küçük elini uzatıp büyükannesini yanına çekti.

" Hazır mısın, büyükanne." Yaşlı kadın elini kalbine koydu.

"Tanrım, Kathy çok heyecanlıyım." Kathy elini omzuna attı.

"Korkacak bir şey yok büyükanne, geçişi anlamayacaksın bile." Adımlarını attıklarında Kathy'nin savrulan saçlarını gördüm ve sokağın ortasında kayboluşunu. Mia şaşkınlıkla bakıyordu. Onun sırtını güven verircesine sıvazladım.

"Korkacak bir şey yok küçük hanım." Gülümsedi ve eğilip iki valizi aldı. Tekerlekli olan valizlerle ilerlerken durup beni bekledi. Kalan valizleri yükledim ve ona güven verircesine gülümsedim. Bir adımını attı ve savrulan sarı saçları ile kayboluşunu gördüm.

Ardından yaklaştım ve son bir ayımı geçirdiğim Londra'ya baktım.

"21.yüzyıl bana hitap etmiyorsun?" dedim ve ilerledim. Etrafımı saran rüzgârla ürperdim ve küflü sokağın kokusunu aldım. Son adımım ile beraber Kathy'i gördüm gülümseyerek beni karşıladı ve gelip elimdeki valizleri aldı.

"Sammy, bir an vazgeçtiğini sandım." Bir kahkaha atıp ona sarıldım.

"Tatlım, henüz aklımı o kadar yitirmedim." Bir gürültü çıktı ve Sör Ozbörn'un makineyi kapatışını duydum. Hava serindi ve karanlıktı. Bakışlarım Edmount'a döndü. Kathy'den uzaklaştım ve dostuma sıkıca sarıldım.

"Görüşmeyeli çevreni genişletmişsin dostum." dedi gülümseyerek.

"Biliyorsun, güzel hanımlar bana karşı koyamıyor." dedim. Ardından şaşkınlıkla bize bakan Sör Ozbörn'a döndüm.

"Yaşlı dostum, sen bir dahisin." Sevgiyle omzunu sıktım.

"Sana özel bir laboratuvar tahsis etmeyi düşünüyorum." Yaşlı adam gülümsedi.

"Lordum, siz nasıl uygun görürseniz." Ardından Edmount'a döndüm.

"Eski dostum bana yardım ette, şu eşyaları arabaya taşıyalım."

Yaklaşık yarım saat sonra evdeydik. Kapıyı açan Nick'in şaşkın bakışları arasında ona sarıldım. Ardından Martha'ya koştum.

"Tanrım, hepinizi çok özledim."dedim ve derin bir nefes aldım.

"Evin kokusunu bile özlemişim."Artık ait olduğum yerde olduğumu biliyordum. Daha önce bir yere bu kadar bağlanacağımı söyleseler asla inanmazdım. Ama artık annemin babama karşı hissettiklerini çok iyi anlıyordum.

Âşıktım, seviyordum ve seviliyordum. Burası benim geçmişime kapattığım ve geleceğime açtığım kapıydı. Burayı, bu evi, bu insanları ve Sammy'i çok seviyordum. Salona girip şömineye yaklaştım. Arkamdan belime sarılan elleri hissettiğimde sevgiyle gözlerimi yumdum ve başımı geniş göğsüne yasladım.

"Ne düşünüyorsun?"diye sordu kulağıma ve içimin titremesine engel olamadım.

"Seni."dedim fısıldayarak.

"Ve verdiğim sözü tutup tutamayacağımı."Daha sıkı sarıldı bana.

"Senin için çıldırıyorum sevgilim. Ama sen nasıl istersen öyle olacak."dedi. Kollarında döndüm ve çekici erkeksi yüzüne baktım.

"Sammy, şimdi ne olacak."Eğilip burnumun ucuna bir öpücük kondurdu.

"İngiltere'nin görüp görebileceğı en görkemli düğün olacak hayatım."Açık ağızımla ona baktım. Sonra gülümsedim ve ellerimi boynuna doladım.

"Yani herkes çapkın Lord Samuel Edward Black'ın bir kadına bağlanışa şahit olacak öylemi? Lordum, şöhretiniz kötü bir biçimde etkilenecek."

Bana hayranlıkla bakıp gülümsedi ve parmakları ile çenemi okşadı.

"Sabahları seninle uyanıp, tüm vaktimi seninle geçirebilmek için tatlım, tüm servetimi bile düşünmeden heba ederim."Uzanıp onu öptüm ve tutkuyla karşılık verdi. Bir öksürük sesi bizi ayırdı. Başımızı sesin geldiği yere çevirdik.

"Böldüğüm için üzgünüm ama büyükannen ve güzel kardeşin kapıda bekliyor."dedi Edmount. Haykırarak Samuel'in kollarından ayrıldım.

"Onları unuttuğuma inanamıyorum."

25.Bölüm

"

A

h Kathy, kalabalığı görmelisin?"

Mia odanın içinde sürekli dolanarak konuşuyordu.

Saçlarımı yapan Martha'ya aynada bakıp gülümsedim.

"Mia, sakın ol lütfen, beni daha çok heyecanlandırıyorsun." Aniden durdu.

"Çok üzgünüm. Burası o kadar inanılmaz ki. Nikâha Kraliçe'nin de geleceğini duymuş muydun? Tanrım bir rüyadayım sanki." Derin bir nefes aldım.

" Tanrı aşkına Mia, sen mi yoksa ben mi evleniyorum."Ellerini koyacak yer bulamıyordu adeta.

"Tamam, sakınim."dedi sanki kendini teskin etmeye çalışıyordu. Martha'nın işi bitince korsemi daha çok sıktı.

"Yüce Tanrım Martha, bu yapacağına beni bıçakla lütfen." dedim yarım nefes. Kalbim yerinden çıkmak için çıldırıyordu. O kadar heyecanlıydım ve bunu belli etmemek için uğraşıyordum. Yourk dükü arması taşıyan arabalar

ve Edmount'un kont armasını taşıyan arabalar misafirleri götürmek için aşağıda bekliyorlardı.

Tüm İngiltere en büyük nikâha ve arkasından gelecek olan düğüne hazırды. Tüm sosyete bu günü konuşuyordu ve ben hiç olmadığım kadar güzel olmak istiyordum. Gelinliğimi giydikten sonra duvağımla yüzümü örttük.

Gelinliğin tasarımını kendim yapmıştım. Her ne kadar burayı sevsem de hala 21.yüzyılın kızıyđım. Straptez gelen göğüs kısmı biraz açıktı ve belimi tamamen sarıyordu. Eteğı o kadar kabarıktı ki. Nasıl zapt edeceğimi düşünmeye başlamıştım. En güzel yeri 2 metrelik kuyruğumdı ve Martha'nın da içinde olacağı 6 nedime tarafından taşınacaktı.

En son boy aynasına baktım ve Martha ile Mia'ya döndüm.

"Lütfen gerçeğı söyleyin. Nasıl oldum." İkisinin de şaşkın bakışlarından bir şey çıkarmaya çalışıyordum.

"Tanrı aşkına Kathy muhteşem gözüküyorsun." Son bir ayı evin dekoru ve gelinliğimle uğraşarak geçirmiştim. Clara hala, büyükannem, Mia ve sayın düşes'te bunun için çok uğraşmıştı. Babası Samuel'e verdiği sözü tuttu ve evlendiğı gün düklük haklarını ona devretti.

Bu gün ki nikâhtan sonra düşes ilan edilecektim. Umursuyor muydum peki. Hayır. Tek heyecanım, tam bir aydır ayrı yattığım Sammy'le karı koca olacak olmamdı. Arkamı döndüm ve oda kapısını açan Mia'nın yanından dışarı çıktım. Merdivenlerin başından beni dük karşıladı ve onun koluna girdim. Eğilip yanağıma bir öpücük kondurdu.

"Sevgili yavrum, ailemize katıldığın için çok mutluyum." Gözümden yaşları akıtmamak için çaba sarf ettim.

"Bende efendim."

Arabada kiliseye giderken artık kalbimin atışlarını engelleyemiyordum. Sammy,Edmount'la beraber bizi kilisede bekliyordu. Karşımda oturan Clara hala ve Büyükanne baktım.

"Sanırım, heyecandan düşünümü göremeden öleceğim."dedim. Clara hala panikledi.

"Aman Tanrım, Kathy hayatım. Lütfen sakın ol." Elindeki yelpazesini deli gibi sallıyordu. Gülmemek için kendimi zor tuttum.

"Halacım, beni sakinleştirmen gerekiyor. Panikletmen değil." Yaşlı kadının daha çok eli ayağına dolandı ve büyükanne olaya el koydu.

"Kathy, sakın ol! Yoksa vazmı geçiyorsun." Bu Clara halayı daha da panikletti. Bir kahkaha attım.

"Tanrı korusun ki hayır büyükanne." dedim nefes nefese.

"Ah Tanrım, bu korseden nefret ediyorum."

"Samuel, turlamayı kes! Başımı döndürüyorsun." Aniden durdum.

"O zaman nerde kaldı bu kadın." diye söylendim. Edmount ayaklandı.

" Tanrı aşkına Tüm Londra'nın sokakları kilitlendi bu düşün yüzünden. Yoldadırlar." Tekrar odayı turlamaya başladım.

"Ya vazgeçtiyse? Edmount ben ne yaparım."

En yakın dostum omuzlarımı tuttu.

"Saçmalamayı kes! O kız senin için hayatından vazgeçti." Ardından anons duyuldu. Derin soluk verdim. Bu Kathy'nin geldiğini gösteriyordu.

Edmount'la beraber son kez aynaya baktık ve rahibin karşısında yerimizi almak için dışarı çıktık. Kilise tıka basa dolmuştu. Kraliçe tüm endamı ile ilk sırada nedime ve korumaları ile duruyordu.

Birçok misafir ayakta ve kapıda gerçekleşcek olan nikâhı merakla bekliyorlardı. Müzik sesi duyulduğunda yakamla oyalanmaktan vazgeçtim. Soluğumu tuttum ve bakışlarım kapıya yöneldi. Kapı ardına kadar açıldı ve küçük bir kaç kız gözüktü. Ellerindeki sepetlerden çiçekler serpererek yavaş yavaş ilerliyorlardı.

Sonra onu gördüm, babamın kolunda yüzü kapalı ama o kadar parlaktı ki. Tanrıya bana yanından gönderdiği melek için tekrar şükrettim. Bana yaklaşıırken yine yalvardım. Tanrım acı bana... Her adımda kalbim tekledi.

O kadar gergindim ki. Sanki bana yaklaşması bir türlü bitmedi. En sonunda babam önümde durduğunda tuttuğum soluğumu saldım ve elimi uzatıp gelini mi aldım.

Küçük eldivenli elini avucumda sıktım. Yeminlerimizi ettikten sonra Edmount'un uzattığı büyük tek taş pırlantayı küçük parmağından geçirdim. Peder'in gelin öpebilirsin sözünden sonra titreyen ellerimle duvağını kaldırdığım gibi bana göz kırptı ve ben kahkaha atmamak için kendimi zor tuttum.

O güneşimdi, hayat ışığım, yaşama kaynağım. Ne gibi bir iyilikte bulunmuştum onu hak etmek için bilmiyorum ama sonunda rüyalarım gerçekleşmişti.

Yavaşça eğildim ve çilek kokan dudaklarına kapandım. Âmâ ayrılamadım. Bana arzu ve özlemlerle cevap verişini aklımdan aldım. Pederin öksürüğü ile kendime geldim ve zorlukla da olsa ondan uzaklaştım.

Kızaran yanakları ile bana bakıyordu. Ardından salonda bir alkış tufanı koptu. Mia ve Edmount ayağa kalkmış bizi çılgın gibi alkışlıyorlardı ve tüm salon onları takip etti. İşte yüzyılın nikâhı diye ben buna derim. Kârımın ince beline elimi attım ve gelen tebrikleri görmezden gelerek kalabalığı yarmaya başladım. Clara halanın sesini duydum.

"Tanrı aşkına Samuel, bu acelen ne?"

O an Kathy'le birbirimize baktık ve gülmeye başladık.

1,5 yıl sonra...

"şunu düzgün tut Mia. Burada hayatımın olayını anlatmaya çalışıyorum." Mia elindeki kamerayı düzeltti.

"Pekâlâ, başlayabilirsin Kathy." Kathy oturduğu koltukta daha da dikleşti.

"Merhaba, bunu her kim izliyorsa, sakladığımız yerden kaseti bulan şanslı kişi sensin, ben Kathy Evangeline Black.1982 Oklahama doğumluyum, evet yanlış duymadın. Âm şu anda 1818 yılında Londra'da yaşıyorum. Bu yakışıklı adam benim kocam Samuel Edward Black."

Uzanıp beni öptü. Sonra da

"El salla Sammy!"dedi ve ben verdiği talimata uydum.

" Buda... Mia beni takip et. Evet, buda benim büyükannem Leydi Marinana Calymount. Ben Londra ara sokaklarında dolaşırken bir geçit buldum ve buraya geldim. Yourk Dkne şık oldum ve ailemle buraya yerleşip onunla evlendim. Brixton sokağının köşesinde buldum bu paradoksu. Eğer bana inanmıyorsan Londra müzesine git ve tablomuza bak. Her neyse, sana tüm ailemi tanıtmak istiyorum. Bu benim en yakın dostum Edmount, kendisi Westminster Kontu ve bu Martha benim yardımcım. Sonra..."

Onun sözünü kestim.

"Mia, kamerayı Edmount'a ver de ablan senide görüntülesin. Hem bakalım bunu sen olmadan başarabilecek mi?"Edmount sinirle homurdandı. Mia kamerayı verirken Edmount'a bir öpücük verdi.

"Kocamla uğraşmayı kes Sammy!"Dedi bana hafif kızarak. Sonrada Sarı saçlarını savurarak kameraya el salladı.

"Bu da benim kız kardeşim Miranda Rose Dartmount."dedi Kathy gururla.

" Bu sırrı, yani bizim gelecekten geldiğimizi çok az kişi biliyor. Şimdide sen. "dedi kameraya doğru.

"Şu anda sana tanıtmak istediğim iki kişi kaldı. Biri... Ah işte burada Sör Ozborn, el sallayın lütfen."

Yaşlı adam ona gülümsedi ve denileni yaptı.

"Bu yakışıklı bey sayesinde Sammy'le tanışabildim. Edmount beni takip et lütfen."Edmount denileni yaptı ve Kathy'nin peşinden gitti. Hep beraber onu izledik. Odaya girdi ve beşiğe doğru eğildi.

"İşte bu yakışıklıda Sammy ve benim oğlum Lord Dominic Edward Black!"Kameraya baktı.

"Çok yakışıklı değil mi." Ardından doğruldu ve bana yaklaştı.

"Samuel Edward Black, seni ne kadar sevdiğimi söylemiş miydim?"
Gülümsedim ve yanağını okşadım. "Benim seni sevdiğim kadar olamaz."
Eğildim ve onun asla doyamadığım dudaklarını öptüm. Sonrada sevgiyle yanağını okşadım.

"Siz oynamaya ara verip son sözü söylemek ister misiniz." dedi Edmount.
Kathy heyecanla kameraya döndü.

"Sen, bu kaseti izleyen, istersen seni buraya bekliyoruz. Her dolunayda, Brixton sokağının kuytu köşesinde paradoksu açacağız. Biz hayatta olsak ta olmasak da. Belki senin de kaderin buradadır."

Kaset bitti.

"Natalia, neredesin." Genç kız hemen kaseti kameradan çıkardı ve cebine sıkıştırdı. "Geliyorum, Âmânda!"

Koşar adımlarla Amanda'nın yanına gitti. Kumral saçlarını şapkasının altına sıkıştırdı.

"Sana boş oturman için para verdiğimi mi sanıyorsun. Şu siparişleri al! Ve istenilen adrese götür." Genç kız adrese baktı.

"Âmânda, bu herifler sarhoş oluyorlar." Kadın sinirle kızı süzdü.

"Hemen!" Genç kız başını dikleştirdi. Paketi alıp dışarı çıktı. Havaya baktı. Bu gece dolunay vardı.

Gidiyordu ama pizzaları adrese teslim etmeye değil.

Süründüğü bu lanet hayattan kurtulmaya, Brixton sokağının kuytu köşesine...

SON